

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

24

YASAMA YILI

2

DİLEKÇE ALT KOMİSYONU

TUTANAK DERGİSİ

29 Mart 2012 Perşembe

* 29.03.2012 tarihli Komisyon toplantısında Stenograf bulunmadığından bazı konuşmacıların isim ve/veya soy isimleri tespit edilememiş olduğundan, bu katılımcılara fihristte “Konuşmacı” adı altında yer verilmiştir.

DİLEKÇE ALT KOMİSYONU

GÖRÜŞME TUTANAKLARI

29 Mart 2012 Perşembe

---0---

K O N U

Sayfa

Askerî okullardan istifa eden ya da ettirildiğini iddia eden
öğrencilerle ilgili

1:105

İ Ç İ N D E K İ L E R

Sayfa

BİRİNCİ OTURUM

1:53

Tümü Üzerinde Görüşmeler

1:105

Konuşmacı

1, 2:3, 3:4, 4, 5,
6, 7:9, 9, 10,
11:15, 16:17, 18,
19:20, 20, 21,
22, 22:25, 26,
27, 28, 29,
29:30, 30, 31,
32:33, 33:45, 45,
46, 47, 48, 49,
50, 51, 52, 53,
58, 59, 60, 61,
62, 63, 64,
65:70, 71, 72,
73, 74, 75, 76,
77, 78, 79, 80,
81, 82, 83, 84,

85:90, 90, 91,
92:93, 93:94, 94,
95:96, 97:105

Binbaşı Nasuh ÇAKIN	1
Fatih MISİR	15:19
Yasin GÖKER	19:22
Defne FERAH	24:31
Serkan POLAT	32:33
Piyade Üsteğmen Vural DİZDAROĞLU	44:52

İKİNCİ OTURUM **53:106**

Yüzbaşı Aydın İMAMOĞLU	53:59
Kurmay Yüzbaşı Salih DURMUŞ	59
Üsteğmen Hakan EROL	69:78
Üsteğmen Özkan ÖZGENÇ	78:83
Üsteğmen Abdullah SEZGİN	83:84
Cengizhan SARI	89:93
Mevlüt SAĞLAM	93:97

Açılma Saati: 10.25

Kapanma Saati: 17.00

29 Mart 2012, Perşembe

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 10.25

_____0_____

BAŞKAN – Kıymetli milletvekili arkadaşlarım, saygıdeğer Komisyon çalışanları; Dilekçe Komisyonumuzun alt komisyonu olarak bugünkü toplantısını açmış bulunuyorum. Bugünkü toplantıda askerî okullardan istifa eden ya da ettirildiğini iddia eden öğrencilerle ilgili toplantı yapıyoruz. Bugünkü toplantı konumuz, özellikle bu Dilekçe Komisyonumuza müracaat eden, askerî okuldan atılan ya da istifa ettirilen öğrencilerin dilekçelerinde ismi geçen eğitim görevlisi ya da okulda okutman olarak görev yapan askerî personelin dinlenmesi. Bugün bu personelimizin kendilerini dinleyeceğiz. Özellikle Komisyonumuzun soruları ya da Dilekçe Komisyonumuza müracaat eden müşteki öğrencilerin şikâyetleri konusunda kendilerini akademisyen arkadaşlarımızın eşliğinde bilgilerini alacağız.

İlk dinleyeceğimiz arkadaş Binbaşı Nasuh Çakın.

Hoş geldiniz.

BİNBAŞI NASUH ÇAKIN – Sağ olun, teşekkür ederim.

BAŞKAN – Şimdi, Nasuh Bey, bu özellikle Dilekçe Komisyonumuza müracaat eden öğrencilerimizin birtakım, özellikle mobbing’le ilgili iddiaları var, ayrımcılıkla ilgili iddiaları var. Okulda öğrenciler arasında ayırım yapıldığı, özellikle bir kısım öğrencilerin direkt bilgisayardan çıktısı alınarak, okunarak özel birlikler oluşturulduğu, işte şok mangaları oluşturulduğu, bunların istifa ettirildiği noktalarında birtakım şikâyetler var. Bugün sizi bu konuda dinleyeceğiz.

Öncelikle okuldaki göreviniz nedir? Bize biraz okuldaki görevinizden bahsederseniz diğer konulara da sırasıyla geliriz.

BİNBAŞI NASUH ÇAKIN – Efendim, ben Hava Harp Okulundan geliyorum. Bu Hava Harp Okulunda beşinci yılım görev yaptığım. Üç yıl “bölük komutanlığı” diyebileceğimiz -bizde, Hava Kuvvetlerinde kol komutanlığı seviyesi oluyor- bir görevde bulunduktan sonra binbaşı rütbesiyle iki yıldır da filo komutanlığı görevini yerine getirmekteyim. Şu an 4’üncü sınıf öğrencilerin komutanıyım. 2008 yılında da bir 4’üncü sınıf mezun ettim, şu anda Hava Kuvvetlerinin değişik birliklerinde görev yapmaktalar. Bu ağustosta da yine 2012 devresi olarak bir devreyi mezun edeceğim.

BAŞKAN - Peki, sizin göreviniz, Hava Kuvvetlerindeki sıradan bir binbaşı rütbesi midir yoksa -okulda öğretmenlik yapıyorsunuz yani ders veriyorsunuz anlamında da- yani Akademiden sonra bu ders verme konusunda özel bir ihtisasınız var mı?

...- Şöyle söyleyeyim: Bizim almış olduğumuz görevler... Öncelikle, eğitim kurumlarında Hava Kuvvetleri en seçkin personelini görevlendiriyor Yani birlik içerisinde, Kuvvet içerisinde temayüz etmiş subaylarını görevlendiriyor. Burada görev yapan arkadaşlarımız, tim komutanından okul komutanına kadar hepsi idare pozisyonundadırlar. Aynı zamanda değişik eğitimlere de katılmaktadırlar.

Benim kendim için söylemem gerekirse zaman zaman akademik derslerine de girdim. Aynı zamanda uçuş öğretmeniymi, uçuş eğitimlerine de katıldım. Bunun yanında asli vazifemiz de kol komutanı veya filo komutanı olarak öğrencinin idare amirleri yani bir nevi, okuldaki anne ve babası pozisyonundaki görevleri bizler icra ediyoruz ve öğrencinin tüm özlük hakları olsun, kanun, yönetmelik ve yönergelerde belirtilen tüm usullerin yerine getirilmesinde bizler görevliyiz idare olarak.

BAŞKAN - Peki, yani özellikle pedagojik performansınız ya da yüksek lisans gibi ihtisasınız olmadı anladığım kadarıyla.

...- Şimdi, şöyle söyleyeyim: Akademi mezunuyum yani Hava Harp Akademisi mezunuyum. Burada almış olduğumuz eğitim aynı zamanda yüksek lisans seviyesinde kurmay subay olarak. Zaten okulda görev yapan bölük komutanlarının ve kol komutanlarının ve filo komutanlarının hepsi kurmay subaylardır. Bunun yanı sıra, okula gelen her personele okul rehberlik birimi tarafından, erdemli davranışları geliştirme merkezi tarafından “Kişilerle iletişim, psikolojik danışmanlık” gibi bu konularda seminerler yapılmakta. Okula katılan her personele bunlar yapılmakta ve her sene yenilenmekte.

BAŞKAN - Peki, bu öğrencilerin genelinde bir mobbing iddiası var bezdirici bir eğitim yapıldığı konusunda. Bu konuda neler söyleyeceksiniz bizlere.

...- Öncelikle, mobbing iddiasını ben basından, televizyondan ve gazetelerden şu şekilde duymuştum: İşte, okulda müdür öğretmene, işte bir patron çalışanına... İlk duyduğum zaman bu şekildeydi. Okul yaşantısı süresince, bu beş yıllık süreç içerisinde bununla ilgili herhangi bir şikâyet almadık; biz bununla ilgili herhangi bir şikâyet almadık.

Ki bizim kurumlarımızda, eğitim kurumlarında diğer kurumlardan farklı olarak biz disiplin ağırlıklı olarak ve “silah arkadaşlığı” kavramı üzerinde çok duruyoruz. Yani disiplinin özüne bakarsanız, kanunlara, nizamla ve amirlere mutlak itaat ve astın ve üstün hukukuna riayet etmektir. Yani buna ben de uymak zorundayım, bu kurumda görev yapan herkes de uymak zorundadır. Astın ve üstün hukukuna riayet edilen bir ortamda hani bu tür iddialar, bence ya çarpıtılan veyahut da şöyle

söyleyeyim, dışarıdaki ayrılan öğrencilerin birbirlerini etkilemesinden, birbirlerini -İnternet ortamı olsun, facebook ortamı olsun- etkileyerek çıkardıkları bir şey olduğunu düşünüyorum.

Yine “silah arkadaşlığı” kavramından bahsetmiştim. Biz yetiştirdiğimiz öğrencileri mezun ettikten sonra bir daha görmediğimiz bir ortamda değiliz yani sonuçta, Hava Kuvvetleri içerisinde sürekli beraber görev yapıyoruz. Örnek vermek gerekirse 2008 yılında mezun ettiğim öğrencim şu an benim tim komutanım olarak yine yanımda görev yapmakta. Herhangi bir birliğe uçuşa gittiğimiz zaman uçuşta beraber uçtığımız kişiler bizim öğrencilerimiz yine. Yani sürekli aynı ortamı paylaşıyoruz. Gelecekte eşimizi, çocuğumuzu emanet edeceğimiz kişiler yetiştiriyoruz biz. Hani, böyle iddialarda bulunmaları tamamen dışarıdan manipüle edilmiş iddialardır diye düşünüyorum.

BAŞKAN - Bir de öğrencilerin genelinde şöyle bir iddia da var: Özellikle imtihan önceleri, belirgin, belli imtihanlardan önce gece geç saatlere kadar, sabahlara kadar eğitim yaptırıldığı ve bu imtihanlarda da kasıtlı olarak başarısız bırakıldığı şeklinde iddialar var. Siz bunları yaşadınız ya da duydunuz mu okulda?

...- Şimdi, şöyle söyleyeyim: Bu “eğitim dönemleri” dediğimiz dönemleri biraz açabilirsek yani nasıl eğitim dönemleri? Çünkü okul içerisinde...

BAŞKAN - “Sınav dönemleri” şeklinde söyleyeyim...

...- Uçuştan önceki...

...- Uçuştan önceki... O şekilde düşünersek bizim “öğrenci seçme uçuşu” dediğimiz bir bölüm var; Hava Harp Okulu için geçerli bu öğrenci seçme uçuşu dediğimiz. Bu öğrenci seçme uçuşunu da yine biz, yönergelerimiz ve uygulama emirleri, yine eğitim kontrol dokümanlarında yazan çerçevede yerine getiriyoruz. Bunların belirli evkatları var, buralarda yani uçuştan önce, uçuştan sonra yapılan sınavlar var yine. Yani bu yapılan sınavlar da tabii ki başarısız olma... Dediğimiz bu sınavlara herkes giriyor, bu yapılan eğitimlere herkes giriyor, bir kısım öğrenci başarısız oluyordur bunda ama bunun diğer eğitimlerle bir alakası olduğunu düşünmüyorum çünkü herkes bu eğitimlere katılıyor yani sabahleyin kalkıp sporunu yapıyor, uçuşuna gidiyor, yine sınavlarına giriyor, ondan sonra öğleden sonraki periyotta uçuşu yoksa askerî eğitimini yapıyor ve bu herkese yapılıyor. Bu seçme bölümüne gelen bütün aday öğrencilere bu usuller uygulanıyor.

“Sabahlara kadar eğitim” diye bir şey o dönemde yok. “Gece” dediğimiz eğitimler sadece tatbikî kamp dönemlerinde yapılan eğitimlerdir. Onlar da, gece eğitimleri şöyledir: Onlar da yine planlıdır; işte, “hayati idame” diye bir eğitimimiz var -örnek vereyim ben Hava Harp Okulu için- arazi şartlarında kalıyoruz. Tabii buna, araziye giderken geceleyin gitmiş olabiliriz yani o araziye -bu planlamayla ilgili bir şey- geceleyin gitmiş olabiliriz. Yine gece yürüyüş eğitimlerimiz var, yine bunlar da planlı eğitimler. Bunun sonrasında da ertesi gün istirahat veriliyor zaten.

... - Yok yani farklı talepler yaptınız mı, hepsine aynı değil, bazılarını ayırıp o şekilde eğitim yaptınız mı?

...- Hayır, kesinlikle öyle bir şey yok. Yani bir eğitim yapılıyorsa herkese aynı eğitim uygulanıyor.

BAŞKAN - Özellikle Hava Harp Okulundan ayrılan birtakım öğrencilerde şöyle iddia var: Yani “Henüz yeterli seviyeye gelmeden uçmamız emredildi, âdeta ‘İntihar et.’ der gibi. Buna biz karşı çıktığımızda da ‘Eğitim zayıfatı olursunuz, olur biter.’ şeklinde, biz yeterli donanımı almadan uçmaya zorlandık.” şeklinde iddialar var.

...- Kesinlikle böyle bir şey yok. Sonuçta, bunların hepsi, o yapılan uçuşlar, Hava Kuvvetlerinin belirlediği sorti ve saatte yapılmaktadır. Bunun öncesinde akademik eğitim verilmektedir ve akademik eğitimin sonunda sınavlar yapılmaktadır.

Malumunuz, biz Hava Harp Okuluna öğrenci seçerken adaylara psikoteknik ve psikomotor testleri uyguluyoruz. Yani bu “öğrenci seçme uçuşları” dediğimiz dönem de bunların uçuş ortamında değerlendirilmesi. Yani orada psikomotor ve psikoteknik testlerde değerlendirilemeyen uçuculuk yeteneklerini biz uçuş ortamında değerlendiriyoruz. Uçuş ortamında da değerlendirirken Hava Kuvvetlerinin bize vermiş olduğu emirler ve yönergede yazan usuller çerçevesinde uçuş öğretmenleri tarafından yapılıyor. Arkadaşlarımıza bunun öncesinde akademik eğitimler veriyoruz, bu akademik eğitimlerin sonunda sınavlara tabi tutuluyorlar, bu sınavlardan başarılı oldukları takdirde zaten uçuşa başlatılmaktadırlar ve sürekli zaten öğretmenler kontrolünde uçuşa beraber eğitim yapmaktadırlar.

BAŞKAN - Işıklar Askerî Lisesi Hava Harp Okullarına öğrenci yetiştiriyor değil mi?

...-Evet, Işıklar Askerî Hava Lisesi Hava Harp Okulunun asli kaynağı.

BAŞKAN - Peki, buradan mezun olan öğrencilerin Hava Harp Okuluna alınmadan Kara Harp Okuluna alınması sizce normal midir, oraya yönlendirilmeleri “Fazlasınız.” şeklinde?

...- Öyle bir yönlendirme yok. Sağlık muayenesinden, “pilotaaj muayenesi” dediğimiz Hava Harp Okuluna geçişte yaptığımız bir muayene var. Bu muayeneden elenen öğrencilerimiz de yine karşılıklı, iki kuvvet arasındaki protokol ile kendi -öğrencinin isteğine bağlı burada- yani isteğine bağlı olarak Kara Harp Okuluna yönlendiriliyor.

BAŞKAN - İki okulun arasında protokol var.

...- Evet, protokol.

...- Peki, gittiklerinde “Siz niye geldiniz buraya?” gibi bir muamele... Şikâyetleri var o konuda, ne diyorsunuz?

BAŞKAN - Yani Harp Okulunda “Sizler bize göre yetişmediniz, yani siz Havacısınız, burada ne işiniz var, buraya niye geldiniz?” şeklinde orada da aşağılandıkları ve ağır şartlarda eğitim gördükleri şeklinde beyanları var askerî liselerden mezun olan öğrencilerin.

...- Ben bu iddiaya da katılmıyorum çünkü geçmiş dönemlerde de... Işıklar Askerî Hava Lisesi, sonuçta 2008 yılından itibaren Hava Harp Okulunun asli kaynağı oldu. Ondan önce diğer askerî liseler de bizim kaynağımızdı yani Maltepe Askerî Lisesi olsun, Kuleli Askerî Lisesi olsun. Hava Harp Okuluna geldikleri zaman bunlar, askerî liseler, bizim asli kaynağımız. Yani Harp Okulları Kanunu'nda da zaten "Harp Okullarının asli kaynağı askerî liselerdir." denilmektedir. Yani asli kaynağına bir eğitim kurumunun böyle bir şey söylemesi imkânsızdır yani.

BAŞKAN - Şimdi, "asli kaynak" dediniz. Sizin için askerî liseden mezun olmuş öğrenci daha kalifiye bir öğrenci değil midir, normal liseden mezun olan öğrencilere göre?

...-Evet.

BAŞKAN - Peki, yani askerî liselerden mezun olan öğrenciler de büyük oranda akademiye girişte eleniyor, elendiklerini görüyoruz yani sayı bir hayli fazla.

...-"Akademi" derken, Harp Okuluna?

BAŞKAN – Harp Okulunda da, Hava Harp Okulunda da...

...- Hava Harp Okulunda...

BAŞKAN - ...ikisinde de normal liseden daha ziyade normal liseyi tercih ediliyor büyük bir oranda. Sizce burada bir çelişki yok mu?

...- Şöyle söyleyeyim: Hava Harp Okuluyla ilgili seçim aşamalarımız belli. Bununla ilgili yine yönergesi var. Askerî lise kaynaklı öğrencilerimize uygulanan seçim aşamaları ile sivil liseden yani tali kaynak olan, yine Hava Kuvvetlerinin istekleri doğrultusunda Genelkurmayın onay verdiği liselerden istekleri doğrultusunda aldığımız öğrencilere uygulanan seçim aşamaları farklı. Bunlar da yönergede belirtilmekte.

BAŞKAN - "Tali kaynak" dediniz ama asıl kaynağı şu anda normal liseler oluşturuyor.

...- Şöyle belirteyim: Askerî lise kaynağından yetersiz sayıda öğrenci geldiği zaman yine Hava Kuvvetlerinin belirlemiş olduğu oranda sonuçta öğrenci alınacak, geriye kalan kısmını sivil liseden tedarik etmek durumunda yani eğitim kurumu.

"Askerî liselerden elenmeler" derken şöyle söyleyebilirim: Biz Hava Harp Okuluna geçişte de bir sağlık muayenesi yapıyoruz. Bizim elenmelerimiz büyük oranda zaten sağlık muayenesinde meydana geliyor.

BAŞKAN - Sağlık muayenesinden bahsetmiyoruz, o zaten teknik bir yetersizlik ama siz de ifade ettiniz, "tali kaynak" diyorsunuz. Şu anda normal liseler daha fazla askerî öğrenci veriyor. Askerî liselerden gelen öğrencilerin sayısı, elemeye tabi tutulan, elenen öğrenci sayısı bir hayli fazla. Yani şu anda asıl kaynağını bırakmış, tali kaynağa yönelmiş gibi bir pozisyon var benim gördüğüm dışarıdan. Siz de ifade ettiniz, "Onlar bizim tali kaynaklarımız, asıl kaynaklarımız askerî liseler." dediniz. Burada bir çelişki yok mu?

...- Şöyle söyleyeyim: Askerî liseden gelen sayısıyla orantılı olarak, askerî liseden mezun olup gelen öğrenci sayısı azsa, Hava Kuvvetlerinin bize vermiş olduğu kontenjanın geriye kalan kısmını mecburen sivil liseden tamamlamak durumunda.

BAŞKAN - Anladım, orada bir problem yok. Benim söylemek istediğim şu: Askerî liseden gelen öğrenciler var. Bunlar işte sizin asıl kaynağınız. Bu öğrencilerden mutlaka elenenler olur, nedir bu oran? Benim şahsi kanaatim, yüzde 3 olur, 5 olur, bilemedin 10 olur ama çok büyük oranda bunları eleyip de normal liseden öğrenci almak, az önce siz de ifade ettiniz, “tali kaynak” diyorsunuz, burada ben bir çelişki görüyorum.

...- Şöyle söyleyeyim: Hava Harp Okuluna girişte askerî liseler sağlık muayenesinde elenmektedirler.

BAŞKAN - Sağlık muayenesinden değil, bu öğrenciler ya eğitimden ya yetersizlikten, farklı farklı sebeplerden dolayı.

...- Bunlar, askerî lise öğrencileri için böyle bir eleme şeyi yok.

BAŞKAN - Spor...

...- Böyle bir şey yok yani seçim yönergesinde bunlar zaten askerî liseler için uygulanan basamaklar belli. Askerî liseden gelen öğrenci bizim okulumuza geldiğinde uçuşla ilgili de yine yaptığımız eğitimlerde herhangi bir eleme yok zaten askerî liseden gelen öğrencilerle ilgili. Sadece sağlıktan elenir veya kendi isteğiyle ayrılmak isterse öğrenci, o zaman ayrılabilir. Onun haricinde eleme yok.

BAŞKAN - Peki, “kendi isteği” dediğiniz nedir?

... - İstifa etmesi, dilekçe vermesi.

BAŞKAN - Yani bize gelen öğrencilerin yüzde 100’ü oranında şunu söylüyorlar: “Yani istifa dilekçeleri önümüze matbu olarak uzatılıyor.” Sizce istifaya karar vermiş, ayrılmak durumunda yani “Ben ayrılacağım.” diyen bir öğrencinin istifa dilekçesi yazma hakkı yok mu? Yani kendi istifa dilekçesini yazamıyor mu bu öğrenciler matbu bir form altına imza atılıyor, matbu bir dilekçe altına imza atılıyor? Bu, normal bir uygulama mıdır?

... - Kesinlikle matbu bir form yok.

BAŞKAN - Matbu dilekçe yok.

...- Matbu dilekçe yok.

BAŞKAN - İsteyen istediği dilekçeyi, istifa dilekçesini yazabiliyor diyorsunuz.

...- Yani dilekçeyi kendi el yazılarıyla yazıyorlar zaten ve hangi kanuna, mevzuata göre istifa ettiğini belirtmek için, onu söylüyor. Yani Harp Okulları Yönetmeliği, Harp Okulları Kanunu...

BAŞKAN - Yani istediği gerekçeyi istifa dilekçesine yazabilir mi?

...- Evet.

BAŞKAN - “Ben okuldaki bu sıkı uygulamadan bıktım.” ya da “Okul komutanının uygulamalarından bıktım, bu şekilde istifa ediyorum.” ya da “Bana zor geldi, istifa ediyorum.” diye istifa etme hakkı var mı?

...-Evet.

BAŞKAN - Ama istifa dilekçelerinin hepsi matbu, aynı ifadeler, aynı cümleler, aynı kelimeler ve öğrencilerin ifade ettikleri de şudur: “Biz istediğimiz şekilde bir dilekçe yazma hakkına sahip değiliz. Bizim önümüze uzatıyorlar bunu, aynı metni el yazısıyla yazdırıyorlar ve bu şekilde istifa ettirildik.” diyorlar.

...- Kesinlikle öyle bir şey yok.

BAŞKAN - Ama peki, sizce o zaman burada bir çelişki yok mu? Yani yüzlerce öğrencinin hep dilekçesi aynı. Sizin iddianıza göre “İstifa eden.”, onların iddiasına göre “İstifa ettirilen” öğrencilerin dilekçeleri hep aynı.

...- Kesinlikle öyle bir şey yok. Şöyle: Yanımda bir adet dilekçe örneği de var istiyorsanız yani ayrılmak isteyip de...

...- Bizim elimizde hiç dilekçe var mı Sayın Başkanım?

BAŞKAN - Var.

...- Onları, varsa görebilir miyiz, ben de görmek istiyorum.

...- Gösterebilirim yani arzu ederseniz.

BAŞKAN - Yok, göstermeniz açısından değil yani bilginiz açısından söylüyorum.

...- Ben şöyle söyleyeyim: Yani bir öğrenciye şu şekilde dilekçe yazacaksın diye matbu bir form yok. Sadece, hangi kanunun, hangi yönetmeliğine göre istifa ettiğini belirten o kanun, yönetmelikteki maddesi önemli.

BAŞKAN - Artık beyninde istifa eden, yani askerî okulla ilişkisini bitiren bir öğrenci için sizce hâlâ kanun maddesi ya da yönetmeliğe gerek var mı? İsteddiği dilekçeyi yazsın, bıraksın, gitsin.

Evet, sizin sorularınız var mı?

...- Ben bir şey soracağım Binbaşım. 2010 yılında Işıklar Askerî Lisesinden kaç kişi mezun oldu biliyor musunuz?

...- Sayısını bilmiyorum.

...- 2010 yılında Hava Harp Okuluna intikal eden askerî lise kökenli öğrenci sayısını biliyor musunuz?

...- Yani şu an elimde yok, mevcut değil.

...- Ben bir şey söyleyeceğim de Sayın Başkan, diyelim ki 100 tane mezun oldu, yani bu 100 tanenin 50 tanesi fire vermez herhâlde. Yani 50'si Harp Okuluna giremiyor durumda olamaz, öyle düşünüyorum yani 100 kişi mezun olduysa belki 10 kişi sağlık nedeniyle, yetersizlik nedeniyle...

...- Mezun kaç tane, tam bilmiyorum ama 150 civarında yani Akademiye müracaat edip de elenen ya da istifa ettirilen öğrenci var.

...- Akademi değil, Harp Okulu; Akademi başka. Harp Okuluna giren öğrenci sayısını, bunu öğrenmek isterim hakikaten. Yani 2010 yılında mezun olan öğrenci ne kadar? Hava Harp Okuluna intikal eden öğrenci ne kadar?

...- Onların bizde sayısı var, isterseniz arkadaşlar çıkartsınlar. Daha önce bildirildi onlar.

...-Öyle mi?

...- Var bizde.

...- Onu bir öğrenmek istiyorum. Şimdi ben Hava Harp Okulunda, 1965'te liseyi bitirdim, muayenede kaybettim. İzmir'de o zaman Güzelyalı'daydı. O muayenenin nasıl olduğunu biliyorum. Yani böyle bir şeyim var. İmtihanolardan sonra çağıldılar oraya, muayeneden kaybettim. Bir sağlık sorunun yoktu ama herhâlde doktor benden iyi biliyor. Yani öyle bir şeyle muhatap olduk. Şimdi kendi öğrencisine...

...- O konuda davar Sayın Vekilim, şöyle diyorlar: "Biz sivilde gittik muayene olduk, bir şey çıkmıyor ama orada eleniyoruz." O tür şeyler de var.

...- Yani onu bilemem, onların kendi işleyiş düzeni.

Şimdi, hakikaten mezun ettiğı öğrenci sayısından çok dışarıdan öğrenci alınıyorsa onun da bir gerekçesi vardır. Ne olabilir gerekçesi? Maddi temeli vardır. Yani bir öğrenciyi belli bir zaman alıp yetiştirmek yerine hazır, eline gelen bir potansiyel vardır, o potansiyeli değerlendirmek ister. Ama bu çocukların durumuyla ilgili Binbaşım, benim gördüğüm, hiçbir öğrenci, "Ben hakikaten gönüllü bu işten ayrılmak istiyorum." diyenine rastlamadım. Yani zorladılar... Tabii ki bir kurumun içerisinde insanlık dışı davranışları huy edinmiş insanlar olabilir, çok doğal ama o kurumun da kendine özgü koşulları vardır yani o koşullara uymayan insanı da subay yapmazlar.

Bir tek şey -arkadaşlarım da biliyor- hep dikkatimi çekti: Acaba, söz konusu tazminattan imtina etmek için mi bunları yazıyorlar?

Bir de sizin de söylediğiniz, İnternet ortamında birbirini etkileyerek, işte "Bu koşulları ortaya koyarsak biz yeniden ailemize yıkılabilecek bir bedeli ödmeden bu işten sıyrılırız." Bu mudur?

Şey için elverişli olabilecek, subay olabilecek nitelikte birini, ben inanmıyorum yani kurumun dışlayabileceğini bilerek, sadist bir davranış içerisinde olarak, onları yok etme, dışlama adına bu şeyin yapılacağına inanmıyorum ama yine de benim de dikkatimi çeken temel şey, öğrencilerin bütünüünün aynı şekilde serzenişte bulunmaları. Yani işte, "Bizi uykusuz bıraktılar, işte eğitimde şöyle zorladılar, hak etmediğimiz bir şeyle muhatap olduk." Mesela Sayın Başkan sordu demin, "Yeterlilik kazanmadan uçuşa çıkarıyorlar bizi." En azından adama acımazsa uçağına acır. Yani o kadar da şey olmaz. Ben buna asla inanmıyorum, böyle bir şeyin olabileceğine de inanmıyorum.

Benim sorum...

BAŞKAN – Buyurun.

...- Sayın Binbaşım, iddialarda şu da vardı öğrencilerin. Diyorlardı ki: “Biz geldiğimizde daha eğitime başlamadan bir liste var, o listeden okunduk, biz ayrı bir bölüme alındık veya hepimiz ayrı alaya -veya işte bölük olarak mı yapıyorsunuz, tabur olarak mı yapıyorsunuz- alındık ve bizler tamamen farklı eğitime tabi tutulduk, listeden bir isim okunarak daha ilk başlarken ayrıldık.” Bu tür bir şeyle hiç karşılaştınız mı, o konuda ne söylersiniz?

...- Kesinlikle böyle bir şeyle de karşılaşmadım ben. Hava Harp Okuluna çünkü ilk askerî lise öğrencisi adım atarken sağlık muayenesini, psikomotor testlerini geçtikten sonra ÖSU’ya adım atıyor. ÖSU’ya geldiği zaman da bir bütün hâlinde hareket ediyorlar. Yani yapılan, yine Öğrenci Seçme Uçuşları Yönergesi’nde belirtilen spor eğitimleri olsun, askerî eğitim olsun, uçuş eğitimleri ve bunlarla ilgili sınavlar olsun, hepsi bir bütün hâlinde yerine getiriliyor.

2008 yılında ben kendim ÖSU döneminde orada bulunduğum için onunla ilgili örnek verebilirim. Sayı fazla olduğu zaman grup ikiye bölünebilir sadece, Bütün grup ikiye bölünebilir. O zaman o da brifing salonunun kapasitesi olsun... Yani ders olurken bir grup önce ders alıp ikinci grup sonra ders almış olabilir veya sonuçta, elimizdeki uçak sayısı belli bir sayıda, bir grup sabahdan uçuorsa, bir grup öğleden sonra uçmuştur. Yani ancak ayırım bu şekilde olabilir.

BAŞKAN - Peki, “Çağrı Çıkrık”. Böyle bir öğrencinizi hatırladınız mı?

...- Yok.

BAŞKAN - Hatırlamadınız?

...- Yani benim öğrencim değil.

BAŞKAN - Peki, bir öğrencinin dördüncü sınıfın sonuna doğru disiplin puanının eksilere düşmesi sizce olağan mıdır? Yani artık askerliğin bütün şartlarını hemen hemen öğrenmiş, mezun olacak, teğmenliğe adım atacak bir aşamada disiplin puanının eksiye düşmesi.

...- Öncelikle şunu söyleyeyim: Harp okulları içerisinde -konuşmamın başlangıcında da belirtmiştim- beş yıldır görev yapıyorum. Beş yıldır uyguladığımız ve gözlemlediğim, bütün arkadaşlarımızın kanun, yönetmelik ve yönergelerine uygun olarak... Zaten bütün harp okullarının bununla ilgili disiplin yönergeleri vardır, bunlar uygulanır.

Ha, bunun haricinde personel, öncelikle bütün işlenen suçlara ceza vermemektedir. Sözlü olarak ikaz edilmektedir öğrenciler. İşte, lider danışmanlık kartları var; öğrenciyle yapılan akademik olsun, disiplin olsun, danışmanlık veya özel sorunlarıyla ilgili danışmanlıklar yapılmaktadır. Ondan sonra, işlediği suçlara yazılı olarak öncelikle uyarılar verilmektedir ama bunun haricinde hâlâ suç işlemeye devam ediyorsa yani öğrenci o zaman, yine yönergede belirtilen ve kanunun kendilerine verdiği yetkiler çerçevesinde ceza vermektedirler. Eğer dördüncü sınıfa kadar bir düzelme, davranış

değişikliği meydana gelmemişse öğrenci de bununla karşılaşması muhtemeldir ama daha büyük suçlar da işlemiş olabilirler, bir kopya çekmek olabilir veya daha büyük bir suç işlemiştir. Tabii bunların yönergede belirtilen karşılıkları, hani disiplin puanı olarak, ceza olarak farklı olduğu için büyük puan kayıpları yaşanabilir.

Bunun haricinde, birinci sınıftan dördüncü sınıfa kadar her sene kaybettiği disiplin puanının bir kısmı zaten bir sonraki seneye başlarken kendisine iade edilerek zaten bir şans verilmektedir.

Onun haricinde, yine sözlü olarak ikazlar altında, yapılan o ikazlar, herhangi bir puan kaybı yaratmadığı için öğrenciye sunulan ikinci bir şanstır altında.

BAŞKAN - Yani ben rutin uygulamanızdan bahsetmedim de yani mutlaka öyledir. Elimizde bir şikâyet dilekçesi var yani dördüncü sınıfa gelmiş, hatta iki ay kalmış mezuniyetine; disiplin puanı eksiye düştüğü için okuldan ayrılmak zorunda kalıyor ya da okuldan atılıyor. Yani sizce bu uygulama normal bir uygulama mıdır? Kırılan disiplin puanları da işte ceketinin düğmesi, şapka, selam vermen, şuyun, buyun, böyle birer ikişer, birer ikişer şekilde. Şeyi incelediğimiz zaman dosyasında, sizin anlattığınız anlamda, işte çok ciddi bir puan kırılmaları ya da çok ciddi bir itaatsizlik gibi şeyler yok.

...- Şöyle söyleyebilirim yani her öğrenci okula başladığında 120 disiplin puanı veriliyor. Yani bu 120 disiplin puanını ne zaman tüketirse yani bu biraz önce bahsettiğim sözlü ikazlara rağmen, yazılı uyarılara rağmen düzelme göstermediğinden dolayı kendisine ceza verilmişse ve puanını tüketmişse, olabilir ama bu da zaten kanunun verdiği yetkiye dayanarak verilen cezalardır, yine yönergede belirtilen cezalardır. Bunun haricinde keyfî bir uygulama olması düşünülemez.

BAŞKAN - Ya da ben şöyle, çok farklı bir şey söyleyeyim yani normal şartlarda şu: Diyelim ki bir üst rütbeli öğrenciye taktı. Yani genelde öyle bir şey. Yani bir kişinin bu takma sebebiyle öğrencinin disiplin puanını kırması ya da o öğrenciyi bezdirmesi mümkün müdür, okuldaki işleyişi nedir yani? Takım komutanı olur, bölük komutanı olur, farklı bir komutan olabilir. Yani böyle bir durum olursa okul içerisinde bunu tolere edebilecek farklı bir sisteminiz var mıdır yoksa gerçekten bu öğrencinin yaşama şansı yok mudur?

...- Efendim, onu şimdi şöyle özetleyebilirim: “Tolere edecek sistem” dediniz. Yani sonuçta yine bu da yönergelerimizde mevcuttur. Yani bir öğrenciye bir kişinin takması söz konusu bile olamaz. Neden? Onun üst amirleri vardır yani en yakın disiplin amirinden başlayarak en üst disiplin amirine kadar okul komutanına kadar varan bir süreçte bunlar değerlendirilmekte. Belirli puan aralıklarında disiplin kurulları var. Örneğin bir öğrenci disiplin puanı 120 puan üzerinden belli bir puan kaybettiği zaman, 90 puana düştüğü zaman kol komutanı tarafından kendisi ikaz edilmekte, yine ailesine de bununla ilgili bilgi gönderilmekte. Yine 75 puan altına düştüğü zaman -bu da yine yönergemizde mevcut- ailesine ve yine kendisine ikaz edilmekte, ailesine de durum bildirilmektedir. 60 puana indiği zaman alay komutanı başkanlığında filo komutanları ve diğer sınıfların filo

komutanları da dâhil olmak üzere ve kol komutanları dâhil olmak üzere -diğer harp okullarında bu tabur ve bölük komutanı eşitidir- bunlardan oluşan bir kurul, bu öğrencinin bütün safahatını değerlendirmekte. Yani sizin belirttiğiniz öyle bir husus, bu kurullarda zaten ortaya çıkar. Yani bu kurulların kuruluş amacı zaten, yapılan işlemlerin değerlendirildiği, verilen cezaların hukuka uygun olup olmadığının, amirin yetkisini aşp aşmadığının, amirin kendi inisiyatifinde fevri davranıp davranmadığının tespit edildiği kurullardır. Yine disiplin puanı 45'e düştüğü zaman yüksek disiplin kuruluna çıkmaktadır ki bu kurulun başkanı okul komutanıdır ve okul komutanıyla birlikte yine alay komutanı, dekan yani okulun en üst kademesinde bulunan heyet tarafından bütün durum değerlendirilmektedir yani alay disiplin kurulunun kararları da burada yine değerlendirilmektedir. Yani bir denetim mekanizması üçlü olarak devam etmekte, sadece askerî silsilenin haricinde kurullar vasıtasıyla da... Yani yönerge bunu zaten koruma altına almıştır.

BAŞKAN - Teşekkür ediyorum.

...- Bir de ayrılmayla ilgili biraz önce bir konu geçmişti, onunla ilgili... Ayrılmak isteyen bir öğrenci bize geldiği zaman... Normalde mevzuat, on sekiz yaşını doldurduğu zaman bir öğrenciye ayrılma hakkı yani direkt dilekçesini yazıp ayrılma hakkı verir ama biz kurumlar olarak bunu yapmıyoruz. Özellikle dört yıl askerî lisede bizim, devletin emek harcadığı, kurumun emek harcadığı öğrencileri kaybetmemek için kendileriyle görüşülüyor, "Anlık bir karar mı bu, ani verilmiş bir karar mı yoksa askerî lise yıllarından itibaren düşündüğü, sadece reşit olduğu zaman uygulamaya geçirdiği bir karar mı?" bunların hepsi değerlendiriliyor. Kendisiyle görüşmeler yapıldı, ikna edemedik, ne kadar mevzuat hani bize "On sekiz yaşını dolduran kişiye dilekçesini verdiği anda ayrılır." dese de biz ailesini çağırarak kendilerini ikna etmeye çalışıyoruz. Ailesi de onu ikna edemezse, ailesinin yanında zaten rızasıyla beraberce ayrılıp gitmekte de öğrenci.

...- Evet, teşekkür ederiz.

...- Peki, tek başına karar verip de dilekçe verip, ayrılma dilekçesi veren var mı? Yani, ailesi yoktur "Ben kararımı verdim. On sekiz yaşımı doldurdum, işte de dilekçem, ben ayrılmak istiyorum." diyen var mı Binbaşım?

...- Biz mutlaka ailesine bilgi veriyoruz, mutlaka. Yani, öğrenci bu şekilde "Aileme haber vermeyin." dese bile biz ailelerine haber veriyoruz.

...- Dilekçeden önce veriyorsunuz değil mi?

...- Evet.

...- Evet, teşekkür ediyoruz Komutanım.

...- Sağ olun.

...- Var mı sorularımız?

...- Benim başka sorum yok, teşekkür ederim.

...- Benim çok kısa bir sorum olacak eğer Başkanım müsaade ederseniz.

...- Buyurun.

...- Şimdi, Kara Harp Okulunda bu -ben de işin doğrusu dilekçe konusunda biraz daha ekstra bilgiye ihtiyacım olduğunu düşünüyorum- şimdi standart dilekçeler var ya, Kara Harp Okulunda bir yönerge var, o yönergenin ekinde bir dilekçe örneği var. Yani, o dilekçe örneğini biz çok sık el yazısıyla öğrencilerden görüyoruz, dosyalarında gördük daha doğrusu. Yani, sizin de böyle bir şeyiniz yok anladığım kadarıyla, mevzuatta böyle bir dilekçenin yeri yok, yani bir mevzuatın ekinde “ayrılma dilekçesi” adı altında veya başka bir isim altında bir dilekçeniz yok anladığım kadarıyla Hava Harp Okulu olarak yani.

...- Bakmam gerekiyor, bununla ilgili yani kayıtlarımıza, yönergelerimize bakmam gerekiyor ama benim bildiğim yok.

...- Bir de şey, birkaç tane öğrenci dosyasına baktıktan sonra, yani mesela tamam her şey uygun ama nöbette mesela, geceleyin bir nöbetçi subayı, bazı öğrencileri ayırabilir mi? Mesela farz edin ki yarın çok belirleyici bir sınav var uçuşla ilgili, yani adam geçerse pilot olacak, geçemezse olamayacak mesela, düşünün. Bir gün öncesindeki nöbetçi subaylarının inisiyatifi ne kadardır, yani onları denetleyen bir mekanizma da her zaman için bulunuyor mu mesela Hava Harp Okulunda o anda? Yani, ben şunu soruyorum, mesela, ayırıp, bazı öğrencileri geceleyin uyandırıp işte ayrı bir eğitime tabi tutabilirler mi mesela?

...- Kesinlikle böyle bir şey de mümkün değil çünkü bütün eğitimlerimizde biz, sene içerisinde veya kamp döneminde olsun, eğitimlerde evkati uyguluyoruz.

...- Evkat...

...- “Evkât” dediğimiz mesainin akış düzeni, yani bir öğrencinin kaçta kalkacağından tutun kaçta yatacağına kadar, ne zaman ders görecektir, ne zaman eğitim yapacak, ne zaman spor yapacak bunların hepsi o evkat cetveline tabidir. Yani, bunlar da yine uygulama emirlerinde belirtilir.

...- Yani, denetleyiciler var değil mi geceleri de?

...- Kesinlikle.

...- Teşekkür ederiz.

...- Başkanım, ben bir soru sorabilir miyim müsaadenizle?

...- Buyurun.

...- Ben de şunu hem anlaşılır olmak bakımından merak ediyorum: Mesela, bahsedildiği gibi bir öğrenci böyle bir şeye maruz kaldığını iddia ediyor. Bu öğrencinin başvurma şansı var mıdır? Nasıl başvurabilir, nasıl şikâyet edebilir? Bunu bize açıkla mısınız.

...- Bunu da yine bizim personel kanunumuz açık ve net ortaya koymuştur. Yani, her asker kişi, maruz kaldığı her konuda, aldığı cezayla ilgili bile bir üst amirine bu konuyla ilgili başvurabilir. Yani “Ben şu konuda bir ceza aldım...”

...- Yani, amiri yapıyorsa, bir üst amiri yapıyorsa ne yapar?

...- Bir üst amiri yapıyorsa onun da üstüne, sıralı amirleri vasıtasıyla... Yani bunun da yine kanunda yeri var, bir üst amirinden şikâyetçiye, yine sıralı amirleri vasıtasıyla onun da üst amirine bunları bildirebilir. Bunu da yine dilekçeyle de başvurabilir, sözlü olarak da; yani illa yazılı olmasına gerek yok, sözlü olarak da başvurabilir.

...- Teşekkür ederiz.

...- Bir yedek subay öğrenci, bölük komutanı dururken “Ben işte tabur komutanına, alay komutanına dilekçe veriyorum.” diyemez, bu askerliğin kuralı. Yani, eğer bölük komutanından şikâyetçiye onun bir üstü tabur komutanıdır, ona başvuruda bulunur, ona şikâyet eder, o hiyerarşik yapı da öyle işliyor. Yani, bunun kurgusu da bir senelik, beş senelik değil, işte ordu var olduğu sürece de hep böyle olmuştur.

...- Abdullah Gök, Mert Çıkrıkçı, Bayram Tuğrul Yıldırım’ı tanıyor musunuz? Bunlar size herhangi bir şikâyet dilekçesi verdiler mi?

...- Bayram Tuğrul Yıldırım benim öğrencim.

...- Diğerleri, Abdullah Gök, Mert Çıkrıkçı...

...- Onları tanımıyorum.

..... – Size herhangi bir dilekçeleri oldu mu?

...- Bayram Tuğrul Yıldırım benim öğrencim olduğu için biliyorum, yani şahsi dosyasında bütün dilekçeleri mevcut.

...- Size herhangi bir ayrımcılığa tabi tutulduğuna ilişkin bir dilekçesi var mı, ne tür işlem yaptınız?

...- Okul içerisinde yaşamış olduğu hadiselerle ilgili bize zaman zaman dilekçeleri vermiştir, dilekçelerinin işlemi yapılmıştır.

...- Ne tür işlemler yaptınız, onu bir anlatabilir misiniz, yani anlamamız açısından.

...- Şöyle söyleyeyim, örneğin üst sınıflarla ilgili yaşadığı bir problemse üst sınıfın olduğu filo komutanlığına bu durum bildirilir. Bu durum bildirildiği zaman o filo komutanlığı kendi öğrencileriyle ilgili durumu araştırır, yani idari tahkikat yapar ve neticesinde eğer suçlu bulurlarsa onlar ceza alırlar. Aynı şekilde, diğer öğrenciler de bizim öğrencilerimizle ilgili bir suç duyurusunda bulundurlarsa, karşılıklı da olabilir bu, her iki durum birlikte değerlendirilir ortak olarak.

...- Şimdi, genel işleyiştten değil de somut bir kişinin şeyinden bahsetti, öğrenciniz olduğunu söylediniz ve hatırladınız. Yani, buradaki problemin çözümü noktasında bu öğrenciyle ilgili ne işlem yapıldığı şeklinde bilgi verirsiniz.

...- Bir de ayrılması yönünde herhangi bir telkinde...

...- Yani, somut olayla birebir yaşadıklarınızı ve yapılanları anlatırsanız, bizi daha da aydınlatmış olursunuz, genel işleyişi anlatmayın bize.

...- Anladım. Şimdi, şöyle söyleyeyim: Olayı tam net hatırlamıyorum ama hatırladığım kadarıyla öğrencilerle ilgili yaşadıkları problemlerde dilekçe veriyorlar. Mesela, Bayram Tuğrul Yıldırım da “Ben şu öğrencilerle ilgili şikâyetle bulunuyorum, bunlar bana böyle böyle yaptılar.” diye anlattığı zaman, karşı taraftaki öğrencilerin de aynı şekilde şikâyetleri değerlendirilerek, yani ortada bir yanlış anlaşılma varsa veya haksızsa -karşı taraf haksızsa onlar ceza alır- eğer söyledikleri doğru şeyler değilse ve yanlış anlaşılma kaynaklanıyorsa bu durum kendisine izah edilir zaten öğrenciye.

...- Ayrılması gerektiği yönünde herhangi bir telkininiz oldu mu?

...- Kesinlikle böyle bir şey yok. Bayram Tuğrul Yıldırım özellikle...

...- Abdullah Gök ve ikisine...

...- Yok, diğerlerini tanımıyorum zaten. Bayram Tuğrul Yıldırım’la hem ÖSU döneminde hem de intibak döneminde iki kez ayrılma başvurusunda bulunan bir öğrenciydi. Biz kendisini ikna edemeyince hatta ailesini çağırarak ikna ettiğimiz bir öğrenciydi ve okul süresince de üçüncü sınıfın -zannediyorum üçüncü sınıftaydı- birinci dönemi sonunda ayrıldı. Ayrılma nedeni de kopya çekmekten, yani disiplin puanını büyük bir oranda kaybettiği için, eksiye düştüğü için ayrılan bir öğrenciydi.

...- Atıldı mı, ayrıldı mı?

...- Disiplin Kurulu kararıyla ayrıldı.

...- Teşekkür ederiz.

...- Bir de aklınıza gelen bir şey olursa, sorulan sorulara daha sonra şey yapılırsa yazılı olarak da cevap verebilirsiniz.

...- Teşekkür ederiz.

...- Dilekçe mi o?

...- Değil, bu dilekçeyi değerlendirme formu.

...- Getiriyorlar, dosyayı getiriyorlar.

...- Bir sonraki kişi için o düzenlenmiş.

...- Askerlik yaptın mı?

...- Yaptım, jandarma olarak.

...- Güzel, şimdi bunların kendine özgü kuralı vardır, mekanik hâle gelmiştir.

...- Fatih Bey, hoş geldiniz.

Komisyonumuza müracaat eden, özellikle askerî okullardan istifa ettirilen ya da istifa eden öğrencilerle ilgili Komisyonumuz bir alt komisyon kurdu. Bugünkü toplantımızın konusu da bu öğrencilerin büyük bir ekseriyetinin dilekçelerinde ismi geçen subay arkadaşları dinliyoruz. Bunlardan biri de sizsiniz. Bu konuda Komisyonumuzu eğer bilgilendirirseniz sorulan sorular doğrultusunda, işleyişler doğrultusunda memnun oluruz.

Şimdi, bu bize gelen şikâyet dilekçelerinin büyük bir ekseriyetinde askerî okullarda ayrımcılık yapıldığı, birtakım öğrencilere ayrı eğitimler yaptırıldığı ve mobbing uygulandığı şeklinde şikâyetler var. Tabii, sizin adınız birçok yerde geçiyor, o dilekçelerin birçoğunda geçiyor.

Ben, size şöyle söyleyeyim: Her şeyden önce özellikle askerî okul kökenli, askerî lise kökenli öğrenciler akademiye müracaat ettiğinde herhâlde sizler için, akademi için normal liseden öğrenci almaktansa askerî liseden öğrenci almak daha avantajlı gibime geliyor çünkü hazır yetişmiş, dört sene sizin eğitiminizi almış öğrenciler var. Fakat son üç, dört yılda askerî lise kökenli öğrencilerin çok büyük birkısımının elendiğini görüyoruz, yani büyük birkısımının demeyelim de, büyük bir oranda bir eleme olduğunu görüyoruz. Burada sizce bir çelişki yok mu?

FATİH MISIR – Ben bir çelişki olduğunu düşünmüyorum. Şöyle, zaten son yıllarda askerî liseden gelen sayı da azalıyor. Yani, ben 2008 ve 2009’u biliyorum, o dönemde görev yaptım.

...- Göreviniz nedir şu anda?

FATİH MISIR – Şu an ben harp okulunda çalışmıyorum, harp akademilerinden geldim İstanbul’dan. Daha önce 2008 yılında karargâhta personel subayının yanında ayrılan, ayrılmak isteyen ve ilişki kesmek isteyen, ayrılma dilekçesi veren öğrencilerin işlemlerini yapıyorduk, yani evraklarını düzenleyip, en son kontrol edip tabur komutanımıza imzaya çıkarıyorduk. Benim yaptığım görev oydu.

Benim o sürede gördüğüm, yani süreç olarak, mesela 2008 yılında askerî liseden 550 civarında bir öğrenci gelmişti, bunların 120 olarak -122, 123 neyse şu an tam söyleyemiyorum- ayrılmıştı. 2009 yılında da bu sayı 375 civarındaydı, bunların da 100 tanesi ayrılmış. Yani, zamanla zaten sayı azalmış, bir de Işıklar Askerî Lisesinin, Hava Lisesine dönme neticesinde zaten askerî liseden gelen sayı az.

...- Yani, işte 300 tane ya da 500 öğrenci de olsa bunlardan 130 tanesinin, bazı yıllar 150’ye çıkmış, elenmesi... Hem az diyorsunuz hem bu oranda da bir eleme oluyor. Yani bu bir çelişki değil midir?

FATİH MISIR – Çelişki derken, ben çelişki olduğunu düşünmüyorum çünkü öğrencilerini ayrılma sebeplerine de bakıyoruz, yani yarısı askerlik mesleğini istememe, yarısı üniversiteye gitmek istemesi, bazısı ailesinin zoruyla girdiğini söylüyor, böyle şeyler var.

...- Bunu Okul Komutanı da dile getirdi ama şimdi böyle bir arzusu, isteği olan öğrenci işin en başında ayrılıp da bir yıl kaybetmeyi göze almaz, tam tersine sizin adaptasyon eğitiminden sonra ayrılan öğrencilerin büyük bir kısmı bir yıl kaybediyor, hatta iki yıl kaybeden öğrenciler var. Yani, eğer bir öğrencinin beyninde, aklında normal bir üniversiteye gitmek varsa o yılın başında o üniversite dönemini kaçırmaz. Burada bir çelişki de var.

FATİH MISIR – Şöyle bir durum var, askerî liseden gelen öğrenciler, lise diplomasını almak için oradan ayrılmıyorlar, en son bunlara oradan söylenen “Siz gidin, orada işlemlerinizi yaptırın.” Mesele şöyle örnek vereyim, 2009 yılında ilk gün 25 kişi ayrılma dilekçesi verdi, direkt başladığımız gün. Bir hafta içerisinde bu sayı 49’a çıktı ve 6 tanesinin işlemi devam etti, onların işlemlerini Menteş’te kampta yaptık. Yani 55 kişi geldiği anda buradan ayrılmak için başvurmuştu ve maksatları, asker olmak istemiyor ama askerî lise diplomasıyla lise diploması ayrılır, alıp üniversiteye gitmek istiyorlar.

...- Bu öğrencilerin zaten bize müracaatları yok, kendi ayrılan öğrencilerin değil... Bize müracaat eden öğrenciler mobbing nedeniyle, bezdirici bir eğitim nedeniyle ya da özellikle okul döneminde mesela daha ilk gün bile bilgisayar çıktısında farklı öğrenci isimleri okunarak onlara işte sabahlara kadar eğitim yaptırıldığı, normal okulun ayrı bir eğitim yaptırıldığı bu seçilen ya da ismi okunan öğrencilere çok aşırı derecede bir eğitim yaptırıldığı şeklinde. Yani, hem akademiye müracaat edip daha kayıt yaptıрма, müracaat etme aşamasında hem de kampta bu öğrenciler bir şekilde ayrılmış, kamptan ayrılan öğrenci zaten bir yılını kaybediyor otomatikman, yani bir sezonunu kaybediyor. Hâlbuki askerî liseyi bitiren bir öğrenci eğer akademiye gelmeyi düşünmüyorsa, askerliğiyle ilişkisini kesmeyi düşünüyorsa, üniversiteye gitmeyi düşünüyorsa o yılı kaybetmez. Yani, az önce bahsettiğiniz gibi o 40 kişilik grupta “Ben lise diplomamı alıp da üniversiteye gidiyorum.” der müracaat eder diye düşünüyorum.

FATİH MISIR – Doğru düşünüyorsunuz ama ben şunu demek istiyorum, benim görev yaptığım alan personel subayının yanında ilişkileri kesilirken öğrencilerin evrakları, yani karargâhta görevliydim, yani eğitim nasıl yapılır... Onların bölükleriyle bir bağlantı yoktu, yani eğitime çıkmadım, eğitim yaptırmadım. O yüzden o sorduğunuz, söylediğiniz şeyleri bilmiyorum.

...- “Sorunun muhatabı ben değilim.” diyorsunuz.

FATİH MISIR – Evet.

...- Peki, bu ilişki kesme esnasında, mesela bize müracaat eden öğrenciler arasında astsubay ve polis çocukları bir hayli yekûn tutuyor. Astsubay çocuklarını ve polis çocuklarını özellikle bezdirici eğitim yaptırıldığı şeklinde bir beyan oldu, yani bırakılmamız “Siz buraya niye geldiniz? İstifa edin.” şeklinde. Madem evrak tanzim ediyorsunuz, böyle bir şey sizin de gözünüze çarptı mı, özellikle velisi astsubay veya polis olma bir oran mıdır?

FATİH MISIR – Benim gözüme öyle bir şey çarpmadı, niye çarpmadı? Ben mesela arz edeyim, mesela 2008 yılında 72 tane, askerî liseden 72 tane öğrenci astsubay çocuğu olarak girdi, bunlardan 15 tanesi ayrıldı, ayrılmak istedi. Yani, mesela bizim 2008 yılında ayrılma oranımız yüzde 22 idi, yani, benim kendi oradaki... Sadece konuştuğum şeyler kamptan, intibak kampı sürecinden bahsediyorum ben, yani o şeyleri bilmiyorum, sadece görev yaptığım alandaki konularla ilgili konuşuyorum. Şunu demek istiyorum burada: Mesela bu oran yine şey olarak, astsubay çocuklarının kalan 57 kişi, yüzde 9'unu oluşturuyor. Burada çok ilginç şeyler de var, şunu söyleyeyim mesela, mühendis ve teknisyen olan çocuk, 17 tane öğrencimiz var, 13'ü ayrılmış. Yani, bunların maddi durumları iyi, yüzde 76 orana tekabül geliyor. Annesi babası çalışıyor, adam ayrılmak istiyor.

...- Kendi isteğiyle değil ama, bizim sormak istediğimiz farklı, ayrılmak zorunda bırakılanları soruyoruz.

FATİH MISIR – Benim konuştuğum hususlar hep kendi isteğiyle dilekçe verip ayrılan öğrenciler. Ben intibakta görev aldığım için ben de onu arz ediyorum.

...- Peki, bu ayrılmak isteyen bir öğrenci, yani beyninde askerî akademiye bitiren bir öğrenci dilekçe vermeye geldiğinde niye ona matbu bir dilekçe formu zorlanıyor? Artık, yani askerliğiyle ilişkisi bitmiş, beyninde bitirmiş sizin ifadenize göre, yani istediği dilekçeyi yazsın, yani ben okul komutanının şu muamelesinden dolayı ayrılıyorum ya da işte bölük komutanımın kötü muamelesinden dolayı ayrılıyorum ya da işte ben askerliği beynimde bitirdim, asker olmak istemiyorum, üniversiteye gitmek istiyorum diye niye buna özgürce bir dilekçe yazdırmıyorsunuz da “Matbu bu dilekçeyi yazmak zorundasın, aksi hâlde kabul etmeyiz.” diye dayatıyorsunuz?

FATİH MISIR – Böyle bir dayatmamız yok ama bizi bağlayan yönergelerimiz var, İntibak Özel Yönergesi var, bu okul komutanımız imzaladı.

...- Ama fiilen artık asker değil o, beyninde bitirmiş, hâliyle o dilekçeyi verdiği anda da sizle ilişkisi kesiliyor. Yani, orada aslanan istifa ettim ya da istifa ediyorum, ayrılıyorum. Yani, burada bence bir anormallik var.

FATİH MISIR – Bu süreç hep İntibak Özel Yönergesi'nde...

...- Çünkü, şimdi biz şunu ayıramıyoruz, siz diyorsunuz ki: “Bunlar kendileri istifa etti.” “Hayır efendim, istifa ettirildim.” diyor. Yani, en azından böyle bir serbest bıraksanız bu dilekçe yazma hakkını, ne ise, hem belki de bir problemi de çözerseniz, eğer bir insan hep aynı komutan... Mesela, bazı dilekçelerde sürekli aynı komutanların ismi geçiyor, hem belki bu problemi çözeceksiniz ya da bu öğrenci gerçekten doğru mu söylüyor, yalan mı söylüyor ya da farklı, beyninin altında farklı bir şey mi var ortaya çıkacak. Neden bu dayatma var, ben bunu bir anlayamadım, bir hukukçu kimliğimle de anlayamıyorum. Tamam yönergeleriniz vardır mutlaka ama artık “İstifa ettim.” diyen bir insan sizinle bir bağı yok, buna bir şablon dayatmanı da bir anlamı yok.

FATİH MISIR – Bu soru benim seviyemde cevaplayacağım bir soru değil, biz her zaman yönergeleri uyguluyoruz. Bize söyleyen emir ve talimatları uyguladığımız için, yani dilekçe nasıl yazılacak, ne yapılacak bunun biz yorumunu yapamıyoruz, sadece yönerge ve dilekçenin formatı var, bu yazılıyor, ona göre hareket ediyoruz. Yapılması gereken her şey kitaba göre oluyor.

...- Sayın Başkan...

...- Buyurun.

...- Yüzbaşım çok net bir şey söyledi, hâkim adamı idama mahkûm etmiş, biz mübaşire dert yapıyoruz. Yani, bir görevli insanın, orada görevini yapan birinin böyle bir kararı vermesi olası değil. Sorgulanacak yer ve sormak istediklerimiz... Bunları nasıl seçtik biz?

...- Biz sorgulama yapmıyoruz, biz sadece bilgi alıyoruz, öğreniyoruz.

...- Bilgi değil, sorgulama gibi oluyor. Normal bilgi değil.

Şimdi, biz nasıl tespit ettik Can Kardeş, yani Fatih Yüzbaşını niye çağırdık buraya?

...- Ben açıklayayım Başkanım.

Burada ilişik kesme subayı olduğu için, en son ilişki kesen, bütün herkesin muhatap olduğu kişi anlamında olduğu için, bir de “Dilekçeleri hep biz Fatih Mısır’a verdik.” şeklinde olduğu için biz olay nedir tam olarak anlamak istedik.

...- Ben tam olarak böyle anladım, o kayda geçiriyor, dilekçeye bakıyor, ilişkisini kesiyor.

...- Bir de yüz yüze görüşme oluyor, biz onu tam çözemedik.

Yüz yüze görüşme yapıyor musunuz, yoksa sadece evrak üzerinde mi işlem yapıyorsunuz?

FATİH MISIR – Zaman zaman öğrenciler de yanımıza geliyor, yani evraklarını kendi getiriyor, bölük komutanı gönderiyor. Biz o aradaki kırtasiye işlerini normal prosedürü takip ediyoruz. Yani öğrenci dilekçesini bana vermez, bölük komutanına verir. Bölük komutanı onaylar, bölük komutanının imzası vardır, tabur komutanının onay imzası vardır.

...- Bu aşamada hiç ailelerle muhatap oldunuz mu Yüzbaşım?

FATİH MISIR – O da bölük ve tabur komutanının göreviydi.

...- Siz ailelerle hiçbir şekilde muhatap olmuyorsunuz.

FATİH MISIR – Ailelerle muhatap olmadık.

...- Peki, dilekçeyi birebir siz alıyorsunuz.

...- Dilekçe hazır, intikal etmiş...

FATİH MISIR – Hazır, her şeyi bitmiş.

...- Hayır, yani öğrenci bizzat size veriyor. Öğrenciyle muhatap oluyor musunuz o arada?

FATİH MISIR – Şimdi, mesela 2008’de oldum, 2009’da onu da yapmadık. 2009’da bölükler kendileri toplu olarak bize...

...- Peki, 2008'de, yani bu öğrenciler genelde dilekçelerini getirirken, verirken, ayrılırken şimdi bir öğrencinin dört yıl askerî lise şeyi geçmiş, kendisi kendi isteğiyle ayrılıyor veya farklı nedenlerle ayrılıyor, yani duygusal an yaşadınız mı ya da ayrılmak istemeyen ya da gözyaşıyla ya da sitemkâr bir şekilde dilekçe veren ya da gerçekten farklı bir duygular yaşayan böyle duygusal bir anlar yaşadınız mı?

FATİH MISIR – Yani, genelde sevinçliydi ben görürken, bazı üzülenler de oldu fakat yani o şeyde biz görevimizi yaptığımız için benim karşımda öyle ağlayan ben görmedim.

...- Teşekkür ederim, sağ olasın.

Evet, arkadaşlar, başka sorusu olan yoksa Komutanımdan müsaade isteyelim.

...- Sevgili Başkanım, ben başka bir yere gideceğimi söylemiştim, gerçekten dinlemek isterim.

...- Öğleden sonra devam edeceğiz. Getiriyor, arkadaş dosya getiriyor.

...- Onu getirsin, ben aldırırım sizden. Nasıl tespit ettik bu isimleri, dilekçede adları geçtiği için mi?

...- Evet, tabii.

...- Anladım.

...- Eğer, işiniz bitirse ikiden sonra da devam edeceğiz, bir grup daha var.

...- Genel Kurula bir uğrarız, sonra...

...- Tamam, ben de uğrayacağım, sonra yine geliriz.

...- Tamam, beraber geliriz.

...- Teşekkür ederiz, sağ olun Komutanım.

...- Yasin Göker, psikolojik rehberlik, danışmanlık yapan bütün öğrencilere...

...- Öyle mi?

...- Tabii, tabii... Kendisi de aynı zaman da dönemin ikincisi, çok başarılı bir şekilde bitirmiş, o anlamda Komisyona o da açıklayıcı bilgiler verebilir diye düşünüyoruz.

...- Hoş geldiniz Yasin Bey.

YASİN GÖKER – Sağ olun.

...- Şimdi, Meclis Dilekçe Alt Komisyonu olarak bugün özellikle askerî okuldan istifa eden ya da ettirilen -duruma göre- öğrencilerle ilgili toplantı yapıyoruz. Burada da Meclis alt komisyonu olarak sizin bilgilerinize başvurmayı arzu ettik.

Öncelikle göreviniz nedir? Kendinizi bir tanıtırsanız.

YASİN GÖKER – Üsteğmen Yasin Göker, Kara Harp Okulunda rehberlik danışman uzmanı olarak görev yapıyorum şu anda.

...- Rehberlik, danışmanlık... Akademi mezunusunuz.

YASİN GÖKER – Hayır, ben sivil kaynaklıyım. Samsun 19 Mayıs Üniversitesini bitirdim, şu anda Gazi Üniversitesinde yüksek lisansımı yapıyorum.

...- Okulda kaç tane rehber danışman var?

YASİN GÖKER – Şu anda toplam 7 kişiyiz.

...- 7 kişi. Peki, 7 sayısı az değil mi o öğrenci mevcuduna göre?

YASİN GÖKER – Onu ben bilemiyorum.

...- Şimdi, Dilekçe Komisyonumuza müracaat eden öğrencilerin geneli itibarıyla söylüyorum, mobbing uygulamasından şikâyetleri var, bazı öğrencilerin de ayırım yapıldığı şeklinde iddiaları var. Özellikle akademiye başlama esnasında, aşamasında birtakım ayrımcılıklar yapıldığını, kendilerine özel, ağır bir eğitim yapıldığını, istifa ettirilmek zorunda bırakıldıkları şeklinde beyanları oldu bu arkadaşlarımızın. Sizin bu görev aldığınız süre zarfında görebildiğiniz ya da bu öğrencilerden size müracaat edenler oldu mu? Bu konularda sizin bilgi ve görüşünüzü arzu ediyoruz.

...- Süreç nasıl işliyor yani?

YASİN GÖKER – Yani, şöyle, bir akademi değil, askerî liseden harp okuluna geliyorlar. Yani, ben de öğrencilerin iddia ettiği şeylerin bir rehberlik danışmanı uzmanı olarak çok yani abartıldığını düşünüyorum.

...- Abartıldığını düşünüyorsunuz.

YASİN GÖKER – Evet. Yani, çünkü ayrılan her öğrenciyle görüştüğümü kabul edersek, yani iddia makamının görüşleri tabii, saygı duymak lazım ama ben böyle bir şey olduğunu düşünmüyorum, görmedim, şahit olmadım.

...- Peki, size müracaat eden öğrencilerin şikâyetleri nedir, ne anlattılar sizlere?

YASİN GÖKER – Şimdi, şöyle, bir kere biz şikâyet makamı değiliz, yani biz rehberlik uygulamaları yapıyoruz.

...- Yani “Ayrılan bütün öğrencilerle görüştüm.” diyorsun.

YASİN GÖKER – Evet, yani kendim görevliysem o süre içerisinde. Yani, bir şikâyet yok, birçok insan farklı nedenlerle ayrılabilir yani. Daha iyi üniversite kazanıp da ayrılabilir, ilgi ve beklentisi değişmiştir çünkü askerlik zor bir meslek sonuçta, herkes seve seve onun bütün imkânlarını ya da şartlarını yerine getirecek anlamına gelmez. Bu var, daha sonra eğitimlerde zorlandıklarını düşünenler var, fiziksel olarak kendilerini yeterli görmeyenler var, psikolojik yapısı olarak, yani “Ben zor gidiyor bu meslek, ben daha rahat yollardan para kazanırım.” diyenler var. Yani, askerî lise okumaları, sadece askerî lisenin imkânlarından faydalanıp Kara Harp Okulunu tercih etmeyenler var, yani birçok dalla gelebiliyorlar bize.

...- Şimdi, ifade ettiğiniz gibi askerlik zor meslek diyorsunuz ama bu öğrencilerin tamamı, bize dilekçe veren öğrencilerimizin tamamı askerî lise kökenli, yani askerliğin ne olduğunu bilen,

yaşayan, yaşamış olan kişiler zaten, yüzde 50 oranında bu işi başarmış kişiler. Yani, askerliği yeni öğrenen ya da yeni görecektir, askerliğin yoğunluğundan ya da mesleğin şartlarından şikâyet edecek konumda kimse değildir.

Bir diğer husus da, az önce ifade ettiğiniz gerekçeler yani bana çok makul ve mantıklı gelmedi, çünkü farklı bir üniversiteyi kazanma arzusu var dediniz, hâlbuki intibak kampına gelen öğrenci bir yıl kaybediyor, eğer gerçekten beyinde, aklında askerî harp okuluna gitme isteği yoksa, yani askerlikten bıkmış, bezmiş bir insan bir yıl kaybetmez, yani o intibak kampına gitmez. Burada ben bir tezat çelişki görüyorum.

YASİN GÖKER – Yani, şimdi şöyle: Ben dilekçe verenler kimler bilmiyorum, fakat ayrılan orada hem sivil kaynaklı gelen öğrenciler var hem askerî lise kaynaklı gelen öğrenciler var. Sivil kaynaklı öğrenciler aynı zamanda üniversite tercihi yaparak da geliyorlar.

...- Sivil kaynaklı öğrencilerden hiç bize müracaat yok.

YASİN GÖKER – Yani, askerî liseden ben sadece size ayrılma çeşitliliklerini anlattım yani, kimlerden dilekçe geldi, kimler şeyler yaptı bilmiyorum ağırlıkla. Ama, şu da var, askerî liseden mezun olan öğrencilerde sivil üniversitede okuma istekleri olmadığı anlamına gelmiyor, bir yıl kayıp şu zamanda çok büyük bir kayıp değil, sonuçta insanlar üniversite sınavı için birkaç senesini feda ediyorlar diye düşünüyorum.

...- Peki, Yasin Yılmaz, Hakan Ekşi, Hacı Murat Çal, Muhammed Alparslan Oğuz, Halil Çekerek, Kamil Çağrı Koca, bunları tanıyor musunuz?

YASİN GÖKER – Yani, sizin de takdirinizdir ki, bin kişi alınıyor, yani ortalama bine yakın bir rakam alınıyor, ben yüzlerce öğrenciyle görüşüyorum. Yani, bazılarının isimlerini hatırlıyorum ama hepsine çok vakıf değilim.

...- Değilsiniz.

YASİN GÖKER – Bu da sizin takdiriniz.

...- Tabii, yani bir şey demedim, yani sadece bir çağrışım yaptım mı?

YASİN GÖKER – Var, mesela Hakan Ekşi'yi çok iyi hatırlıyorum çünkü Hakan Ekşi'yle ben danışma yaparken babası benim danışmamı bölecek kadar danışma odasına girmişti, yani “Bir an önce işini bitir, seni buradan götürceğim.” tarzında bir şeyi vardı. Yani, Hakan Ekşi'yi oradan hatırlıyorum.

...- Neydi Hakan Ekşi'nin problemi ya da şeyi?

YASİN GÖKER – Ben problemi olarak çok bir şeye konuşamadık zaten, yani babası geldi “Hadi oğlum, daha burada ne anlatıyorsun.” dedi, aldı götürdü yani, orada bir danışma olmadı zaten.

...- Yani, tam istifa aşamasında geldi o zaman.

YASİN GÖKER – Evet.

...- Sorusu olan arkadaşımız var mı?

...- Ben müsaadenizle bir soru soracağım. Şimdi, bu ayrılma sürecindeki öğrencilerle görüşürken, onların hani rehberlik danışma notları var dosyalarında. Bunlarla ilgili herhangi bir şey dayatılıyor mu sana, böyle bir matbu bir ifade, işte, bütün formlarda bunlar yer alacaktır gibi?

YASİN GÖKER – Hayır, kesinlikle öyle bir şey yok. Yani, hangi belgeden bahsettiğinizi de bilmiyorum ama...

...- Şöyle, hani şimdi yaptığınız iş itibarıyla, insanların her birinin o öznel anlatım, o kadar farklı olabilir ki her birinin sorunu, olayı algılaması, hani her birinin birbirinden az çok farklı olması beklenir aslında ama bizim dosyalarda gördüğümüz bütün dilekçelerde genelde iki tane kalıp olarak aynı ifade var. Şu mesela, bir tanesinin fotokopisini ben size uzatayım.

YASİN GÖKER – Şimdi, şöyle...

...- Bu aynı ifade hepsinde aynı şekilde, her biri farklı insan nasıl...

YASİN GÖKER – Burada psikolog ya da uzman olan var mı?

...- Ben psikiyatri uzmanıyım.

...- Siz mesela uzmanız, burada koordine formu yazıyor, siz de takdir edersiniz, koordine formunu biz paylaşıyoruz. Paylaşılan bilgide özel bilginin olmaması gerekiyor. Yani sizin anlattığınız... Evet, size de geliyordur birçok şikâyet anlatılıyordur ama siz en son diyorsunuz ki: “Anksiyete bozukluğu tanısı.” Bu da çocuğun ayrılma kararı aldıktan sonra bize geldiğine dair bir belge, bölük komutanı benimle görüştüğüne dair bir belge. İçindeki soruların hepsi standarttır, soruyoruz, bunların cevaplarını veriyorlar. Hepsi de üç aşağı beş yukarı aynı cevabı veriyor, bu bilgi o yüzden orada. Yani bilmemesi gereken kişilerin ulaşmayacağı bilgilerdir sonuçta bunlar yani bölük komutanı için yazılmış...

...- Dosyasında olması gerekmez mi ama yani?

...- Siz de takdir edersiniz ki hasta-danışan gizliliği vardır yani.

...- Şöyle: Hani biz öğrencilerin biz şahsi dosyalarını da inceledik, bazılarının psikiyatrik sorunları da olmuş, revire gönderilmiş, ilaç kullanılmış, orada tanıları, kullandıkları ilaçlar yazıyor. Hatta bunun da ötesinde güvenlik soruşturma notları da var dosyalarda, bunun çok daha ötesinde gizli olabilecek bilgiler. Hani o anlamda ben acaba bunu bu şekilde yazacaksınız gibi bir emir geliyor mu size?

...- Hayır hayır, yok yok, kesinlikle yok.

...- Ama yani farklı insanlar için bazı farklılıklar olabilmeliydi diye düşünüyorum ben yine.

...- Ki, hepsi de aynı değildir yani ben belki dilekçe verenler için aynı...

...- Mesela, Yasin Göker’inki benim elimde yani aynı matbu şeyler...

...- Aynı, ortak zaten. Biz aynı soruları soruyoruz yani ayrılmak mı istiyorsun? Artık ilgi, beklentin yani askerî öğrenci olmamak yönünde mi? Yani bölük komutanına ben onu özel annesiyle babasıyla ya da farklı bir özel durumunu paylaşmak zorunda değilim yani bu beni kısıtlıyor, ki uzmanmış kendisi, hasta-danışan şeyi vardır biliyorsunuz ya da öğrenci-rehber öğretmen arasında gizli kalması gereken şeyler vardır. Yani bölük komutanı sonuçta bir amirdir, bilmemesi gerekli şeyler vardır. O zaman biz bunu paylaşırsak bizim o zaman gizlilik esasına, ki uzman beyefendi daha iyi bilir yani bunu aşmış oluruz. Ki kendisi de uzman ona da birçok şey anlatırlar, en sonunda anksiyete bozukluğu ya da davranış bozukluğu ya da kişilik bozukluğu... İçeriği çok önemli değildir başkaları için.

...- Buyurun Hocam.

...- Bir de ben kısa bir soru sorayım: Yani şimdi bu rehberlik-danışmanlık hizmetleri genelde biraz dertleşmek maksatlı yapılıyor. Hani öğrenci sıkıntıdayken geliyor... Siz Öğrenci Alay Komutanlığına bağlı değilsiniz değil mi?

...- Hayır, biz bağımsız...

...- Dolayısıyla onlarla işiniz yok bölük..... Mesela size gelip böyle dert yanıp yani neticede hiyerarşide sizi oraya koymuyor yani danışabileceği, dertleşebileceği birisi olarak görüyor mesela. Yani birincisi, komutanıyla ilgili bir şikâyet belirtip size bunları anlatan bir öğrenci oldu mu? İkincisi, varsa eğer, olduğunu tahmin ediyorum, siz ne yapıyorsunuz mesela? Uygulamanız nedir?

...- Şimdi, yani öğrenci sonuçta bizimle bir şeyler paylaşmak zorundadır, bunda takdir..... Fakat eğer sizinle öğrencilerle görüşüp görüşmediğinizi bilmiyorum ya da sizin de uzmanlığınız var mı bilmiyorum ama çocukların bazı durumları abartarak anlattığını ben biliyorum. Bizim ya da literatürde ajite dediğimiz olayı gerçekten abartıyorlar yani olayın olması mı önemli yoksa çocuğun algılamasıyla alakalı mı bunu biz takdir ediyoruz. Eğer gerçekten yönetimi ilgilendirecek bir sıkıntıyla karşılaşsaksak biz bunu ilgili komutanlarımızla paylaşıyoruz zaten. Fakat ben ismini sorduğunuz öğrencilerle alakalı ben üst bir komutanıma bir şekilde şey yapmadım yani.

...- İsim zaten sormayalım o zaman yani mesela, ne tip sıklıkta oluyor böyle bir durum? Bir sıklığı var mı? Yani bunun mesela sizin işte dediğiniz yani bunun işte başkaları tarafından da bir soruşturulması lazım dediğiniz olayla çok karşılaşıyor musunuz çok sık olarak?

...- Hayır.

...- Karşılaşmıyorsunuz.

...- Bir de Menteş'te daha çok başvuru oluyor mu size? O konuda bilgi verir misiniz? İntibak.....

...- Silahlı kuvvetlerinin rehberlik hizmetlerine önem verdiğini şuradan anlıyoruz: Biz çocuklara askerî eğitim zamanında bile rehberlik hizmeti vermeye zorluyoruz çünkü zorlanacaklarını

biliyoruz. Yani orası bir askerî eğitim kampı. Yani şikâyetler orada mı? Orası eğitim alanı. Harp Okulun şu anki bünyesinde akademik bir eğitim görüyorlar, orada askerî eğitim... Yani ikisi birbirinden farklı. Çocuk belki akademik olarak bir sıkıntı, bir problem olmuyor ama askerî eğitimlerde zorlanmasını normal kabul ediyoruz.

...- “Şikâyetler farklılaşıyor mu?” anlamında sordum ben.

...- Yani ister istemez farklılaşır çünkü eğitim farklı yani. Burada akademik öğretmeninden şikâyetçi bulunurken orada yani farklı alanlarda da bulunabilir

...- Peki, ayrımcılık yapıldığıyla ilgili şikâyet oldu mu size?

...- Ayrımcılık nasıl oluyor?

...- Yani işte bir grup öğrenciye normal eğitim yaptırılırken kendilerine özel eğitim yaptırıldığı şeklinde.

...- Yok, ben aynı zamanda biz klasik bir rehbercilik yapmıyoruz yani aynı zamanda eğitim alanlarını da geziyoruz, yüzme faaliyetlerine de katılıyoruz, işte yürüyüş faaliyetleri varsa ona da katılıyoruz. Öğrencilerin yaşam alanlarında da kendimizi belli ediyoruz. Aynı zamanda intibak kampının ilk haftasında kendimizi de tanıtıyoruz, biz buyuz diyoruz. Bu süreçte ben böyle bir şeyle karşılaşmadım.

...- Teşekkür ediyoruz, sağ olun.

...- Sağ olun.

...- Mehmet Bey’ in bir sorusu olacak...

...- Ben bir şey soracağım Başkanım müsaadenizle. Böyle bir şeyi tespit edersek biz bunu zaten bildiririz dedik. Zaten sayın Hocamın da “Alaya mı bağlısınız?” soru vardı, ben açıklık kazanması açısından soruyorum: Kime bildiriyorsunuz? Alay komutanına mı bildiriyorsunuz?

...- Hayır, biz okul komutanına direkt bağlıyız yani alay komutanları, tabur komutanları, bölük komutanları bizim muhatabımız değil.

...-sizin bunlarla.

...- Hayır kesinlikle yok ve üzerimizde herhangi bir etki ve bağ da kuramazlar bu tür insanlar.

...- Ben de bunun açıklığa kavuşması için sormuştum, teşekkür ederim.

...- Teşekkür ediyoruz, sağ olun.

Evet diğer arkadaşımızı, Defne Ferah...

...- Defne Hanım hoş geldiniz.

DEFNE FERAH – Hoş bulduk.

...- Defne Hanım, bugün Dilekçe Alt Komisyonu olarak özellikle askerî okuldan istifa eden ya da bir iddiaya göre istifa ettirilen öğrencilerle ilgili bir çalışmamız var. Bu çerçevede bugün sizi de dinlemek istedik uzman arkadaşlarımızla beraber. Bize Dilekçe Komisyonumuza müracaat eden

öğrencilerin genelinde ekseriyetinde ayrımcılık yapıldığı şeklinde iddialar var, mobbing iddiaları var. Bu öğrencilerin özellikle istifa ettirildikleri, baskı yapıldığı şeklinde iddiaları var. Biz de çerçevede bugün özellikle ismi geçen ve okulda siz de psikolog olarak çalıştığınız için sizi de dinlemeyi arzu ettik.

Önce kendinizi tanıtır mısınız? Okuldaki faaliyetiniz nedir?

DEFNE FERAH – Psikoloğum okulda. Yaklaşık on iki, on üç yıldır bu kurumda görev yapıyorum. Psikolojik danışma ve rehberlik faaliyetlerini Psikolojik Danışma ve Rehberlik Şubesi içerisinde diğer arkadaşlarımla beraber, meslektaşlarımla beraber yürütüyorum.

Detaylara gireyim mi yaptığımız şeylerle ilgili.

...- Tabi buyurun.

DEFNE FERAH – Normal akademik boyuttaki rehberlik ve danışma hizmetlerini yürütüyoruz. Bize öğrenciler çeşitli kanallarla gelebilirler, biz birtakım uygulamalar sonucunda görüşmemizin uygun olacağını düşündüğümüz öğrencileri çağırırız. Kendi istekleriyle istedikleri zaman gelebilirler veya komutanları, sıralı amirleri ya da öğretmenleri tarafından görüşülmesinde fayda olduğu düşünülen çocuklar bize yönlendirilir. Biz bu çocuklara genel anlamda dört yıllık eğitim sürecinde sınıflara göre çeşitli testler, uygulamalar yaparız toplu olarak. Gerek görüyorsak bireysel danışma ortamında bireysel testleri, daha iyi tanımaya, herhangi bir problem olup olmadığını tespit etmeye yönelik ön değerlendirme amacıyla testler yaparız gerekirse görüşmelerimiz devam eder. Hastane sürecinde ihtiyaç duyuyorsak psikiyatrik süreçte sevk için yönlendiririz. Onun dışında temel akademik yönden desteğe ihtiyacı varsa, daha doğrusu akademik yönden psikososyal bir nedenden dolayı akademik başarısızlığı varsa işte bu yönde destek oluruz. Psikososyal bir desteğe ihtiyacı varsa, rehberlik, önleyici hizmet... Biz daha çok zaten önleyici ve koruyucu ruh sağlığı yönünde çalışıyoruz. Bu anlamda desteklerimiz olur. Gerekli yerlerle gerekirse çocuğun daha iyi olması adına yatılı okul olması nedeniyle desteklenmesi anlamında paylaşımda bulunuruz, çocuğun tabii ki gizlilik ilkesi çerçevesinde. Bu şekilde kabaca...

...- Periyodik mi yapıyorsunuz yoksa...

DEFNE FERAH – Hayır hayır, periyodik şimdi şöyle: Birinci sınıfta belki periyodik olarak... O da periyodik olarak tam olmaz çünkü baktığımız öğrenci sayıları oldukça yüksek yani başına düşen. Dolayısıyla öyle de gerekiyor çünkü üniversite düzeyi burası. Çok da küçük sayıya inmek çok da zorunlu olmuyor. İhtiyaç duyarsak uyum boyutunda filan, ihtiyaç duyulan her şeyle, özellikle birinci sınıf boyutunda görüşürüz ama düzenli, tam bir şeyimiz yok.

...- Ayrılmak zorunda bırakılan öğrencilerle görüştünüz mü hiç?

DEFNE FERAH – Ayrılma talebinde olan, ayrılma talebiyle baş vuran bütün öğrencilerle görüşürüz yani bu benim şahsımla ilgili değil, bütün uzmanlar, o anda hangi uzman uygunsa, kim görevliyse görüşür.

...- Şöyle yani ayrılma isteğini belirten öğrencilerle görüşme zorunluluğu mu vardır, yoksa talep eden öğrenciyle mi görüşürsünüz?

DEFNE FERAH – Hayır, bir nevi bizimle görüşmesi gerekir.

...- Gerekir...

DEFNE FERAH – Tabii, o bir silsiledir yani ayrılmak isteyen öğrenci önce komutanına ilk amirine, ilk sıralı komutanına başvurur, hemen akabinde o karar verme sürecinde bizimle görüşmesi istenir ve biz görüşürüz.

...- Sizinle görüşülmeden ilişkisi hiçbir şekilde kesilmiyor değil mi?

DEFNE FERAH – Hayır, mutlaka bir uzman arkadaşım görüşmüştür.

...- Peki, genel olarak bu öğrencilerle görüştüğünüzde gördüğünüz tablo nedir bize anlatacağınız, söyleyeceğiniz?

DEFNE FERAH – Şimdi bu çocuklar bir kere mesleğin zorluklarının çok farkında olmadan daha çok başka hani üniformaydı, garantili meslekti, maaş imkânıydı, birtakım sosyal güvencesi gibi şeylerle belki daha çok gelip daha sonra burada bir zorlanma yaşıyorlar. Umdukları gibi olmadığı anlamında. Askerî liseden geliyorsa askerî lise öyle gerektiği için gelişim dönemi itibarıyla daha hafif bir eğitimden geçtiği ve burada daha mesleğin ne olduğunu, daha zorluğunu, gerekliliklerini gördükleri için bunda bir çatışma yaşıyorlar, bunda zorlanıyorlar. Ondan sonra işte aileleri genelde özellikle askerî liseden geliyorsa okumasını, devam etmesini istediğini için bunda bir çatışma yaşıyorlar. Yani kendisi istemiyor fakat “Ben yapamadım.” ya da çocuğa “yapamadın beceremedin” gibi bir etiket olmasının adına “yaptırmadılar” gibi bir imaj vermeye ya da böyle algısını ortaya koymaya çalışabiliyorlar. Yani meslek ve süreç..... İntibak..... zor bir süreç ama her öğrencinin de aynı şiddette, aynı dayanıklılık gücünde kaldırmamasını, aynı algıyla tepki vermesini bekleyemiyoruz.

...- Peki, meslek hayatınız boyunca hiç istifa ettiriliyorum yani ayrılmak istemediğim hâlde istifa etmem istendi şeklinde size hiç bilgi ya da...

DEFNE FERAH – Yani benzer şeyler... Yani şikâyet demeyim de böyle birtakım serzeniş yani ben çok zorlanıyorum şeklinde şeyler olmuyor değil yani bunların da ağırlıklı nedeni bir kere çok abartılı şekilde bunlar bize yansıtılabiliyor çünkü biraz ajitasyon da açıkçası düşünmüyor değilim ama...

...- Ben şimdi sizin anlattıklarınızdan şöyle yani tamam öğrenci gerçekten bezmiş olabilir, sıkılmış olabilir, ailesine belki farklı söylemiş olabilir ama ayrıldıktan sonra o iş orada biter. Yani bu öğrencilerin birçoğu dava açıyor, birçoğu ayrılalı dört sene olmuş, hatta üniversite bitirmiş bakın şu

anda geçen görüştüğüm bir arkadaş vardı, eczacılık yapıyor iyi de para kazandığını söylüyor ama bana anlatırken gözleri yaşardı, hâlâ asker olamamamın acısını yaşıyor içerisinde. Yani ben böyle... O dönemde belki onu yaşamış sizin dediğinizi kabul etsek, gerçekten zorlandı bıraktı, bu işin peşini bırakır. Hâlen peşini bırakmamış bunlar yani burada bir çarpıklık olduğunu düşünüyorum.

DEFNE FERAH – Bilemiyorum belki tazminat kaygısıyla olabilir ya da...

...- Tazminatını ödemiş bu arkadaş bakın.

DEFNE FERAH – Bilemiyorum.

...- Peki, Ahmet Gök, tanıyor musunuz?

DEFNE FERAH – Hatırlamıyorum.

...- Evet, sorusu olan arkadaşımız var mı?

...- Biraz önceki arkadaş şey dedi, belki aslında ona sormamız gerekiyordu ama size sorayım yani aynı işi yaptığınız için. “Eğitimlerde de biz dolaşıyoruz.” dedi. “Mesela eğitim alanlarında dolaşıyoruz.” dedi. Yani ne tip bir görevle dolaşıyorsunuz? Mesela müdahale edebiliyor musunuz?

DEFNE FERAH – Hayır, daha çok gözlemci gibi söyleyelim. Yani pek müdahale... Hayır, zaten herhangi bir karşılaştığımız bir olumsuzluk olmadı. Ama biz tamamen şey olarak yani hani sadece yerimizde durmayalım, hani bir şekilde yaşam alanlarında çocukların gidip empatimizi artıralım adına bir şey bizimkisi daha çok.

...- Peki, şiddete uğradığını söyleyen öğrencimiz oldu mu? Şiddete maruz kaldığı...

DEFNE FERAH – Hatırlamıyorum. Yani genel anlamda zorlandığını söyleyenler oluyor ama böyle bir hatırlamam yok.

...- Teşekkür ederiz.

...- Pardon sıkıntı yaşadığını veya dediğim gibi mobbinge maruz kaldığı anlatan, problemini anlatan çocuğu dana sonra eğitim alanında hakikaten böyle bir şey var mı diye böyle bir gözleme de yapar mısınız?

DEFNE FERAH – Ben şahsen yapmadım yani yaptım demeyim de. Ama zaten bizim oradaki çok anlamlı değil bizim oradaki şeyimiz empati kurmak açısından belki bu doğru olabilir de, hani biz böyle bir durumda zaten çok fazla geliyorsa bir şekilde biz genel anlamda zaten bir şeyde bulunuyoruz. Yani genel bir bilgi verme anlamında “Bakın bize böyle şeyler gelebiliyor...” Yani zaten biz burada bir şikâyet ya da bunun sonlandırılacağını bir makam değiliz. Bizim orada görevimiz: Çocuğun sağlıklı karar verip vermediği, psikolojik durumunun genel anlamda nasıl olduğu, nasıl etkilendiği...

...- Çocuk abartıyor mu, hakikaten doğru mu diye bakabiliyor musunuz?

DEFNE FERAH – Evet gerçekçi olabilir mi? Hem tecrübe gereği hem koşullara birlikte baktığınız zaman abartıyla daha çok karşılaşıyorsunuz açıkçası. Yani çok sıkışıyor, şöyle sıkışma:

“Yapamadı” dedirtilmemesi adına, etrafa karşı, çevreye karşı “Yapamadı geldi.” Çevreden böyle bir baskı gelebiliyor “yapamamış becerememiş” şeklinde. Bunu yenmek anlamında. Ailesine karşı mahcubiyetini en aza indirmek anlamında böyle bir kendi kendine de karşı yani herkesi bırakın, kendi kendine de böyle bir itirafta bulunamamak adına savunmayı fazla çalıştırarak, yön değiştirerek “yaptırtmadılar” çerçevesinde bir şeye getirebiliyor.

...- Onu anladım yani bu hakikaten bu doğru mu diye böyle bir gözlemlene yapıyor musunuz?

DEFNE FERAH – Yani o şey yerinde gözlemlemem olmadı dediğiniz gibi ilk sorunuzla ilişkin olarak ama çok üst üste geliyorsa genel anlamda komutanlarına ya da ilgili şeylerine bilgi verme anlamında yani böyle bakın, genel anlamda böyle bir şeyler olabiliyor bilginiz olsun anlamında verebiliyoruz.

...- Komutanlarıyla mı paylaşıyorsunuz direkt okul komutanıyla mı?

DEFNE FERAH – Öncelikle mümkün olduğunca ilk şeyden başlamak daha doğru, en tepeye gitmektense ilk muhatap olan, en fazla çocukla iletişim hâlinde olan şeyle yapılır ama çok fazla şey olmadan ya da çocuğun ajitasyonunun daha az olduğunu düşündüğünüz artık uzman değerlendirmenizle gerçeklik payının ya da çocuğun algısının öyle olması nedeniyle çocuk bundan çok rahatsız oluyorsa, bir de çocuk rahatsız olur o zamanda hani psikolojik olarak etkilenmiştir bundan - gene bizim boyutumuzla cevap vereyim- o zaman da psikiyatri süreci olsun, danışma süreci olsun, dayanıklılık artırmaktır bizim oradaki misyonumuz, görevimiz yani var olan dayanıklılığını artırmaktır. Yani süreç doğru bir süreç bunu kabul etmek lazım.

...- pek komutanlarıyla muhatap olmayız, direkt okul komutanlarına aktarıyoruz...

DEFNE FERAH – Okul komutanına da aktarıyoruz ama hani biraz orada artık olabildiğince çalışma anlamında biraz hani öncelikle ilk en çok görüşme hâlinde olduğu bunlar temel bilgiyi vermiyor, o da hani sizi şikâyet ediyor, şudur budur şeklinde falan değil. Zaten şahsi bize çok gelmez, biz genel anlamda biz dinlemeyiz de bunu. Yani şahsi şikâyetlerin dinleneceği yer olmadığımızı düşünüyorum yani böyle bir ne bir yetkimiz ne... Bir de şunu yaparız: Çocuk çok şikâyetçidir ya da rahatsızlıkları varsa bunu silsile yoluyla hakkını arama, bunu iletme, kendini ifade etme olanakları vardır yani bunu bir şekilde söyler, ifade eder ve sonuçlarını kendisi... Bireysel bir sorundur çünkü sonuçları... Yani çocuk yaşamaktadır, biz sadece destek oluruz ve olayı doğru ortaya koymaya çalışırız objektif olarak olabildiğince yani...

...- Ben bir soru sorabilir miyim? Kara Harp Okulunda yedi tane rehberlik, danışmanlık hizmeti veren personel olduğu söylendi biraz önce. Bu rehberlik hizmeti veren kişiler belli aralıklarla bir araya gelip bir durum değerlendirmesi yapıyor musunuz? Birincisi bu. İkincisi, bazı öğrenciler

sınıflarda “U” düzeninde eğitimde görüldüğünü, suç işleyen ya da suç işleme iddiasında olanların bir tarafa yani iyilerin bir tarafa, kötülerin bir tarafa alındığına ilişkin... Böyle bir şey size hiç aksetti mi?

DEFNE FERAH – İlk defa sizden duyuyorum.

...- Bir de Aziz Bıyık adında bir öğrenci tanıyor musunuz?

DEFNE FERAH – Hayır, hatırlamadım.

İkinci sorunuz, hiç öyle bir şey... Sizden duyuyorum. “U” düzeni bir ara uygulandı ama sonra kalktı sınıflarda ama böyle iyiyi kötüyü ayırma gibi bir şey yani kabaca söyleyeyim...

...- Hangi yıllarda uygulandı?

...- DEFNE FERAH – Geçen sene olabilir... Bir öyle bir çalışma vardır diye hatırlıyorum ama yanlışım olmasın yani onun tam şeyi ben değilim, onu okulun dekanlık birimi falan yapar, ayarlar, karar verir.

...- Size gelen öğrencilerden bizi kötü tarafa aldılar...

DEFNE FERAH – Hayır hayır hiç öyle bir şeyim olmadı, sizden duyuyorum öyle bir duyumu.

...- Defne Hanım bir de sizin bir yerde mesleğinizle ilgili olduğu için ayrılan veya ayrılmak zorunda bırakıldığını ifade eden çocukların hemen hemen hepsi askerî okullardan gelen çocuklar yani bir yerde bu işin artık meslek edinmiş, yetişerek gelmiş, lise mezunu değil de bunu bir meslek sahibi olarak neye bağlıyorsunuz? Yani bu çelişki değil mi? Bu çocuklar zaten askerliği kabul etmiş, girmiş, yükselcek ama bakıyorsunuz liseden gelen değil de hep bunlar...

DEFNE FERAH – Askerî lise çıkışların daha fazla olduğuna yönelik diyorsunuz herhâlde.

...- Hemen hemen tamamı. Bu neye bağlı sizce?

DEFNE FERAH – Bir kere mesleki seçim sürecine baktığımız zaman bu şeyler on dört, on beş yaşları mesleki kararlılığın oluşmadığı, daha fantezi dönemi dediğimiz dönemin ağırlıklı olduğu dönemlerdir dolayısıyla çok da bilinçli karar vererek gelmiyor. Geliyor ondan sonra askerî lise - dediğim gibi, az önce söyledim- daha yumuşak, daha mesleğin üniformayı biraz... Çok temel şeyleri gösterilen bir ortamdan sonra harp okulunun, artık senin hayatın, mesleğin imajını verilmesi yani mesajını alması çocuğun hem de tabii ki daha sıkı, daha disiplinli bir eğitimin ve sürecin başlaması nedeniyle daha gerçeği görüp bunun çelişkisini yaşıyor. Ondan sonra askerî lise başında anne-baba etkisiyle, gelecek kaygısıyla yönlendirilebiliyorlar ama daha sonra gelecek kaygısı gene devam etse de oradaki dayanamama süreci ya da tercih süreci, ayrılma tercihi süreci, dayanamama süreci şeye ağır basıyor. Bir şekilde dışarıda da yapmaya çalışacağım diyor yani o kadar kendince buna yapamayacağına, yapmak istemediğine karar verdiği zaman. Bir de belki tükenme noktası biraz belki olabilir bilmiyorum yani bir noktada çünkü mesleğe başlamış oluyorsunuz askerî liseye girişinizde her

ne kadar lise havası olsa da daha ama üniformayı girmeye başlıyor, işte süreci yavaş yavaş ilerliyor. Belki bu anlamda olabilir.

...- Durum değerlendirmesi için bir şey söylerseniz yani 7 kişi bir araya gelip...

DEFNE FERAH – Evet, gerekirse tabi durumla ilgili...

...- Periyodik olarak mı yapıyorsunuz?

DEFNE FERAH – Yok, periyodik olarak... Yani toplantılarımız olur, onu gerekirse birbirimizle uzmanlar da kendi aramızda özellikle vaka üzerinde hani varsa konsültasyon anlamında... O genel anlamda sadece ayrılmalarla ilgili bir şey değil yani bu ihtiyaç duydukça...

...- Yani şöyle şöyle şeyler var, çocukların durumunu da motivasyonu artırmak için şunların yapılması gerekir gibi bir şey yapıyor musunuz?

DEFNE FERAH – Tabii yani tabii, işimiz zaten yani onu bir şekilde her duruma ilişkin olarak, her sorun alanına ilişkin olarak ya da önleyici anlamda... Zaten biz daha çok -dediğim gibi- gelişim ve önleme ağırlıklı bir yani klinik merkez gibi düşünmeyin zaten. Ama tabii ki problem geldiği zaman da o zaman da hastanelerle de koordineli hâlde çalışıyoruz.

...- Sonuçta orası bir eğitim kurumu yani...

DEFNE FERAH – Tabii eğitim kurumu, evet eğitim kurumu. Yani orada herkes normal zaten, öyle kabul ediyorsunuz, “Danışan” deriz mesela “Hasta” demeyiz biz. Hastalık durumu söz konusuysa zaten şüpheleniliyorsa ona göre psikiyatrik destek alınıyor, ilaç tedavisi için destekleniyor çocuk vesaire.

...- Şimdi son bir soru sorayım da: Özellikle Dilekçe Komisyonumuza müracaat eden öğrencilerin büyük bir ekseriyeti hep aynı şeylerden şikâyetçiler. Yani okul yetkilileri sizden de aynı şeyi dinledik yani askerliği artık zor, şartlarına dayanamadıklarından ayrılıyorlar dediniz. Yani böyle bir niyeti olan bir öğrenci bir kere kampa gelmez çünkü kampa gelen öğrenci bir yıl kaybediyor yani bir ertesi yıl üniversite hazırlanıyor, hatta iki yıl kaybetmiş oluyor. Hâlbuki mesela bize müracaat eden öğrencilerden bir tanesi bana istifa etmem yolunda baskı yapıldı, istifa etmeyince disiplin puanlarım düşmeye başlayınca beni bu şekilde bezdireceklerini anladım arada yatay geçiş yapıyor yani onu söylüyor “Ben kendim anladım, beni barındırmayacaklarını hissettim yatay geçiş yaptım.” diyor. Zaman da kaybetmemiş, üniversiteye hazırlık da yaşamış ama yüzde 99 oranındaki şikâyet dilekçelerindeki öğrenciler çok mağdur duruma düştüler yani yıl kaybettiler, üniversiteye hazırlanmak durumunda kaldılar ve siz de netice itibarıyla psikologsunuz yani hep öğrencilerin, hep aynı şeyde, aynı noktalarda birleşmesi burada bir problem olduğu noktasını ortaya çıkartmaz mı?

DEFNE FERAH – Çocukların algısı diyebileceğim yani temelde yani -dediğim gibi- süreç zor olduğu için bir noktada çocuk bunun, hepsinin sorumluluğunu almayabilir yani bir de yapı, bir de baştan gelen bir yapı da söz konusu belki psikolojik olarak. Hani ne kadar hazır bulunuşluğu var yani

şimdi özellikle askerî liseden geliyorsa -az önce de dediğim gibi- bu kadar şeyini beklemiyor ya da çok abartılı şeylerde anlamında daha doğrusu bu kadarını beklemiyor yani kafasında böyle bir şey yok. Daha halledebilirim gibi düşünüyor veya bu her şeyi bırakın bir şekilde bahane de olabiliyor bir noktada yani aileyle çatışma nedeniyle bahane olabiliyor, dediğim nedenlerle bahane olabiliyor yani kendisine ilişkin “yapamadı” dedirtmesin adına belki yaklaşık böyle diyebilirim başka görüşüm yok açıkçası.

...- Teşekkür ediyorum, sağ olun.

DEFNE FERAH – Rica ederim.

...- Serkan Polat...

...- Sayın Başkanım ben bir şey soracağım.

...- Buyurun.

...- Üniversiteye gitmek isteyen bir öğrenci, askerî liseden gelen öğrenciler için özellikle söylüyorum, sivilden gelenler zaten üniversite sınavına girip geliyorlar, geldiği zaman -yıl kaybetme şeyine açıklık gelmesi için soruyorum- askerî lisedeki öğrencilerin üniversiteye gitme şansı var mı biliyor musunuz bunu Defne Hanım?

DEFNE FERAH – Belli bir kontenjan ayrılıyor bildiğim kadarıyla.

...- Yani bir kontenjan dâhilinde...

DEFNE FERAH – Kontenjan dahilinde gitme şansları var gene ama yani...

...- Müracaatların da ocak ayında yapıldığını düşünürsek Sayın Başkanım yani herkese müsaade edilmiyor bu anlamda öyle mi?

DEFNE FERAH – Bildiğim kadarıyla özellikle altını çizerek çok emin değilim yani.

...- Çok teşekkür ederim.

...- Giremediklerini ifade ettiler yani her ne kadar giriyor gibi gözükse de gelen çocuklar normalde müsaade etmediklerini dolayısıyla her biri sene kaybederek bir sonraki sene girdiklerini ifade ettiler.

...- Ayrılrsa da ayrılmasa da aslında sene kaybediyor. Önceden de ayrılrsa sene kaybediyor gibi bir durum oluşuyor aslında burada. Yani mesela mayısta da ayrılrsa hiç harp okuluna gelmese zaten sınava müracaat etmemiş olduğu için...

DEFNE FERAH – Yani evet sınav müracaatını kaçırıyor büyük bir ihtimalle yani genellikle ve öyle bir sonuç oluyor.

...- Ama 2011 için zaten kanun...

...- Mesela, ara dönemlerle ilgili arada da bazen ara sınıflardan ayrılan...

DEFNE FERAH – Oluyor.

...- “Yatay geçiş yapıldı.” deniliyor, o da doğru değil çünkü yatay geçiş yapan ğrenci sayısı çok az. Dnyorlar bir daha niversiteye hazırlığa başlıyorlar. Onlar herhâlde birkaç yıl kaybediyorlar.

...- şöyle Başkanım, yatay geçiş için niversiteler yükseköğretim kurumunun yatay geçiş yönetmeliği...

...- Kontenjan...

...- Kontenjan yok Sayın Başkanım, niversitenin uygun bulması hâlinde şartları var, mesela okuldan atılmamış olmak, disiplin veya eğitim nedeniyle atılmamış olmak, bunun dışında kendi isteğiyle ayrılanlar, sağlık nedeniyle ayrılanlar YK’e göre yatay geçiş yapabilir, tek şart niversitenin kabul görmesi. Üniversiteler de buna genel olarak şöyle bakıyorlar: Öğrencinin not durumunu istiyorlar, tabii ki intibaktaki bir ğrenci ayrıldıysa hiçbir notu olmadığından dolayı, okula da başlamadığından dolayı niversitenin elinde bir değerlendirme kriteri olmayacaktır ama ara sınıflardan bir, iki, üç, dördüncü sınıflardan ayrılan öğrencilerin transkriptleri olacağından dolayı ellerinde aldıkları kredi, gördükleri ders, ders içerikleri vesaire olacağından dolayı bunların yatay geçiş imkânı mevcut. Bu konuda geri bildirimler de var. Ben bunu sunmuştum...

...- Okul komutanını dinlediğimizde “Bu oran niye yüksek yani çok yüksek değil mi?” dediğimizde, “Efendim, yatay geçiş yapıyorlar yani üniversitelerde okumak istiyorlar.” dediler ama yatay geçişle giden ğrenci sayısı çok az.

...- Sayın Başkanım orada şöyle: Orada iki bölüm var verdiğimiz ayrılma sayılarında da. Bir, yıl içinde ayrılanların sayıları var ki buralarda yüzde 100’e yakını yerleşiyor. Bir de intibak var. Söylediğiniz konu intibak için geçerli sanırım yani onlara yatay geçiş imkânı tabii ki niversite kabul etmezse gidemez.

...- Teşekkür ediyoruz.

Serkan Polat...

Serkan Bey, hoş geldiniz.

Bugün, Dilekçe Alt Komisyonu olarak özellikle askerî okuldan istifa eden ya da ettirilen öğrencilerle ilgili bir toplantı yapıyoruz. Bugünkü gündemimizde özellikle dilekçelerde adı geçen okul komutanlarının dinlenmesiyle ilgili bir gündemimiz var.

Öncelikle kendinizi tanıtır mısınız? Okuldaki göreviniz nedir? Ne iş yaparsınız?

SERKAN POLAT – Ben Kara Harp Okuluna geçen sene temmuz ayında Kara Harp Akademisinden mezun olmaya müteakip atandım, 25 Temmuzdan beridir 1. Anafartalar Taburunda 1. Bölük Komutanı olarak görev yapmaktayım. Görevim daha çok Harp Okulunda yürütülen dört ana eğitim faaliyet alanından askerî eğitim alanında öğrencilerime gerekli eğitimleri vermek, onların eğitimlerini kontrol etmek, planlamasını yapmak, uygulamasını yapmak ve değerlendirmesini yapmak. Özetle bu şekilde ifade edebilirim.

...- Askerî okulda öğretmensiniz anladığımız kadarıyla.

SERKAN POLAT – Bölük Komutanıyım. Öğretmenlik, dekanlık bünyesinde olmak okulumuzdaki dekanlık bünyesinde görevli personel öğretmenlik vasfında.

...- Pedagojik formasyonunuz yok herhâlde? Anladığım kadarıyla.

SERKAN POLAT – Hayır, ben yüksek lisans mezunuyum teknoloji yönetimi ancak göreve başlamadan evvel bizlere iki haftalık bir kurs verilmekte. O kurs kapsamı içerisinde “Öğrencilerimizin yaş grubundaki insanların psikolojik özellikleri nelerdir?” bunlar hakkında bilgi verilmektedir, sadece eğitimim o kadar.

...- Şimdi Komisyonumuza müracaat eden öğrencilerin büyük bir ekseriyetinin yakınmaları aynı, ortak özellikler var. Bunların başında özellikle Harp Okuluna müracaat esnasında, müracaat ettiklerinde, askerî liseden gelen öğrenciler için de söylüyorum, belli isimlerin tespit edildiği, onlara ayrımcı, ağır bir eğitim yaptırıldığı yani normal okul eğitiminden ayrı olarak eğitim yaptırıldığı, yani mobbinge varacak şekilde eziyet edildiği şeklinde şikâyet var.

Bu konuda ne diyeceksiniz?

...- Müsaadenizle not alabilir miyim.

Askerî liselerle ilgili... Ben askerî liselileri ilk gördüğümde İzmir Menteş'te idim, bu sene için konuşuyorum. 4 Ağustosta Ankara'ya katılmışlardı. O esnada sivil kaynaklı öğrencilerle beraber İzmir Menteş bölgesinde eğitim faaliyetine başlamıştık. Onların gelişi sanırım 7 Ağustos 2011 tarihindeydi. O andan itibaren gördüm. Söylediğiniz şekilde herhangi bir işkence veya mobbing gibi herhangi bir faaliyet olmadı, olamaz da zaten. Zira, bütün yaptığımız eğitimleri birlikte yapmaktayız. Ben takım komutanlarını görebileceğim bir bölge içerisinde eğitim yapmaktayım, sürekli onların başındayım ve bu şekilde ayrılan öğrencilerden de artık ilişkisini kesme aşamasına, o karara gelmiş, hepsiyle tek tek görüştüm, hepsinin ailesiyle tek tek görüştüm. Hiçbirisini artık okulla ilişkisi kalmadığı hâlde böyle bir şeye maruz kaldığını, böyle baskı yapıldığı şeklinde bir ifade de bulunmadılar bana.

...- Peki, böyle bir şikâyet gelse, ifade de bulunulsa ne yaparsınız? Nedir işleyen süreciniz?

...- Arz ettiğim gibi, şu ana kadar böyle bir şey gelmedi ancak öyle bir şey gelmiş olsaydı, bizim normal sürecimiz şu şekilde işler: Bu şekilde gelen bir şikâyeti en yakın üst birliğimize, üst komutanımıza iletiriz ve gerekli, bu konuda bir ihmali, kusuru olan personel varsa bunun ortaya çıkartılması maksadıyla tahkikat heyeti oluşturulur. Bu tahkikat heyetinin raporuna göre de olayın adli boyuta taşınıp taşınmayacağı ya da tahkikat heyetinin raporu doğrultusunda komutan tarafından bir müeyyidenin yapıp yapılmayacağına karar verilir. Sürecimiz bu şekildedir ve bunu başlatırız.

...- Peki, Hakan Ekşi ve Yasin Yılmaz... Biliyor musunuz bu arkadaşları?

...- Tanıyorum. İntibak eğitimi esnasında benim bölüğüme görevlendirilmişlerdi.

...- Mesela, Hakan Ekşi bize verdiği şikâyet dilekçesinde şöyle diyor: Kendilerine yapılan işkenceyi sizin gördüğünüzü ve seyirci kaldığınızı, sonrasında ise ailesinin yanında -ailesi de aynı şeyi söylüyor- bu olayları kabul ettiğinizi ama bir daha olmayacağı konusunda garanti verdiğinizi iddia ediyor.

Yine Hakan Ekşi adlı öğrenci pazartesi ayrılma kararı vermiş, salı günü de babası gelmiş, sizinle görüşmüş. Bu tarz eğitimler ayrımcılık olabilir ama bundan sonra olmayacak diye babasına da garanti vermişsiniz. Bu konuda bilgilerinizi alalım.

...- Anladım.

2 öğrenci de arz ettiğim gibi intibak eğitimi esnasında bölüm bölüğüme verilmişlerdi. Katılışları pazar günüydü. Pazar gününden tanıdım ben öğrencileri. Tanıdım derken, bölüğüme katıldılar. Pazartesi günü öğrenci okuldan ayrılma isteğini belirtti. Neden ayrılmak istediğini sorduğumda, bana, artık askerlik mesleğine kariyer olarak devam etmek istemediğini beyan etti. Bizim de kendi işleyiş sürecimiz, öğrenciyle, böyle bir talep geldiği zaman, onun fikrini aldıktan sonra, ailesine mutlaka danışmaktır, on sekiz yaşını geçmiş olsa bile. Ailesiyle konuştuk. Ailesi de okula geleceğini söyledi. Belirtildiği gibi, salı günü hakikaten ailesiyle de konuştuk nizamiye bölgesinde. Velisiyle yaptığım görüşmede, oğlunun ayrılmak istediğini, neden ayrılmak istediğini sordu. Ben de ayrılma nedeninin arkadaşlarından etkilenmesi olabileceğini veya farklı nedenler olabileceğini ancak bunun için çok erken bir karar olduğunu, daha henüz benim onu görelî bir gün olduğunu ifade ettim. Henüz eğitimlere doğru düzgün başlamadık, sadece yerlerine yerleştirdik, kendi takımları neresidir, onları gösterdik, bu faaliyetlerle ilgilendik dedim, erken bir karar, sizin desteğinizle, benim desteğimle öğrencimiz kalsın, devam etsin, en azında intibak eğitimini bir görsün, Ankara safhasına bir gelsin, oradaki eğitimi bir görsün. Bu şekilde konuşmamız geçti. Nitekim, daha sonra öğrenci de geldi nizamiye bölgesine ve onunla beraber konuştuk. Ben yine aynı şeyleri, daha önce zaten yüz yüze konuştuğumuz şeyleri tekrar öğrenciye ifade ettim bu defa babasının yanında. Babası aynı şekilde, bu defa oğluna “Oğlum bak, komutanın da senin yanında, seni destekleyecek, artık buraya devam et, zaten dört senelik bir askerî lise eğitimin vardı, bu eğitimini hemen heba etme.” şeklinde o da bildirimlerde bulunmaya başladı. Babası da bu şekilde çok ısrarcı davranınca, o görüşme esnasında Hakan Ekşi baygınlık geçirdi. Tabii biz onu süratle hemen revire götürdük, ambulansı çağırarak. Revire yatırdım, doktora sorduğumuzda ise o şu şekilde ifade etti: Bu şekilde, istemediği bir şekilde çocuğa çok yoğun baskı yapıldığı zaman insan psikolojisi gereği -konversif ataktı zannedersen- bu şekilde bir tepki verdiğini söyledi. Nitekim, biraz sonra kendisine geldi. Orada gerekli tedavisi yapıldı ve orada, babasıyla beraber ayrılma kararını aldıklarını söylediler. Gerekli işlemler başlatıldı ama orada söylendiği şekilde, böyle şeyler olmayacak, yaşanmayacak vesaire öyle bir konuşmamız geçmedi, zaten öyle bir şey olmadı Hakan Ekşi’yle ilgili olarak.

...- Peki, Yasin Yılmaz adlı öğrenciyi hatırlıyor musunuz?

...- Tabii, onu da çok iyi hatırlıyorum.

...- Babasının şöyle bir ifadesi var, Mustafa Yılmaz: Sizi aramış ve “Oğlumu koruma altına alın.” şeklinde bir beyanı olmuş. Neye karşı koruma istedi oğluna sizden babası?

...- Babasıyla ben yüz yüze görüştüm ama telefonda kendisiyle değil, amcasıyla, emekli jandarma başçavuş olan, şu an ismini hatırlamıyorum, bir amcası vardı, bizim kurumumuzdan emekli olduğu için, onunla konuşmuştum. Yasin’le de yine aynı şekilde, bütün ayrılan öğrencilerle olduğu gibi onunla da oturdum konuştum. “Oğlum neden ayrılmak istiyorsun, daha henüz erken?” O bana şu şekilde ifade etti: “Benim askerî liseden beridir komutanım, ayrılma niyetim vardı. Benim zaten daha önceden ayrılma niyetim vardı ancak bunu aileme bir türlü ifade etmemiştim. Hukuk okumak istiyorum.” şeklinde bir beyanı vardı, onu da çok iyi hatırlıyorum. Babasıyla değil amcasıyla yaptığımız görüşmede de bu şekilde bir şey geçmedi. Zaten orada korunacak bir şey yok, eğitiminin başında ben varım, bütün faaliyetlerini ben takip ediyorum. Hani bir tehdit varsa benden gelecektir, bana da neden böyle, kendinden koru dercesine böyle bir talepte bulunması da mantıksız. Böyle bir şey de olmadı. Nitekim, ertesi gün ailesiyle beraber geldiler, eşi hanımefendi vardı, büyük ablası, kız kardeşi vardı, kendisi geldi. Hatta o telefon konuşmasında, geçen Meclis görüşmesine ben de katılmışım, beyefendi de oradaydı. Koridorda ben dile getirdim. Telefonda, arka planda “Yalan söyleme –affedersiniz- şerefsiz!” şeklinde bana bağırdı ama ben çocukla yaptığım mülakatta kanser hastalığından yeni kurtulmuş olduğunu bildiğim için ne çocuğun kendisine –bir gün de bizde kaldı- ne de daha sonra görüştüğümüz de yüz yüze, kendisine bir şey demedim, o anda bulunduğu psikolojik duruma yordum. Bir şey demedim ve ertesi gün ailesiyle geldiklerinde gene aynı mealde konuştuk. Hatta öğrenci ayrılmadan evvel beni bir kenara çekti orada “Komutanım, babamın söylediği şeyler hakkında, davranışlar hakkında sizden özür diliyorum.” dedi. Yani öğrenciyle ayrılmamız da bu şekilde oldu. İşlemleri başlanmış bir öğrenci, artık kaybedecek hiçbir şeyi yok, benden özür dileyerek ayrıldı. Orada da ifade ettim aslında ben koridorda, o şekilde bir olay geçmişti.

...- Bir de intibak kampına giderken trende 12’şer dakikalık nöbetler sizce normal midir?

...- Ben intibaktaki o tren intikalinde yoktum. Ben o esnada Menteş’te görevliydim ancak değerlendirmemi ifade edebilirim. Nöbet hizmeti bizde bütün öğrenciler tarafından, subaylar tarafından tutulan ve o alanın, o mıntıkanın emniyetini sağlamak maksadıyla, farklı kişilerin girip girmemesini kontrol etmek maksadıyla tutulur. Bu, bir sıra hâlinde herkes tarafından ve eşit saatlerde tutulur. Muhtemelen o şekilde bir nöbet hizmeti tutturulmuştur ama...

...- 12’şer dakikalık sürekli böyle normal midir? Nöbet dediğiniz, belli, aynı amaca yönelik olduğu için yani bu nedir? Bir nevi eziyettir, öğrencilerin uyumaması için “uyumayın, herkes sırayla tıklar tıklar tıklar, 10’ar dakika, 12’şer dakika arayla...”

...- O şekilde bir nöbet tutturulduğunu zannetmiyorum, düşünmüyorum. Öyle bir uygulamamız zaten yok.

...- Peki, bir de özellikle intibak kampından çok şikâyetler var. Orada, özel şok mangası oluşturduğunuz ya da oluşturulduğu ve birtakım, daha önce isimleri belirlenen öğrencilere özel eğitimler yaptırıldığı yani bezginlik derecesinde eğitim yaptırıldığı söylendi. Bu konuda ne söyleyeceksiniz?

...- Bu şekilde, özel birilerinin seçilmesi, öyle bir durum yok. Müsaadenizle, zihninizde canlansın diye, nasıl bir eğitim yaptığımızı ya da nerede yaptığımızı arz edeyim.

İntibak eğitiminde, çadırlar bölgesinin yakınındaki geniş alanlarda eğitim yaptırılmakta. Bu alanların özelliği de şudur: Genelde, iki veya üç bölüğün sığabileceği, bölük komutanlarının da bütün bölüklere hâkim olabileceği, bütün takımlarını görebileceği yerlerdir. Ben doğrudan bir takımın eğitiminden sorumlu değilim ancak eğitim esnasında bütün takımlarımı tek tek dolaşırım, aynı şekilde tabur komutanımız bütün bölüklerini tek tek dolaşır. Varsa uygulamalarda kendi hatalı gördükleri, şu şekilde yapmayın, daha çok uygulama yapın, anlatımı azaltın gibi, bu şekilde geri beslemeleri olur. Gene benzer şekilde alay komutanımız taburlarını tek tek dolaşır ve bunu her gün yaparız. Dolayısıyla, böyle bir grubun ayrılması, onların ayrı bir eğitim yapması düşünülemez. Zaten, bizim bütün eğitimlerimiz eğitim programında yazdığı şekilde yapılmak zorundadır çünkü bunun yapılmadığı takdirde, bir kaza, bela vesaire olduğu zaman bunun hukuki yükümlülüğü var. Benim, örneğin, üsteğmenliğim esnasında başıma gelen bir hadise var. Akü patlamış ve bir askerim bu nedenle gözünden yaralanmıştı. Olayla ilgili tahkikat yapıldı. Bana ilk sorulan şeydu: “Eğitim planında bakım yapılması gerekiyor muydu? Var mıydı?” Nitekim, öğleden sonraki bakım saatindeydi. Evet, bakım yapılması gerekiyordu. O nedenle, herhangi bir kovuşturma gerek duyulmadı ya da ileriye götürülmedi. Dolayısıyla, böyle bir şey bizim eğitim saati haricinde, o eğitim konusunun haricinde bir şey yapmamız hukuken de bizi bağlayan ve hepimizin farkında olduğu bir durum. Bu nedenle, böyle bir şey yapılamaz. Yani ayrı bir eğitim yapılamaz.

...- Menteş’te cebir ve şiddet gördüğünü söyleyen öğrencilerimiz de var. Yani özellikle belli öğrenciler üzerinde belli komutanların cebir ve şiddet uyguladığı... Hatta Komisyonumuzda 2 tane de rapor alan öğrencinin raporları var. Bu konuda ne söyleyeceksiniz?

...- Ayrılma talebi olan öğrencilerimizi biz zaten hem rehberlik danışmanlık şubelerinden hem de revirden kendi kontrollerini yaptırıyoruz. Benim bölüğüm için söylüyorum ben, benim bölüğümünden ayrılan hiçbir öğrencide bu şekilde bir şey olmadı. Cebir, şiddet uygulanması gelince: Böyle şiddet uygulayacak bir yaklaşım tarzımız yok. Sonuçta, bu çocuklar bizlerin mezun olduktan sonra kapı komşusu olacak, beraber çalışacağımız kişiler. Nitekim, benim aynı alayda görev yaptığım tabu komutanım ben öğrenciyken benim takım komutanımdı. Yani yan yana çalıştığımız insanlar. Bu

şekilde davranarak geleceğe yönelik olarak aramızdaki onarılamaz bir ilişkinin doğmasına neden olacak şeyleri zaten yapmayız. Böyle şeyler söylenmişse de gerçek olduğuna inanmıyorum ben.

...- Mesela 1 litre su verip zorla bunu içirmek gibi “Bitirin” şeklinde.

...- Biz eğitim alanına gittiğimiz için, malum Menteş koşulları, İzmir’in de en sıcak bölgesidir. Normal askerde bulunması gereken yarım litrelik mataranın yanında biz onlara ilave olarak 1 veya 1,5 litrelik o pet şişelerde su götürmelerini, biz de kendi çantamıza koyarız, aynı şekilde götürürüz ve mutlaka bütün eğitimlerin aralarında su içmeleri için müsaade edilir. Zaten on dakikalık bir sürede ister su içersin ister bir gölgeye geçersin muhabbet eder, istediğini yapmakta özgürdürler ama öyle bir dakika içerisinde hepsini bitireceksiniz, yani herhangi bir amaca hizmet...

...- Bir dakika içerisinde hepsini bitireceksiniz demedim, onu siz söylüyorsunuz. Sadece bu 1 litre suyu bitireceksiniz.

...- O, bize gelen şikâyet mektuplarında, biz ifademiz alındıkça bize sorulan bir soru olduğu için ifade ediyorum. Bu şekilde bir uygulamamız yok, bitireceksin, bitirmeyeceksin diye.

...- Önce tamamen susuz bırakıldığı ve daha sonra su verilerek “bunu bitirin” aşırı derecede. Bu eğitimin bir parçası değil.

...- Eğitimin bir parçası değil, bir amaca hizmet etmiyor zaten. Yani sonunda istediğimiz yönde bir değişikliğe uğratacak herhangi bir amaca hizmet etmiyor.

...- Peki, okulda özellikle isim kartını çıkartarak görev yapması bir akademisyenin mümkün mü ya da bir komutanın?

...- Yaka kartları bizim kurum ve kuruluşlar içerisinde taktığımız bir karttır, tanııtma maksatlı. Buna ilave olarak eğer eğitim elbiseliyse soy isimlerimiz de bulunmaktadır ancak eğitim alanlarında yaka kartı sadece okulumuzda değil, hiçbir Silahlı Kuvvetlerin birliğinde takılmaz. Hatta takıldığı zaman ikaz edersiniz “Yaka kartını çıkart” diye ama onun dışında isimliğimiz mutlaka, soy isimliğimiz bulunur.

...- Mutlaka bulunur.

...- Evet.

...- Peki, soy ismini sökerek eğitim yaptıran komutanların olduğu söyleniyor. Yani isminiz, soy isminiz belli olmasın diye, ilk giriş esnasında. Bu öğrencilere mobbing ya da eziyet eden öğrencilere... Bunun hakkında ne söyleyeceksiniz? Yani özellikle bakıyoruz, gelenler isimliğini çıkartarak bize bu işi yaptılar şeklinde.

...- Bizim kıyafet kıyafet yönetmeliğimiz vardır, her şeyde olduğu gibi ve o yönetmelik uyarınca isimlik ve diğer şerit ve bröveler, bunlar üniformanın bir parçasıdır ve yerinden çıkartılması, sökülmesi yasak olan şeylerdir dolayısıyla üniformayla beraber değerlendirilir ve bunlar çıkartılmaz kesinlikle. Yani ilk geldiği anda bile olsa zaten ilk günden itibaren bizim öğrencilere yaptığımız şey

şudur: Bölük komutanının adını, takım komutanının adını, tabur komutanı... Yani sıralı amirlerin adlarının hepsini eğitim defterlerine yazdırırız ki ilk zamandan itibaren tanısınlar, kimler tarafından eğitim görecekler, takım komutanı kim diye. Yani zaten bilirler, ilk geldikleri andan itibaren kimlerle eğitim yaptıklarını, kimdir takım komutanı, bölük komutanı bilirler.

...- Öğrencilerin bir kısmında, genelde polis çocuklarına ve astsubay çocuklarına karşı mobbing uygulandığı söyleniyor. Sizin takımınızda da velisi polis veya astsubay olup ayrılanlar var mıydı?

...- Benim bölüğümde şu ana kadar ayrılan öğrenciler içerisinde subay çocuğu yok, astsubay çocuğu da yok, subay çocuklarından hâlen devam eden var, emekli polis olup hâlen devam eden öğrencim var. Benim bölüğüm için konuşabilirim. Hatırladığım kadarıyla velisi polis ya da polis emeklisi olan ayrılanlar içerisinde yok ama hâlen mevcut, devam edenler arasında var.

...- Peki, sizin bölüğünüzden kaç kişi ayrıldı yaklaşık?

...- Şu an mevcudum 158, 192'yle başlamıştım intibak eğitimine ancak bunların bir kısmını ben görmeden zaten ayrılmışlardı, yaklaşık 10 tanesi yani daha İzmir'e gelmeden, Ankara safhasında ayrılmışlardı. Geri kalanlar da işte bugüne kadar, hatta dün değil, evvelsi gün gene bir öğrencim geldi ayrılma talebiyle, askerî liseden. Geri kalanlar öğrenciler de intibak eğitimi ve sonrasındaki Ankara eğitimi safhasında ayrıldılar.

...- Kaç kişi şu an?

...- Şu an 158 kişi.

...- Sorusu olan arkadaşımız?

Buyurun.

...- Bölük komutanı olduğunuz için, biraz, şunu merak ediyorum: Diyelim neticede siz kreş öğretmeni yetiştirmiyorsunuz yani askerlik zaten zor bir meslek, dayanıklı öğrencilerin olması lazım, burası anlaşılabilir. Mesela, eğitimlerin tamamlanması da şarttır diye tahmin ediyorum. Mesela diyelim ki 30 tane sınav çekilecekse bunu her öğrencinin 30 tane olarak çekmesi lazım. Yani eksik çekenlerle ilgili ne tip bir uygulamanız var? Eğitimi tamamlayamıyor, yani mesela koşu diyelim, koşmıyor ya da barfiks sayısı var, bunu yapamıyor. Bunlarla ilgili mesela, bu eğitim eksikliğini tamamlamak bakımından nasıldır uygulamanız?

...- Öncelikle bizim eğitim yapımızda şu şekilde bir bölümlendirmemiz, görevlendirmemiz var. İntibak eğitimi olsun, Ankara'daki eğitim safhası olsun, dediğiniz şekildeki fiziksel eğitimler okula doğrudan bağlı beden eğitimi ve spor grubu tarafından yönlendirilmekte, onlar tarafından yönetilmekte. Hepsi bu konunun duayeni olan akademisyenlerdir. Yani barfiks nasıl geliştirilir, sınav geliştirilir, bunun metodolojisini bilen ve uygulayan insanlardır. Dolayısıyla ben askerî eğitimden mesul olduğum için, o tür sportif faaliyetlerde bir geri besleme sağlanması ya da tamamlanması

konusunda bizim herhangi bir yetki alanımız değil ancak kendi alanımla ilgili söyleyeyim, eğitim eğer yarım kaldıysa ne oluyor. Bizim eğitim programımızda akşamları ki intibak eğitiminde öğleden sonraları genelde TB, SB eğitiminden, spor eğitimi ve yüzme eğitimi vardır, ondan sonraki bir saat ertesi güne hazırlık saatidir. Ertesi günün hazırlık saatinin toplantısında da birinci bölüm o gün yapılan eğitimin değerlendirilmesidir. O günkü yapılan eğitimin değerlendirilmesinde örneğin yanaşık düzen hareketlerinden sağa, sola dönme eğitimine. Eğer bu konuda eksikliği olan kişiler tespit edilmişse o esnada toplantı yapılırken onların bu eksiklerinin giderilmesi, doğru hareketin nasıl olduğu, bunlar üstünde manga komutanlarına çeşitli metotlar gösterilir, öğretim teknikleri gösterilir ve bir sonraki eğitim, aynı eğitim konusu geldiği zaman, tekrarlandığı zaman özellikle o öğrencilerin bu konularda o gerekli standarda ulaşmaları sağlanır.

...- Bu söylediğiniz uygulama bu bir saatle sınırlı yani taşma ihtimali falan oluyor mu?

...- Eğitim programımız sadece o bir saatte.

...- Akşamki bir saatle sınırlı yani uygulamanız.

...- Öğleden sonraki...

...- Ben bir soru soracaktım.

Sicilinize baktığımızda çok başarılı bir şekilde okulu bitirdiğiniz anlaşılıyor, ilk 10'un içinde yer alıyorsunuz. Sorumu bununla bağlantılı olarak soracağım. Bu Menteş kampına başlamadan önce, intibak kampına başlamadan önce bütün öğrencilerin dosyalarını okuyor musunuz? Dosyaları okuduktan sonra kafanızda bu asker olmaz, buna ayrı bir eğitim vermem gerekir diye düşündüğünüz oluyor mu? Bu anlamda ne söylemek istersiniz? Bir de, sizin döneminizle şimdiki dönem arasında eğitimde değişen herhangi bir şey var mı, gözlemlediğiniz? Çünkü 2001 yılında mezun olmuşsunuz.

...- Evet, 2001 yılında...

Dosya konusunu şöyle arz edeyim: 7 Ağustosta askerî öğrenciler, askerî lise kaynaklı öğrenciler geldiği zaman, henüz onların dosyası bizim elimize ulaşmamıştı. Onların dosyaları teslim alınmış ama oradaki bizim yoğunluğumuzdan dolayı bölüklere dağıtılmamıştı çünkü yerleşim faaliyetleri vardı, çocukların bölgeye tanıtılması vardı, iki hafta sonra yemin töreni vardı, ona yönelik hazırlıklarımız vardı. Benim askerî lise kaynaklı, zaten sivillerin böyle bir dosyası olmuyor, sivil kaynaklı öğrencinin.

İlk gördüğüm zaman, birinci veya ikinci haftasıydı kampın. Az önce sizin bahsettiğiniz 2 öğrencinin dosyasını örneğin ben o öğrenciler ayrıldıktan sonra gördüm ve daha sonra kural gereği okulun öğrenci işlerine gönderdim. Yani önceden görme gibi bir şansımız zaten olmadı. Öğrencilerin katılmasıyla beraber geliyor ve daha sonradan bize dağıtılıyor, bölük komutanlarına.

...- Eğitiminizde bir değişiklik oldu mu?

...- Şöyle arz edeyim: Ben intibak eğitimini 1997 senesinde aldım ve intibak eğitimi sonunda benim dizlerim ve dirseklerim sürünmekten dolayı parçalanmıştı ama bu sürünme normal aldığımız eğitimin bir parçasıydı ve çok zorlu geçiyordu ama çok iyi de hatırlıyorum, benim bölük komutanım bir sürünme nasıl yapılır bölüğün önünde sürünmüştü 20 metre mesafe boyunca, ondan sonra bize bu eğitimi yaptırmıştı. Ben de aynı şekilde kendi bölük komutanımdan gördüğüm şekilde, mesela o eğitimi bölüğümün önünde nasıl sürünürüm gösterdim, ondan sonra o eğitimi onlara o şekilde verdim ve açıkçası, doğrusunu söylemek gerekirse benim döneminde hem uzundu kamp hem de çok daha zorluydu, fiziksel olarak çok daha zorluydu.

...- Peki, bir de öğrenciler şunu söylüyor: Özellikle kurulan Menteş kampında arka tarafta çadırlar kurulduğunu, bu çadıra giden hiçbir öğrencinin kampı bitirmediğini söylüyorlar. Bu konuda size yansıyan bir şey oldu mu hiç?

...- Öncelikle, yine gözünüzde canlanması için arz edeyim. Menteş'teki çadırlar bölgesi, benim bölüğüm için 4 sıra, derinliğine doğru da 8 sıradan oluşmakta. Yani bir bütündür ve o 8'inci sıranın sonrasında da bir tel kafes vardır çünkü o bölgede istihkâm savaş taburu bulunmakta ve normal askerler de o bölgede bulunmaktaydılar. Onlardan ayrılması için bir tel kafes vardır. Dolayısıyla çadırların olduğu bölgeden ayrı bir çadır bölgesi daha, arka tarafta bir çadır bölgesi daha olması, yani öyle bir yer yok, fiziksel olarak öyle bir yer yok. 8 tane çadır arka arkaya vardır ve bütün bu çadırların ön tarafında da benim çadırım, yani bölük komutanının makamının çadırı ve takım komutanının çadırı bulunmakta. Hepsi bir aradadır, ayrı, farklı bir yerde değiller.

...- Peki, bir de az önce ifade ettiniz, öğrencilerin özellikle İzmir Menteş'e geldiklerinde, yani birkaç gün adaptasyon süresi olduğunu, tanıttığınızı falan söylediniz ama daha henüz eğitime başlamadan, sizin ifadenize göre, birçok ayrılmalar oluyor. Yani daha zorluk görmeden niye ayrılınsın bunlar?

...- Ben de bir askerî lise mezunu olarak, Kuleli Askerî Lisesi mezunu olarak, sizler de zannederseniz artık biraz ilgilendiğiniz için biliyorsunuz, askerî lisede sonuçta diğer liselerden farklı, askerî disiplinle yetiştiriliyoruz. Pek çok özgürlüğümüz kısıtlanıyor ki ben 97 yılı için söylüyorum. 2012 yılında bunlar çok daha farklı, çok daha büyük özgürlüklere sahip. Mutlak surette içimizde bir ukde kalıyordu, keşke dışarıda okusaydık. Bir de ne olacağımız bizim o küçük yaştan itibaren belli, on üç yaşından itibaren ben ne olacağımı biliyorum, teğmen çıkacağım ve devam edeceğim. Acaba farklı bir şey olabilir miydim? Bizim zamanımızda imkânlar kısıtlı olmasına rağmen, ben Anadolu lisesi mezunuyum, başarılı bir öğrenciliğim vardı, gidebileceğim pek çok yer vardı. Mutlaka Harp Okuluna geçerken ki Harp Okuluna gitmeden zaten üst sınıflarımız tarafından, daha önce mezun olan "Ağabey" diye hitap ederdik, ağabeylerimiz tarafından, özellikle kendi memleketlimiz, "Ya Harp Okulu işte şöyledir, şöyle zordur, askerî eğitimlere dayanamazsın, Menteş sizin askerî lisedeki Menteş gibi değil,

sürekli sürünürsün vesaire...” bu şekilde, sürekli olumsuz geri bildirim alıyorduk. Aklımızın köşesinde, mutlaka, acaba başka bir şey olsa mı, başka bir şey yapsa mıydık diye bir düşünce olurdu ama bizim dönemimizde ne ayrılma bu şekilde serbestti ve tazminatlar çok yüksekti, benim babam zaten yoktu, öyle bir şey düşünemezdim. Bir şekilde katlanıyorduk ama katlanma dediğim ne zamana kadar? İntibak eğitimi biter, Ankara’daki süre başlar, ilk dönem biter, ondan sonra zaten alışılıyorsunuz ve biraz daha yaşın getirdiği şeyler, biraz daha olgunlaşmaya başladıkça mesleğin gereği nedir, hangi niteliklere sahip olmanız gerekir? O niteliklere ulaşmak için nelere çalışmanız gerekir? Bunları düşünmeye başlıyorsunuz. Bu şekilde devam ediyorsunuz. Benim değerlendirdiğim kadarıyla, bölümümden ayrılan öğrenciler benzer psikoloji içindeler ve askerî lisedeki arkadaşlık o şekildedir ki yani öl dese öleceğiniz arkadaşlarınız vardır, o şekilde birbirlerine sadıktırlar, bağlıdırlar. Dolayısıyla ayrılmayı düşünen bir arkadaş ayrıldığı zaman, diğerlerini de etkilemesi çok normal. “Ağabey burada ne işimiz var, hukuk okuruz, şunu yaparız, bunu yaparız. “ Zaten güncel olaylardan dolayı meslek konusunda bazı düşünceleri, bazı kaygıları da var, birbirlerinden etkilenmeleri çok fazla. Arz ettiğim gibi, bizim dönemimizde olmayan bazı imkânlar var. Bizim dönemimizde disiplin yoluyla atılmadığınız sürece Harp Okuluna devam ederdiniz. Şimdi, o ayrılma imkânı var. Ne bileyim, yatay geçiş imkânı artık çıktı. Bunun gibi kolaylıklar da onların ayrılmasına sebep oluyor. Bir de askerî liseden Harp Okuluna gelmeden önce ayrılırlarsa diploma alamama düşüncesi var. Diplomayı alıp Harp Okuluna geldikten sonra ayrılan öğrenciler de var, ilk gelir gelmez. Bu şekilde kararlı öğrenciler de çıkıyor.

...- Dediğiniz mantık doğru ama bunun bir ters mantığı da doğru. Nedir bu? On üç yaşında, on iki yaşında, daha erken yaşta asker olmaya şartlanmış birisi başka bir hayat görmemiş, netice itibarıyla akademi ya da Harp Okulu aşamasına geldiğinde üniversite imtihanını kazanıp kazanamayacağı belli değil, üniversite imtihanını kazansa bile üniversiteden mezun olunca iş bulup bulamayacağı belli değil. Yani daha kötümser bir tablo var aslında. Yani böyle bir tablo varken burada hazır eğitim, mesleği, her şeyi bildiği bir meslek, alan olmasına rağmen, niye bunu tercih etmesin de, bir karamsarlığı ya da hiç bilmeyeceği bir okyanusa yelken açsın bir öğrenci? Yani bu bakış açısı bence daha makul gibi geliyor.

...- Sayın Başkanım, sizin değerlendirmeniz, şu an sizin yaşınızda, hayatı görmüş bir insanın değerlendirmesi. Yani on yedi yaşında genç yetişkin denilen ya da geç çocukluk dönemi denilen bir dönemdeki insanın düşünce yapısı sizinkinden zannedersen farklı işliyor. Neden farklı işliyor? Hayatı bizim gördüğümüz kadar görmemişler. Bir evi geçindirmek, kendisini geçindirmek, bir meslek sahibi olmak, para kazanmak ne demek, bilmiyorlar. Onların şu an bildikleri tek şey, pek çok kurallarla sınırlandıkları, bu kuralların dışına çıkmak istedikleri, kendi kararlarını vermek istedikleri, kendi zamanlarını kendilerinin planlamasını istedikleri bir dönemdelere. Dolayısıyla, o olgunluğa henüz

erişmiş değiller. Az önce arz ettim, iki gün önce de bir öğrencim geldi diye ayrılma talebiyle. Öğrencinin dersinde, disiplninde, hiçbir şeyinde sıkıntı yok. Hatta ben öğrenciye araştırma görevleri veriyorum, bizim kendi alanımıza yönelik, askerî alanda devrim ne demektir, hibrit harp ne demektir diye, bunun gibi konularda makaleler okuması için. İlgilendiğim de bir öğrenci. Bu taleple geliyor. “Neden oğlum ayrılmak istiyorsun? Hiçbir sıkıntı yok, problem yok oğlum.” “Askerî liseden beridir ayrılmak istiyorum ama annem ve babam çok ısrar ediyorlardı, o nedenle bugüne kadar ayrılamadım. Annemi en sonunda ikna ettim babamı ikna eder diye.” “Ben senin ailenle de görüşeceğim” dedim. “Komutanım, görüşseniz de babam zaten karşı çıkacaktır.” dedi.

...- İstifa etmesine karşı çıkacak...

...- Evet, o şekilde. Normalde on sekiz yaşının üstünde. Aslında babasının bir hükmü yok ama tabii aile ilişkileri gereği, onun da onayını almak istedik.

...- Şimdi, yani buradaki tek tük, yüzde 1, yüzde 2, yüzde 3, yüzde 5... Yani yıllar içerisinde tek tük bunlar olabilir, olağandır ama askerî liseden gelen öğrencilerin, 130, 140, bazı yıllar 150 askerî lise kaynaklı öğrencinin belli şekillerde elenmeleri, anormal olan bu ve bu öğrencilerin de aşağı yukarı şikâyet dilekçelerinde hep aynı şeyi söylemeleri. Yani Harp Okullarında bir bezginlik yarattığı, bir şekilde kendilerinin farklı bilgisayar çıktısından isimlerinin okunduğu, eziyet eder derecede eğitim yaptırıldığı. Yani biz bunun peşindeyiz. Yani burada böyle bir uygulama var mı? Yoksa sizin az önce bahsettiğiniz normal, hayatın her alanında olur, her döneminde olur. Normal üniversitelerde de yani yüzde 10, yüzde 20 oranında ilk başlayan ile mezuniyet arasında fark olur, ayrılanlar olur. Hatta üniversitelerde sık sık af çıkar. Neden çıkar? Bu öğrencilere şans tanırılar. Yani bu normaldir aslında, bahsettiğiniz şey. Biz, anormalin peşindeyiz ya da bir öğrenci, dediğiniz anlamda da kendi beyinde bitirdi, ailesini ikna etti veya edemedi, ayrıldı yani istediği amaca ulaştı. Niye daha bunun peşine düşsün ki? Niye Meclis Dilekçe Komisyonuna dilekçeler versin? Niye bu işin peşine koşsun? Bir öğrenci arkadaşım, bakın, üniversiteyi kazanmış, üniversiteden mezun olmuş, şu anda serbest meslek sahibi ama hâlen bana anlatırken gözleri yaşıyor. Yani “Ben asker olmalıydım, asker olmak istiyordum, yapmadılar ve başarılıydım. “diyor, doğru. Ben dosyasını da celp ettim, çok başarılı, askerî liseyi 2’ cilikle bitirmiş ama “Beni attılar. İstifa etmek zorunda kaldım.” diyor. Biz bu problemin peşindeyiz. Yoksa bahsettiğiniz şeyler hayatın olağan akışına göre normal olan şeylerdir.

...- Tabii Vekilim, ben bir örnek üstünden size arz etmeye çalıştım ancak az önce söylediğim gibi, 192 öğrenciden 158 öğrenci kaldı ve ben bahsettiğim sürece, öğrenciyle görüşme, ailesiyle görüşme sürecini bütün öğrenciler için yaptım. Yani sizlerle bu konu hakkında konuşurken ben geneli üstünden değil, tek tek bana ismini söyleyin, ben o çocukla ilgili ne yaşadığımızı anlatabilirim size, ayrılmaları esnasında.

...- Yasin Yılmaz mesela, tanıyor musunuz?

...- Yasin Yılmaz, tabii. Onunla da benzer şekilde, kısa sürede ayrılmasına rağmen, dediğim şekilde bir olay olduğu için çok canlı aklımda. Yani babasının o şekilde bir hakareti, ayrılırken çocuğun özür dilemesi. Bu şekilde bir olay olduğu için çok canlı olarak aklımda.

Her bir öğrencinin hikâyesi farklı farklı, kendi sebepleri var, kendi nedenleri var ama benim az önce söylediğim sebepler yanında, tazminatın kalkmasına yönelik belki bu şekilde bir organize olarak bunu yapmış olabilirler diye değerlendiriyorum çünkü çok müthiş bir bizim kendi aramızda bir sosyal ilişki vardır. Yani ta 93 yılında beraber okula girdiğimiz arkadaşım ile ben hâlâ yedi sene, sekiz senedir görev yerlerimiz farklı olmasına rağmen görüşmesem bile gördüğümüz zaman sarılırız, göz yaşı dökeriz. Bu tür bir ilişki yaşayan insanların birbirlerini etkilemesi, bir ortak irade sergilemesi, ben bunu normal karşılıyorum ama söylediğiniz şekilde bir ayıklama işlemine tutulması... Okuldan nasıl ayrılacağı belli zaten, hukuki olarak belli. Hani bunun hilafında benim bir şey yapmam kendi kariyerim için de çalışıyorum aynı zamanda bir şeyler inşa etmişim, bina etmişim bir kere her şeyden önce o çocuk kadar bana da zarar verecek bir şey. İşte, mesela bu mobbingten bahsediyorsunuz, ben mobbingi, işte, gazetelerden bildiğim kadarıyla duymuştum iş yerinde yapılan baskı diye. Araştırdığımda üç çeşit mobbingten bahsediyor işte, üstten asta, işte, bize ithaf edilen şekilde ya da yatay şekilde ya da asttan üstte. Ben bugüne kadar bu sicil ile, bu şerefle görevimi yaptım. Hiçbir ortamda kendimi açıklamak zorunda kalmadım. “Neden böyle oldu, neden bu şekilde yaptın?” diye sorgulanmak zorunda kalmadım. İlk defa sorgulanıyorum ve bunu ben Meclis çatısı altında...

...- Hayır burası bir sorgulama değil, biz sadece bilgi alıyoruz.

...- Evet. Ya da bilgi veriyorum ve bunu burada yapıyorum, böylesine yüce bir kurumda yapıyorum ve bunun nedeni nedir? Daha önce kendi astım olmuş kişiler tarafından yapılan, benim katılmadığım, yapmadığım, etmediğim şeylerden dolayı geliyorum yani bu da bence, bana göre bir mobbingtir, bana göre bir baskıdır. Şu anda ben sizlerle geçirdiğim vakitte olmam gereken yer bölümüğümün başı, öğrencilerimin başı. Yapılan, benden alınan her ifade benim vaktim kayboluyor ve ister istemez konsantrasyonum öğrencilerden ziyade bu işlere gidiyor yani ben de kendimi bu esnada baskı altında hissediyorum. Bahsettiğiniz etki tabii ki bir öğrencinin bir travma yaşamasını kimse istemez, varsa bir mesulü bulunsun ama bu durumda aynı şekilde biz de bir travmaya doğru sürükleniyoruz, işlerimizden, güçlerimizden oluyoruz.

...- Hayır, kesinlikle bu değerlendirmeniz doğru bir değerlendirme değil. Biz Türkiye Büyük Millet Meclisi adına buradayız. Türkiye Büyük Millet Meclisi de Türk milleti adına bir denetim görevi yapmaktadır, burası bir mahkeme değildir, sizin ifadenizi almıyoruz. Sadece Türkiye Büyük Millet Meclisi adına biz bir denetim görevi yapıyoruz, bu denetim de millet adına yapılmaktadır. Sizin bilginize müracaat ediyoruz ve Türkiye Büyük Millet Meclisi adına denetim görevine de her çağırılan kamu yöneticisi gelmek zorunda, bilgilerini vermek zorunda aksi hâlde mahkemeler de aynıdır, Türk

milleti adına karar verirler, Türk milleti adına yargılama yaparlar ve mahkemelere de tüm kamu çalışanları, tüm vatandaşlar gitmek zorunda. Ama burası bir mahkeme değil, Meclis adına bir denetimdir. Sadece siz değil en üstünüz, en üstünüz, en üstünüz de eğer Meclisin böyle bir iradesi varsa bu iradeye millet adına olduğu için uymak zorundadır. Burası ne bir mobbingtir, ne bir ifade almaktır, ne bir yargılamadır. Takdir edersiniz ki eğer bir kurumda -bu askerî bir kurum da olabilir, Genelkurmay da olabilir, okul da olabilir- iddialar çok fazla yaygınlaşmışsa, eğer anayasal eşitlik ilkesinden bir ayrılma yönünde iddialar varsa bu iddiaları Meclis araştırmak zorundadır. Anayasa'mız gereği herkes eşittir, siz de okulda herkese eşit şekilde davranmak zorundasınız, eşit eğitim vermek zorundasınız ama burada takdir edersiniz iddialar var. Nedir, ne deniyor? "Bizi diğer öğrencilerden ayırdılar, farklı bir birlik kurdular, bize farklı bir eğitim yaptılar, bize eziyet ettiler." Meclis de bunun doğru olup olmadığı... Siz sadece bu gerçeğin ortaya çıkması noktasında bize katkı sunuyorsunuz. Biz, komisyonumuz da raporunu hazırlar Meclis Genel Kuruluna raporumuzu sunarız. Takdir yüce Meclisindir.

...- Evet, mutlaka. Söylediklerinize mutlaka katılıyorum efendim. Ben sizi tenzih ederek söylüyorum, siz neden beni çağırdınız, ben niye buradayım onu sorgulamıyorum. Dikkat buyurursanız buraya gelmekten kaynaklanan durumumu arz ettim.

...- Yani takdir edersiniz bugün okulda farklı öğretmenler görev verir, siz yine görevlisiniz, yine görevinizin başındasınız. Bu da bir görevdir.

Evet, sorusu olan.

...- Yok.

...- Teşekkür ediyoruz. Sağ olun.

...- Ben teşekkür ediyorum.

...- Vural Bey, hoş geldiniz.

PIYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU - Teşekkürler, hoş bulduk.

...- Bugün Meclis Dilekçe Komisyonumuz alt komisyonu olarak özellikle askerî okuldan atılan ya da istifa eden ya da ettirilen -artık tabiri nasıl olursa- öğrencilerle ilgili toplantımız var. Bugün okulda bu şikâyet dilekçelerinde adı geçen komutanları dinleme yönünde Dilekçe Komisyonumuzun bir kararı var, bu doğrultuda sizi dinleyeceğiz. Öncelikle sizi bir tanıyalım. Okuldaki göreviniz nedir?

PIYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU - Kara Harp Okulu 22'nci Bölük Takım Komutanıyım. 2010 yılında Kara Harp Okulunda görev yapmaya başladım, hâlihazırda iki yıldır Kara Harp Okulunda takım komutanı olarak görevime devam ediyorum.

...- Kara Harp Okulu mezunusunuz yani mezun olduğunuz okulda mı görev yapıyorsunuz?

PİYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU - Evet, 2005 yılında Kara Harp Okulundan mezun oldum.

...- 2010' da okula geldiniz tekrar.

PİYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU - Evet, tekrar 2010' da okula geldim.

...- Şimdi, Dilekçe Komisyonumuza müracaat eden öğrencilerin büyük bir ekseriyeti, geneli şöyle bir şikâyetle bulunuyor: Birincisi, okulda ayırım yapıldığı yani bazı öğrencilerin ayrılarak bilgisayar çıktı isimlerinin daha ilk gelir gelmez -askerî liseden gelen öğrencilerle ilgili söylüyorum- şok mangaları kurulduğu, onlara özel eğitimler yaptırıldığı ve bezdirildiği, bıkkınlık yapıldığı, mobbing uygulandığı şeklinde iddialar var. Bu konuda ne söylemek istersiniz?

PİYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU - Kara Harp Okuluna katılan öğrenciler içerisinde belirtmiş olduğunuz üzere ilgili maddeler gereğince ayrımcılık hususu söz konusu olamaz. Belirtilen eğitim programları dâhilinde öğrenci sivil kaynaktan olsun, askerî liseden olsun aynı programa tabi tutulmaktadır ve topluca eğitim yapmaktadırlar.

...- Aynı programa tabi tutulmak değil mi?

PİYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU – Evet, aynı programa tabi tutulmaktadırlar, topluca eğitim yapılmaktadır. Bu eğitimlerin uygulanışında herhangi bir farklılık söz konusu değildir.

Ayrıca, gene sorunuzda belirtmiş olduğunuz üzere “şok mangası” adlı altında herhangi bir uygulama söz konusu değildir. Sorunuzu belki biraz daha açabilirsiniz, daha ayrıntılı bir açıklamada bulunabilirim.

...- Askerî okula ilk gelişte, müracaat ettiklerinde öğrencilerin birtakım öğrencilerin isminin okunarak -daha bakın eğitim yok, hiçbir şey yokken- kapalı spor salonunda süründürüldüğü, aşırı derecede eğitim yaptırıldığı şeklinde bir dilekçede yakınmalar var. Bu konuda ne diyebilirsiniz?

PİYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU – Söylemiş olduğunuz hususlarla ilgili ifade edilen şeyler hakikaten üzüntü verici. Harp Okulunda eğitim üç dönem hâlinde uygulanmaktadır, akademik eğitim yılı iki dönem hâlinde ve askerî eğitimin uygulandığı, İzmir Menteş Bölgesinde uygulandığı üçüncü bir eğitim dönemimiz söz konusudur. Bunların haricinde herhangi bir şey söz konusu değil. Verilen eğitimle ilgili tabii ki bizler takım komutanları olarak yıl içerisinde okulda ATAT döneminde de Menteş Bölgesinde bu eğitimleri öğrencilerimize yaptırmakla sorumluyuz. Bunlar haricinde söylenen herhangi bir hususun gerçekçi olmadığını düşünüyorum.

...- Peki okulda soy ismi, isimlik kartının takılması zorunlu değil mi? Bunu çıkartarak eğitim yaptıran subayların olduğu söyleniyor.

PİYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU – Tanıtım Yönergesinde bir subayın nasıl giyinmesi gerektiği, üniforma olarak yani bildiğiniz üzere dâhili elbisemiz, haricî elbisemiz ve eğitim

kıyafetlerimiz var. Subaylarımızın hepsi yani bizler de dâhil olmak üzere bu esaslar dâhilinde giyinmekteyiz.

...- Peki bu genelgeye rağmen niye isimliğini çıkartır bir subay?

PIYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU – Bugüne kadar böyle bir durumla karşılaşmadım.

...- Karşılaşmadınız, tamam.

Peki, Orkun Çavdar' ı tanıyor musunuz?

PIYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU – Orkun Çavdar isimli şahıs Harbiyeli adayı olarak askerî lise kaynağından okulumuza gelmiş. Geçtiğimiz sene icra ettiğimiz intibak kampında da Menteş Bölgesine katıldıktan yaklaşık bir gün sonra ayrılma talebinde bulunmuş, bu şekilde tanıyorum.

...- Peki, Menteş Kampı' nda bir günde ne görür bir insan da ayrılmak ister? Niye ayrıldı bu arkadaşımız?

PIYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU - Takdir edersiniz üzerinden sekiz ay geçmiş bir hususla ilgili konuşuyoruz. Adı geçen şahısla ben intibak kampının Ankara' daki bölümüne katılmadığım için, sadece İzmir' deki bölümünde bulunduğum için yaklaşık bir, bir buçuk günlük bir beraberliğimiz olmuş ki bu süre zarfında Menteş Bölgesine geldikleri ilk gün olması itibarıyla sizlere de daha önce arz edilmiş olması gerekiyor komutanlarımız tarafından. Yapılmış olan eğitim programı dâhilinde çadır yerleşmesi ve tanıtımı...

...- Bölgenin tanıtılması...

PIYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU - Evet.

- Yani hiçbir eğitim görmeden ayrıldı.

PIYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU – Bu süre zarfında belirli eğitim programı haricinde herhangi bir uygulama zaten yapılmadı. Askerî liseden gelmiş olan bu arkadaşımızın neden ayrılmış olabileceğiyle ilgili tabii ki tahmin yürütebilir ama şahsen kendisinin neden ayrıldığını bilmiyorum.

...- Bilmiyorsunuz.

PIYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU - Evet.

...- Peki, bu arkadaşımız verdiği şikâyet dilekçesinde sizin ona ağır eğitimler yaptırdığınızı, bu nedenle kendisinin de üstlere sizi şikâyet ettiğini, bu şikâyetin üzerine de sizin kendi boğazına sarıldığını ve sizin “Seni öldürürüm, burayı terk etmezsen.” şeklinde bir beyanı var.

PIYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU - Bizler, Harbiyeli adayı olarak gelen öğrencilerimize geleceğin subayları gözüyle bakıyoruz. Geçtiğimiz sene Harp Okulu öğrenimim

boyunca üç yıl takım komutanlığını yapmış komutanımla burada bir yıl -kendisi benim bölük komutanımdı- görev yaptım.

...- Salih Durmuş'la?

PIYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU – Hayır, Eyüp Şahin Binbaşımızla. Aynı zamanda bu arkadaşlarımız Kara Harp Okulundan mezun olmayı müteakip bizlerin mesai arkadaşı olacaklar. Hem söylemlerimizle hem davranışlarımızla arkadaşlara karşı elimizden gelen hassasiyeti ve dikkati gösteriyoruz. Söylemiş olduğunuz hususların kesinlikle doğru olmadığını, bu hususlarla ilgili arkadaşların neden böyle şeyler söylediğini de bilmiyorum.

...- Sizi şikâyet etti mi üstlerinize?

PIYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU - Hatırlamıyorum.

...- Peki, sizce bir gün, daha henüz hiçbir eğitim görmemiş bir öğrenci yani ayrılmak istiyorsa dilekçe verip ayrılabilir. Niye böyle bir senaryo üretti bu arkadaşımız ya da üretsin böyle bir senaryo?

PIYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU – Ben bunun temel sebebinin maddi sebeplere dayandığını düşünüyorum. Askerî lise öğrenimi boyunca devlet tarafından yapılan harcamalar ayrılma talebinde bulunan öğrencilerden tazmin ediliyor. Bu da yaklaşık 30 bin lira civarında tahmin ediyorum. Öğrenciler ailelerine yapmış oldukları beyanatlarda mutlaka bir sebep bulmak durumunda hissedebiliyorlar kendilerini. Aileler de bunlara bağlı olarak gelen maddi yükün ağırlığı altında böyle iddialarda bulunabiliyorlar.

...- Tamamen ekonomik diyorsunuz.

PIYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU – Ekonomik olduğunu düşünüyorum.

...- Peki bu kamp dönemlerinde eğitimini tamamlayamayan yani sizin verdiğiniz eğitimi gerçekleştiremeyen adayları ne yapıyorsunuz, nedir uygulamanız?

PIYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU – Soruyu biraz daha özelleştirsek... İntibak eğitimi için mi konuşuyoruz?

...- İntibak eğitimi için, Mentesh.

PIYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU - Mentesh'teki intibak eğitimi için konuşuyoruz.

Mentesh'te uygulamış olduğumuz intibak eğitiminin amacı -zaten belki tekrar olacak ama sizlere de gene daha önce arz edildi- temel anlamda Kara Harp Okuluna sivil kaynaktan ve askerî liseden gelen öğrencilerin okula uyumuna sağlamak.

...- Onu istemiyorum yani ne yaptığınız değil. Diyelim ki sizin hedeflediğiniz bu eğitimi yapamayan öğrencilere uygulamanız nedir?

PIYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU – Bununla ilgili eğer eksiğini tespit etmiş olduğumuz bir öğrencimiz varsa yapılan günlük eğitim toplantılarında, eğitim eksikleri belirtilir, buna

yönelik olarak daha sonraki eğitim safhalarında bu eğitimler planlanır. Yıl içerisinde Harp Okuluna geldiğimiz zaman haftada yarım gün olmak üzere eğitimlerimiz var. Bu eğitimlere dâhil edilerek birliğin o eğitim standartlarına ulaşması sağlanır.

...- Yani genelde, bu özellikle intibak kampından ayrılan öğrencilerle ilgili okulun ya da komutanların savunması şu, deniyor ki: “Çok ağır eğitimler ya da bu eğitimleri yapamadılar, yapmadılar, ayrıldılar.” Gerekçe sunuyor. Yani bir yaptırımı olmayan ya da yapabildiği kadar yapan bir öğrenci niye böyle bir yola başvursun o zaman?

PIYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU – Yapılan eğitimlerin, biraz önce de belirttim, aslında askerî eğitim olarak değerlendirdiğimiz kısmı burada temel konuları üretmek, Kara Harp Okulunda, burada göreceği askerî eğitimin altyapısını oluşturmaktır. Yani bu bağlamda yapılan eğitimler eğer adaya ağır geliyorsa, adayın takdiridir. Bu hususla ilgili takdir edersiniz ki bizim söyleyeceğimiz çok bir şey yok herhâlde.

...- Yani, hayır, ben şunu merak ediyorum: Şimdi, sizin standardınız 30 tane sınav çekmekse, ben de bir aday olarak 10 tane sınav çekebiliyorsam -yani kötü muamele yok, dayak yok. “Telafi ettirebiliriz.” diyorsunuz- niye ayrılalım? 10 tane yapan da kalacak, nasıl “İleriki günlerde telafi edeceğiz.” diyorsunuz. Yani burada askerî liseden mezun Harp Okuluna girmek isteyen bir aday elbette ki askerî eğitimin ağır olduğunu ya da şartların ne olduğunu bilebilen biri. Yani bu eğitimi de herkes kadar yapabildiği kadar yapıyor. Bir yaptırımı da yok, niye ayrılınsın?

PIYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU - Takdir edersiniz ki günümüz şartları ortada. Her gün haberlerde çok farklı şeyler duyuyoruz, biliyoruz. Terör olaylarıyla ilgili olsun, Silahlı Kuvvetlerle ilgili olsun farklı haberler çıkmakta. Hem ailelerin buna yönelik duygu ve düşünceleri oluyor hem de Harbiyeli adayının bunu yönelik kendine göre duygu ve düşünceleri oluyor. Ama temelde biraz önce de belirtmiş olduğumuz hususa geliyoruz. Öğrencinin ayrılma sebebi kişiden kişiye değişir. Yani bir şahsın “Evet, şu sebepten ayrıldı, evet, bu sebepten ayrıldı.” benim için böyle bir şeyi söylemek mümkün değil yani o şahsın kendisiyle ilgili olan bir husus. Ama benim burada sadece belki şunu söylemem uygun olacaktır: Şu anda gelinmiş olunan nokta itibarıyla bizim dönemimizle kıyaslanacak olursa öğrencilerin sivildeki imkânları da artmış durumdadır. Yani Harbiyeli adayı ayrıldığı zaman sivil üniversitelerde de eğitim ve öğretimine devam etme imkânına sahiptir. Bizim dönemimize göre çok daha fazla olan tazminat miktarı net rakamlar olarak bilmiyorum ama neredeyse yarı yarıya azaltılmıştır. Buna bağlı olarak tabii ki arkadaş, orada bir toplum söz konusu, arkadaşların etkisi söz konusudur. Çocuğun bizlerle olan iletişimi kadar ailesiyle olan iletişimi de önemlidir.

...- Ailelerin tamamı devam etmesini istiyor, hiç kimse okuldan ayrılmasını istemiyor o çocuğun.

PİYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU - Ama kendi isteğiyle ayrılan bir arkadaşımız ailesi tarafından rıza gösterildikten sonra zaten okuldan ayrılıyor. Bildiğim kadarıyla muvafakatname alınıp o şekilde öğrencinin okulla ilişkisi kesiliyor.

...- Peki Orkun Çavdar isimli öğrenciyi tanıyor musunuz?

PİYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU - Şahsın kendisini tanımıyorum, şu an hatırlamıyorum.

...- Hiçbir çağrışım yapmadı sizde?

PİYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU - Evet.

...- Şimdi bu öğrencinin bir iddiası var. Bölük Komutanı Salih Yüzbaşı'yla -muhtemelen Durmuş soyadı, Salih Durmuş- görüşüp ayrılmaktan vazgeçtiğini yani Bölük Komutanıyla görüştüğten sonra ayrılmaktan vazgeçtiğini ve eğitime devam edeceğini söyledikten sonra sizin ona hakaret ettiğinizi ve kesinlikle ayrılması gerektiğini, asker olamayacağı şeklinde... Beyanları var şikâyet dilekçesinde.

PİYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU - Ben takım komutanı olarak üsteğmen rütbesine haizim. Salih Durmuş komutanım yüzbaşı olarak hem benim bölük komutanım hem de rütbece benden daha üst bir komutanımdır. Vermiş olduğu bir emir haricinde ya da burada öğrenci bu şekilde komutanımızla görüştüğten sonra eğer bölüğe tekrar katıldıysa benim böyle bir şey yapmam zaten söz konusu olamaz. Yani sizler de askerlik yapmışsınızdır, bizdeki hiyerarşinin gereğini sizler de bilmektesiniz. Komutanın emretmiş olduğu hususlar belirlenen plan ve programlar dâhilinde yapılır. Eğer öğrenci bu taleple gidip bölük komutanıyla görüştüysen ondan sonra benim yapabileceğim hiçbir şey yok.

...- Bizim askerliğimizde de genelde bölük komutanını çok fazla hiç görmezsin, hep çavuşla muhatap olursun ya da işte eğitim astsubayı kimse en büyük komutan odur her zaman için yani birebir muhatap olduğum...

...- Değiştii Başkanım şu anda. Bölük komutanı her konuda kendi yapmadığı hiçbir şeyi astlarına yaptıramaz şu anda. Yani spora çıkılıyor atıyorum, bölük komutanı en önde koşmak zorunda. Koşmazsa zaten onun alay komutanlığı hesabını sorar. Yani biz de, ben şu yaşımda dâhil her yıl mutlaka bedenî yeterlilik testine tabi tutuluyorum, atış değerlendirmesine tabi tutuluyorum yani bu standartlar sadece erler, erbaşlar için değil. Eskiden tabii bir şey diyemiyordum ben, yaşımda henüz çok elvermiyor ama.

...- Şimdi, elbette ki bizim de amacımız gerçekten dört dörtlük olması yani hiç kimsenin ayrımcılığa tabi tutulmaması.

...- Yani genel askerlik anlamında söylediniz ya ben onun için söyledim.

...- Genel askerlik anlamında da tabii Türkiye'nin daha çok mesafeler var yol alması gereken, benim şahsi kanaatimdir tabii bu, komisyonla ilgili bir şey değildir. Amacımız, gerçekten her şeyin dört dörtlük olmasını arzu ediyoruz. Bu sivil yaşantı da aynı, askerlik de aynı. Herkesin Anayasa ve kanunlar çerçevesinde eşit vatandaşlık hakkına saygı duymasını...

...- Muhakkak.

- Benim sormak istediğim bu kadar.

Hocam var mı sorunuz?

Buyurun.

...- Siz 2010'da Harp Okulunda başladınız değil mi? Yani direkt Menteş Kampı'na gittiniz.

PIYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU - 2010 Ağustos döneminde...

...- Şey pardon, 2011'de Menteş'e gittiniz, 2010'da Ankara'da görevli miydiniz siz, Ankara ayında işin?

PIYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU - 2010 görevli değildim, 2010 Ağustos başında Harp Okulunda...

...- Yani Ankara'da hiç bulunmadınız dolayısıyla?

PIYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU - Bulunmadım çünkü 2008-2010 döneminde Siirt Eruh Komando Tugayında görev yapıyordum.

...- Şeyi merak ettim: Kamp dönemini biliyoruz, ayrıca bir de üç günlük bir Ankara kısmı var ya işin kamptan önceki, öğrencilerin geldiği, üç gün kalıp işte üniforma, saç tıraşı, banka hesabı açma işlemlerinin yapıldığı dönem. Orada görevli oldunuz mu 2010 yılında?

PIYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU – Görevli değildim.

...- Bir de şeyi sorayım ben, mesela şimdi çok sık duyduğumuz şey bu yani dosyalardan da şikâyet dilekçelerinde hep okuyoruz: Yani mesela işte çam yaprağı toplatmak mesela, işte, değişik cezalar yani tamamlanması mümkün olmayan yıldırım makatlı diyelim ya da işte o anda öğrenciyi yaptığı eksik bir uygulamadan dolayı cezalandırmak da olabilir bu yani... Ben hani direkt mobbing demek istemiyorum ama bir görevi yerine getirememiştir dersiniz ki: Sen biraz düşün ama düşünürken de şu işi yap mesela... O türden şeylerle ilgili bilginiz var mı yani? Ne tür uygulamalar var veya böyle uygulamalar oluyor mu?

PIYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU – Müsaade ederseniz burada eğitim programını bir çıkartıp ona bakmak istiyorum.

...- Program bize zaten gelmişti şeyden de.

...- Yok, programdan değil, genel bildiğiniz şeyleri söylemenizi istiyoruz.

PIYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU – Şimdi burada belirtmek istediğim husus şu: Hem yapılan eğitim programı hem günlük mesai çizelgesi zaten zaman esasına göre bizlere

belirtilmiş durumda. Ben bunun haricinde zaten bir şey yapmıyorum. Söylemiş olduğunuz yani burada en çok dikkat çeken husus gene, tabii, hani söz gelimi söylediniz belki çam iğnesi dediniz ama bizler ilk gün mıntika temizliği çerçevesinde o öğrencilerin kaldıkları çadırların çerçevelerini tabii ki temizlettiriyoruz.

...- Herkese değil, bir kişiye.

PİYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU – Hayır bu topluca yapılan bir faaliyet.

...- Hocamızın dediği topluca değil.

...- Bir ceza ya da istediğiniz şekilde yapılmayan bir görevin neticesinde dersiniz ki mesela “Sen git -3 kişi veya 5 kişi veya tek kişi neyse- şu çam yapraklarını bir toplayıver.” Bu tür... Şimdi, şöyle söyleyeyim: Benzer kurumlar var hani benzer eğitimi veren kurumlar, az çok oraları da biliyoruz yani mesela oralarda böyle uygulamalar oluyor hani bu mobbing anlamına gelmediği için söylüyorum direkt olarak. Denilir ki öğrenciye: “İşte, git sen -ne yap mesela?- şurada üç saat bekle, beş saat bekle.” şeklinde mesela. Yani bu tür uygulamalar yaygın mıdır, değil midir? Biraz da onu anlamak için sormuştum ben.

PİYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU - İntibak eğitimi için söylemiş olduğunuz bu uygulamalar söz konusu olamaz. Bizler orada öğrencileri eğitmek maksadıyla bulunuyoruz ve bunun temel yolu olumlu motivasyon. Bu öğrenciler intibak eğitimine başladıkları günden itibaren askerlik hayatına girmiş bulunmaktadırlar ve bunun ilk günlerini yaşamaktadırlar. Bununla ilgili olumsuz intiba teşkil edebilecek, onu demoralize edebilecek herhangi bir olumsuz motivasyon uygulamak o kişi için yıkım olacaktır.

...- Ben bir şey sorabilir miyim Hocam?

...- Buyurun.

...- Sicilinize baktığımızda dönemi ikinci olarak bitirdiğinizi görüyoruz, herhâlde doğru diye tahmin ediyorum.

PİYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU – Evet.

...- Biraz da kendinizdeki ideali yaratmak için gece dâhil fazla eğitim yaptırdığınız oldu mu? Yani kendinizdeki ideali öğrencide görmek için abarttığınız durumlar olduğunu düşünüyor musunuz?

PİYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU – Bu tarz hususlar bizlerin inisiyatifinde olan şeyler değildir. Planlamalar dâhilinde gece eğitimi planlanmışsa eğer...

- Diğerlerinden farklı olarak yani bir ya da birkaç kişiye eğitim yaptırdığınız oldu mu?

PİYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU – Bu eğitimler topluca yapılır planlamalar dâhilinde. Ben 2006 yılında komando temel, 2007 yılında komando ihtisas kursu aynı zamanda 2007 yılının son safhasında da Amerika Birleşik Devletlerinde, yurt dışında “ranger” kursu, komando kursu görmüş bir subayım. Bu bağlamda bu tarz eğitimleri de aldığım için şunun bilincindeyim: Kara Harp

Okulu öğrencilerimize temel eğitimin verildiği bir yer. Eğer daha sonra bu şahıs mesleki kariyerini geliştirmek isterse sistem onu komando eğitimi almaya, sistem onu kendini geliştirmek istediği alanda eğitim almaya zaten yönlendiriyor. Ama söylemiş olduğunuz hususlar dâhilinde bireysel uygulamalar, bizlerin inisiyatifinde yapılan şeyler zaten söz konusu olamaz ki bizler kademe olarak bakıldığında en az üç, dört kademe tarafından denetlenen kişileriz. Yani benim bölük komutanım, tabur komutanım, alay komutanım, okul komutanım zaten bu eğitimler dâhilinde bizleri denetliyorlar ve bu sürekli bir faaliyet.

...- Peki, Menteş Kampı'nda birtakım öğrencilerin susuz bırakıldığı ve daha sonra bunlara 1 litre su verilerek zorla hepsini içirme gibi bir... Bu eğitimin bir parçası mı? Bu konuda şikâyetçi olan arkadaşlar... Ve su içerken de ya da o dönemde bayılan öğrenciler de var.

PIYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU – Ben böyle bir şeyi görmedim, duymadım.

...- Duymadınız...

PIYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU - Çünkü dehidrasyonun ne demek olduğunu biliyorum. 1995 yılında Amerika'da o ranger kursunda dehidrasyondan 4 kişi eğitimler sırasında vefat etmiş.

...- Fazla su vermekten...

PIYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU – Hayır, su kaybından ötürü, susuz kalmaktan ötürü. Ben bunun bilincinde olan bir insanım.

...- Bir öğrenci de zannedersen, Menteş Kampı'nda da bir öğrenci ölmüş. Dediler ki sizden önce olabilir.

PIYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU – Benden önceki dönemde olduğunu duymuştum ama bilgim yok.

...- Başka sorusu olan yoksa...

Evet, teşekkür ediyoruz verdiğiniz bilgiler için.

PIYADE ÜSTEĞMEN VURAL DİZDAROĞLU – Ben teşekkür ediyorum.

...- Arkadaşlar, bugünkü çalışmanın ilk bölümünü kapatıyorum.

Saat iki çeyrekte ikinci aşamada tekrar toplantıya devam edeceğiz.

Teşekkür ederim.

Kapanma Saati: 12.28

İKİNCİ OTURUM

-----0-----

BAŞKAN – Kıymetli arkadaşlar, Dilekçe Komisyonumuzun alt komisyonunun bugün öğleden sonraki bölümünü de başlatıyorum. Toplantıya kaldığımız yerden devam ediyoruz.

Hoş geldiniz.

Önce bir sizi tanıyalım. Şu anki göreviniz nedir, ne iş yaparsınız?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Ben Tankçı Yüzbaşı Aydın İmamoğlu. Kara Harp Okulu Birinci Tabur İkinci Bölük Komutanıyım.

BAŞKAN – Ne kadar süredir çalışıyorsunuz?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – İki yıldır Kara Harp Okulunda çalışmaktayım. Ondan önce Zırhlı Birlikler okulunda çalıştım.

BAŞKAN – Okuldaki göreviniz nedir şu anda?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Şu anda Öğrenci Bölük Komutanıyım.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Şimdi, Aydın Bey, Dilekçe Komisyonumuza gelen özellikle Harp Okulundan istifa eden ya da ettirilen öğrencilerle ilgili yoğun şikâyetler var. Bu şikâyetlerin ana, temel bileşeni ayrımcılık yapıldığı, birtakım öğrencilere özel eğitimler, zorlanacağı eğitimler yapıldığı, mobbing uygulaması yapıldığı şeklinde iddialar var. Bu konuda sizin bilginiz, görgünüz, duyurunuz nedir? Bize bu konuda bilgi verir misiniz?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Efendim, kesinlikle doğru değil bu iddialar. Ben de kesinlikle bunlarla ilgili bir şey bilmiyorum, bir şey de görmedim efendim.

BAŞKAN – Sizin sorumlu olduğunuz, takım komutanı olduğunuz ya da bölük komutanı olduğunuz öğrencilerden hiç bu konuda şikâyet geldi mi size?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Yok, bana bir şikâyet gelmedi efendim.

BAŞKAN – Alparslan Oğuz, Çağrı Koca, Resul Akyar... Bu isimleri, bu öğrencileri tanıyor musunuz?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Evet, tanıyorum.

BAŞKAN – Bunların okuldan ayrılmaları ne şekilde oldu ya da sizinle yaşadıkları bir...

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Bunlar benim yanıma geldiler takım komutanıyla beraber, ayrılmak istediklerini belirttiler. Ben de kendileriyle konuştum, bir süre daha düşünmelerini istedim, kendilerinin disiplinli öğrenciler olduklarını, dört yıl askerî lise okuduklarını ve ayrılmalarına gerek olmadığını söyledim kendilerine. Bu şekilde oldu.

BAŞKAN – Peki, size gerekçe olarak ne söylediler ayrılma konusunda, istekleri neymiş, niye ayrılıyorlarmış?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Gerekçe olarak üniversiteye devam etmek istediklerini söylediler.

...- Hepsi mi?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Evet hepsi.

Askerlik mesleğine alışamadıklarını söylediler.

BAŞKAN – Kampa gitmeden önce öğrenci dosyalarını görme, inceleme şansınız var mı?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Kesinlikle görmedim çünkü zaten dosyalar bana kampın ikinci haftasında ulaştı yani kampa gitmeden dosyaları görme şansım olmadı.

BAŞKAN – Mesela Alparslan Oğuz adlı öğrencinin tıraş olduğu hâlde sizden bu konuda azar işittiği, tekrar tıraş olmasını istediğiniz şeklinde bir iddiası var.

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Ben yaklaşık 100’e yakın öğrenciyi tıraş konusunda uyarmışım, gerek sakal tıraş, gerek saç tıraş konusunda yani Alparslan Oğuz’u da uyarmış olabilirim, hatırlamıyorum ama uyarmış olabilirim büyük ihtimal.

BAŞKAN – Bir de amfilerde ders verirken amfilere öğrencileri neye göre ayırıyorsunuz? Mesela meşhur bir birinci amfi var öğrencilerin dilinde. Birinci amfiye ayrılan öğrenciler neye göre ayrılıyor?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Anlayamadım.

BAŞKAN – Kara Harp Okulunda ders görürken amfilere ayrılıyor ya öğrenciler...

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Ben 29 Temmuzda kampa gitmiştim, o sayfayla ilgili bilgim yok efendim.

BAŞKAN – Kamp öncesinde yoktunuz.

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Evet yoktum o sayfada, 29 Temmuzda kampa katıldım.

BAŞKAN – Bir de öğrencilerden şöyle bir şikâyet var özellikle kamp döneminde, tabii bunlar belirli öğrencilere uygulanmış. Eğitim esnasında su içirilmeyip daha sonra aşırı susadıkları dönemde işte su verilerek “Bunları bitirin, hepsini tüketin.” şeklinde... Bu konu hakkında bilginiz var mı?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Efendim, öyle bir şey yok. Öyle bir şey kesinlikle söylenmez öğrenciye. Yalnız, doktorlarımızın şöyle bir tavsiyesi vardı: Biliyorsunuz kamp dönemi ağustos ayına rastlıyor. Özellikle öğrencilerin sık sık su içmelerini, gerekirse yanlarında su fazladan taşımalarını tavsiye ettiler. Sadece doktorlarımızın böyle bir tavsiyesi vardı. Biz de öğrencilere “Bulduğunuz her fırsatta mutlaka su için.” diye tavsiyede bulunduk.

BAŞKAN – Yani eğitim esnasında susuz bırakılmaları, daha sonra aşırı su içmeleri ya da belli süre zarfında belli suyu tüketmeleri konusunda herhangi bir direktifiniz olmadı.

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Yok efendim, kesinlikle öyle bir şey yok.

BAŞKAN – Peki, başka birliklerde de öyle bir uygulama olsa haberiniz olur mu?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Başka birliklerde böyle bir uygulama olsa olabilir yani.

BAŞKAN – Ya da farklı bir takım komutanı ya da bölük komutanı bunu uygulasa üst rütbeli subayların ya da okul komutanının bu uygulamadan haberi olabilir mi?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Olabilir yani bilmiyorum, bu konuda fikrim yok.

BAŞKAN – Peki, Çağrı Koca'yı tanıyor musunuz?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Çağrı Koca'yı tanıyorum efendim.

BAŞKAN – Ayrılma gerekçesi nedir Çağrı Koca'nın?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Çağrı Koca ayrılmak istediğini belirtti, üniversiteye devam etmek istediğini belirtti, askerlik mesleğinin kendisine uygun olmadığını söyledi. Biz de düşünmesi için ekstra bir zaman vermeyi teklif ettik kendisine. Kaldı biraz daha ama sonra izindeyken ayrıldı kendisi, izindeyken başvurdu ayrılmak için.

BAŞKAN – Ailesinin, velisinin huzurunda bir daha böyle yanlış uygulamalar olmayacağı şeklinde siz söz vermişsiniz. Nedir bu yanlış uygulamalar?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Ben babasıyla görüştüm ama kesinlikle böyle bir tabirim olmadı yani babasıyla görüştüm ama kesinlikle böyle bir şey kullanmadım yani.

BAŞKAN – Yani “Bize gelen emir bu şekilde.” şeklinde bir ifade...

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Yok efendim, böyle bir şey yok.

BAŞKAN – Böyle bir diyalogunuz olmadı yani.

Peki, sizce yani askerî lise kökenli öğrencilerden bir sezonda yani 100, 120, 130, 150 - yıllara göre- kadar öğrencinin elenmesi normal midir?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Yani elenme diye bir şey yok zaten, kendileri ayrılıyorlar. Benim tahminim normal yani.

BAŞKAN – Normal?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Evet, kendi istekleriyle ayrılıyorlar. Artık bilmiyorum yani...

BAŞKAN – Askerî öğrencilik döneminizde siz hiç düşündünüz mü ayrılmayı?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Evet, ben de düşündüm ayrılmayı.

...- Bir dereceyle bitirmişsiniz sonuçta.

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Yani düşündüm ayrılmayı ama sonra vazgeçtim. Ya, herkes düşünmüştür ayrılmayı.

BAŞKAN – Niye düşünmüştür? Normalde asker olmak isterler askerî okula giden öğrenciler. Niye böyle bir düşünceye kapılıyor askerî öğrenciler?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Yani üniversite cazip geliyor -artık üniversitelerin sayısı da arttı biliyorsunuz- üniversitede okumak istiyorlar, sosyal ortamlarının daha da güzel olmasını istiyorlar. Bu tarz şeylerden dolayı yani.

BAŞKAN – Normal şartlarda Türk insanının içerisinde, aşağı yukarı her erkeğin asker olma ideali vardır ya da mesela ortaokul çağlarındaki çocuklara bir anket yapalım, erkeklerin yüzde 90' ı - bilimsel değil ama ben öyle tahmin ediyorum- askerî okullarda okumak ister, asker olmak ister. Şimdi, askerî liseye girmiş, akademinin kapısındaki birinin, dediğim şartlarda düşünürseniz, aslında askerliği tercih etmesi lazım çünkü üniversite imtihanını kazanıp kazanamayacağı belli değil; üniversiteye girdi diyelim, mezuniyetinde meslek sahibi olup olmayacağı belli değil çünkü çok daha zor şartları; hâlbuki burada hem işi hazır hem mesleği hazır, her şeyi hazır. Normal şartlarda ayrılmamayı tercih etmesi lazım diye düşünüyorum.

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Anket...

BAŞKAN – Anket değil, sadece tahminimi söylüyorum.

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – “Yüzde 90” dediniz ama ben ona katılmıyorum yani belki bundan yirmi, otuz yıl önce yüzde 90 olabilirdi ama günümüzde hiç sanmıyorum yani öyle bir anket yapılsa yüzde 90 çıkacağını sanmıyorum, dışarıdaki imkânlar da artık daha kolaylaştı, öğrenciler bu yüzden de ayrılmak istiyorlar yani.

BAŞKAN – Peki, sizce bu öğrenciler niye böyle bir ithamda bulundular ya da Dilekçe Komisyonumuza böyle dilekçeler verdiler? Madem ayrılmak istiyorlardı ayrıldılar, istedikleri de oldu, niye hâlen bu işin peşindeler ya da bir şeyler yapmak istiyorlar, bir şeyler almak istiyorlar? Mesela şu anda sivil bir üniversiteyi bitirmiş bir arkadaşınız da geldi bize yani askerî liseden ayrılmış, üniversiteyi bitirmiş, meslek sahibi olmuş, tazminatını da ödemiş ama burada işte “Ben mağdur edildim, mağdur oldum, hâlen bu işler devam ediyor.” diye şikâyet dilekçesi var. Sizce ne olabilir?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Benim tahminim tazminattan dolayı...

BAŞKAN – Ama tazminatını ödemiş bu arkadaş.

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Ödemiş olabilir ama belki geri alabilirim diye düşünüyorum olabilir, bilmiyorum yani o şekilde olabilir. Tazminattan dolayı, genelde tazminattan dolayı...

BAŞKAN – Peki, askerî okuldaki eğitimlerde -gerek kamptaki gerek normal eğitimler- sizin döneminizle bu dönemi kıyaslarsak nasıl aradaki fark?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Arada bir fark yok yani bizim dönemimizle şu andaki dönem aynı, hiçbir fark yok.

BAŞKAN – Aynı eğitim aynı şekilde devam ediyor.

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Aynı şekilde devam ediyor.

...- Siz 2001 mezunusunuz, on bir yılda hiçbir değişiklik yok mu?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Yok, gerçekten yok. Şöyle bir örnek vereyim size: Amerikan Harp Okulunda 1940 yılında yapılan eğitimle bugün yapılan eğitim arasında hiçbir fark yok.

BAŞKAN – Birtakım öğrenciler de muhafazakâr görüşe sahip oldukları için, ailesinin görüşünden dolayı böyle bir ayrıma tabi tutulduğunu söylüyor. Bu konuda söyleyeceğiniz bir husus var mı?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Yok, kesinlikle böyle bir şey yok.

BAŞKAN – Siz öğrencilerin normalde siyasi düşüncesini, yapısını bilebilir misiniz?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Yok, öyle bir şeyi bilme imkânımız yok, kesinlikle yok.

BAŞKAN – Mesela ramazanda “Oruç tutacakların listesini ayrıca alıp yemek çıkaracağız sahurda.” demişler ama yemek çıkmamış.

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Yok, öyle bir şey olmadı.

BAŞKAN – Öyle bir şey olmadı?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Yok, öyle bir şey olmadı.

BAŞKAN – Sorusu olan arkadaşımız var mı?

Buyurun.

...- Şimdi, bölük komutanı olarak çalışıyorsunuz. Dosyalara falan baktığımızda biz genelde ismi geçen kişilerin takım komutanı seviyesinde yoğunlaştığını görüyoruz. Yani şimdi mesela size bağlı herhâlde 4 tane takım komutanı var, yanlışsa düzeltebilirsiniz, mesela eğitim zamanında akşamları veya sair zamanda siz eğitimde bulunuyor musunuz, bölüğünüzle beraber misiniz, yoksa takım komutanları kendilerine ait öğrencileri alıp, başka yerlere çekilip orada mı eğitimlerini sürdürüyorlar?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Ben her zaman bölüğümün başındayım, hiçbir şekilde ayrılmıyorum.

...- Yani eğitimlerinizi dört takım da aynı yerde mi yapıyorsunuz?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Evet, hepimiz aynı yerde yapıyoruz.

...- Yani sizin denetiminizde mi yapılıyor?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Evet benim denetimimde, ben hep başlarındayım, kesinlikle ayrılmıyoruz.

...- Yani ayırabilir mi mesela bir takım komutanı, diyelim ki dedi ki: “Burası güneş, biz geçelim şu tarafa...”

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Yok, kesinlikle ayıramaz, diyemez öyle bir şey.

...- Peki, normalde öğrencilerle ilgili notlar tutuyorsunuzdur değil mi? İşte, ismi neyse bir öğrencinin, karşısına bir not tutuyorsunuzdur. Tutuyor musunuz daha doğrusu, öğrencilerinizle ilgili

bir not tutuyor musunuz? Mesela size bağı, bölüğünüzde bulunan öğrencilerle ilgili nasıl bir listeniz var?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Yani şöyle, işte doğum tarihi, oturduğu adres, ana adı, baba adı... O tarzda listelerimiz var.

...- Disiplin durumuyla ilgili, yaptığı hatalarla ilgili falan yazıyor musunuz notlar öğrencinin isminin karşısına? Yani işte “Şu tarihte şöyle yapmıştır.” veya “Dosyasında şu var.” diye mesela.

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Yani sisteme kaydediliyor.

...- Sizin ayrıca tuttuğunuz not var mı?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Yok, benim ayrıca tuttuğum yok.

... - “Ankara’da hiç bulunmadım o üç günlük sürede.” dediniz...

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Yok, Ankara’da bulunmadım, 29 Temmuzda...

BAŞKAN – Buyurun.

...- Şimdi, Çağrı Koca’yı tanıdığınızı söylediniz. Hakan Erol Üsteğmenle birlikte mi çalışıyorsunuz?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Hakan Erol Üsteğmen benim takım komutanım.

...- Tamam, peki.

Aranızda şöyle bir şey geçti mi, yani kendisini çağırıp iki saat boyunca “Ben mi doğru söylüyorum yoksa Hakan Erol Üsteğmen mi doğru söylüyor?” diye bir diyalog geçti mi aranızda?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Kiminle aramda, anlamadım.

...- Çağrı Koca’yla.

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Geçmedi.

...- İki saat boyunca böyle bir tekerleme yaptırdığınız, psikolojik baskı yaptığınız oldu mu?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Yok efendim, geçmedi.

...- Böyle bir şey olmadı mı?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Yok efendim, kesinlikle olmadı.

...- Peki. Aynı şekilde Muhammet Alparslan Oğuz’a “Ben seni psikopat yapacağım. Seni burada barındırmayacağım.” şeklinde bir şey oldu mu?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Yok efendim, kesinlikle olmadı.

...- Kendisini tanıyorsunuz değil mi? Muhammet Alparslan Oğuz...

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Tanıyorum, ayrıldılar benim dönemimde.

...- Peki, “Teksiv ve Terakki” adında bir grup duyduunuz mu?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Yok efendim, ilk defa duyuyorum.

...- Tamam.

...- Peki, eğitimde başarısız olan öğrencilere ne tarz cezalar verirsiniz? Nasıl bir ceza uygulaması var?

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Eğitimde başarısız olan öğrenciye kesinlikle cezamız yoktur yani şöyle: Biz akşam toplantı yaparız, her akşam eğitim toplantımız vardır, orada eğitimde eksik kalan konular tespit edilir yani mesela şu konuda eksik kalınmıştır, bununla ilgili ilave önümüzdeki döneme planlama yapılır yani bölükçe yapılır yine eğitim.

...- Herhangi bir ceza uygulaması yok yani.

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Yok, uygulama yok, eğitimde kesinlikle ceza olmaz.

...- Teşekkür ediyorum.

YÜZBAŞI AYDIN İMAMOĞLU – Ben teşekkür ediyorum.

... - Salih Durmuş...

... - Demiştiniz ya “Fark yok.” diye, askerî eğitim anlamında mı soruyorsunuz yoksa diğer spor, işte ders anlamında hiç fark yok mu on bir yıl önceyle şu an arasında? Onu açabilirsiniz biraz.

...- Çok da önemli değil o yani genel bir farkındalık anlamında çünkü bizimle ilgili değil o, genel bir sohbet.

BAŞKAN – Buyurun Salih Bey, hoş geldiniz. Bugün Dilekçe Komisyonumuzun toplantı, gündem maddesi özellikle askerî okullardan istifa eden ya da ettirilen öğrencilerle ilgili özellikle dilekçelerde ismi geçen komutanları dinlemek, gündemimiz bu.

Öncelikle sizi bir tanıyalım, okuldaki göreviniz nedir, şu anki konumunuz nedir?

KURMAY YÜZBAŞI SALİH DURMUŞ – Jandarma Kurmay Yüzbaşyım, Kara Harp Okulunda Üçüncü Bölük Komutanı olarak görev yapıyorum iki yıldır.

BAŞKAN – Hep burada mı çalıştınız? Menteş’te... Yani bu tür şeylerden bahsederseniz...

KURMAY YÜZBAŞI SALİH DURMUŞ – Şimdi, burada görev yaparken, zaten burada görev yapanlarla Menteş’te görev yapanlar farklı olmuyor yani yazın o kamp döneminde öğrencilerle birlikte Menteş’te de görev yapılıyor.

BAŞKAN – Kamptan önce mi gidiyorsunuz, öğrencilerle birlikte mi gidiyorsunuz?

KURMAY YÜZBAŞI SALİH DURMUŞ – Şöyle: İlk okula giren öğrencilerle beraber gidiliyor ancak diğer sınıflarda, 2’nci, 3’üncü, 4’üncü sınıflarda, orada buluşuluyor, öğrenciler izinden kendileri geliyor, biz de kendi şahsi araçlarımızla gidiyoruz, orada kampta buluşuyoruz.

BAŞKAN – Ayrı ayrı gidiyorsunuz.

KURMAY YÜZBAŞI SALİH DURMUŞ – Evet, ayrı ayrı gidiliyor.

...- Bu, dilekçelerde bize müracaat eden öğrencilerden mobbing iddiası var. Size de sizin takımınızda ya da bölüğünüzdeki öğrencilerden böyle bir şikâyet geldi mi?

...- Şu şekilde arz edeyim: Biz okulda takım komutanı, bölük komutanı, tabur, alay, okul komutanı hep aynı alanda görev yapıyoruz yani farklı bir yerde görev yapmıyoruz. Dolayısıyla hep iç içeyiz açıkçası. Yani böyle bir durumun olası olduğunu çok düşünmüyorum, bana da gelmedi ancak ayrılan bazı öğrencilerden gelen şikâyet mektupları ve dilekçelerde ilgili komutanlıkça idari tahkikat yapıldığını ve konunun ayrıntısıyla araştırıldığını biliyorum. Ancak bana böyle bir, öğrenci tarafından şikâyet gelirse tabii ki ilk olarak sıralı amirlerime bildiririm.

...- Peki, bu, özellikle kamp döneminde, kamp döneminden önce veya sonra ayrılma isteğinde bulunan öğrencileriniz mutlaka olmuştur herhâlde.

...- Evet.

...- Nedir bunların gerekçeleri, niye ayrılmak istemişler ya da size gelen, sizin bölüğünüzden ayrılanların gerekçesi neydi?

...- Benim gözlemlediğim kadarıyla her kişiye göre değişik değişik sebepler geliyor. Kimisi “Bütün hayalim pilot olmaktı, sağlığımda ufak bir arıza çıktı, ben karacı subay olmak istemiyorum.” diyor, kimisi “Üniversitede okumak istiyorum.” diyor, kimisi -televizyonda son günlerde çıkan çocuk gelin- “Kendimi çocuk gelin gibi hissediyorum.” diyor yani “On dört yaşında girdim, mesleğin ne olduğunu, geleceğin bana ne getireceğini bilmiyordum, şu anda on sekiz-yirmi yaşımdayım, geleceğe daha farklı bakıyorum ve subaylığın benim için uygun olmadığını düşünüyorum.” diyor, kimisinin çok samimi bir arkadaşı okuldan ayrılıyor, üniversiteye gidiyor, çok rahat bir ortamda, Facebook’ta -affedersiniz yani örneğini anlatıyorum- mesela çimenlerin üzerinde gitar çalarken bir fotoğrafını gönderiyor kız arkadaşıyla beraber, ondan etkileniyor, bakıyor o ortam...

...- Ama Menteş’te aynı dönem arkadaşlarının hiçbiri üniversitede değil. Böyle bir şeyin olması da mümkün değil.

...- Yani genel olarak...

...- Belki ara sınıflardan ayrılan öğrenciler için...

...- Veya lisede, lisede ayrılan arkadaşı da oluyor. Lisede ayrılan arkadaşı gitmiş üniversitede güzel bir bölüm kazanmış, çocuk diyor ki mesela: “Benden daha başarısız olan bir öğrenci çok güzel bir bölümde okuyor, ileride de benden 3-5 kat fazla maaş alacak.” O tip şeyleri sorgulayan öğrenciler var kafalarında. Basında çıkan haberlerden, dezenformasyondan çok ciddi etkilenen, olumsuz yönde etkilenenler var, terör olaylarından ciddi etkilenen, özellikle aileler açısından böyle. Mesela bir mayın patlaması haberi, bir şehit haberi aileleri, özellikle anneleri çok ciddi etkiliyormuş. Onun haricinde, şu anda hatırlayabildiğim, maddi kaygılar gibi şeyler. Şu anda arz edebileceğim bunlar.

...- Bu arz ettiğiniz, anlattığınız konulara göre yani ailesi de etkileniyor, ayrılmak istiyorlar ve ayrılıyorlar, problem yok; niye o zaman bizi meşgul ediyorlar, Dilekçe Komisyonumuza böyle “Ayrımcılık yapıldı.”, “Bırakmak istemediği hâlde bıraktırdı.” şeklinde dilekçeler veriyorlar, bir

kısmı dava açıyor biliyorsunuz, bir kısmı Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine dava açıyor yani bu uğraşlar niye? Yani sizin ifade ettiğinizle bu mevcut yapı arasında ben bir tezat görüyorum.

...- Şöyle: Ben mesela kendi bakış açımdan bakıyorum, biz on dört yaşında askerî liseye girdiğimizde bütün akrabalarımız, bütün mahalle, herkes bizi “Paşam, başladın...” Hedef de zaten gösteriliyor, en yüksek makamlara gelmek ve benzeri gibi. Bundan sonra ayrılıp –ben şimdi kendi açımdan da diyorum- “Ben başarısız oldum.” diye gelip ailesine, akrabalarına, eşe dosta bunu açıklaması çok zor o yaşlarda bir çocuğun yani normal yetişkin bir insanın bile açıklaması... Yani “Ben başarısız oldum, geldim.” şeklinde bir açıklama çok zor, bundan kaynaklanabilir. Tazminat olayı var, o çok önemli çünkü dikkatimi çekiyor, her yerde bu şey geçiyor “Tazminat ödemeye mahkûm bırakıldık.” ve benzeri laflar, bu olabilir. “Biz zaten askerî eğitim yaptık, bir de askerlik hizmeti zorunlu var önümüzde, bunu yapmak istemiyoruz.” olabilir. Bir de üniversiteye geçişle ilgili bazı yasal düzenlemeler var, ayrıntısına çok hâkim değilim ama onunla ilgili bazı kolaylıklar falan istendiğini basından takip etmiştim. Bunlar olabilir diye değerlendiriyorum.

...- Yani o bahsettiğiniz konuların hiçbiri konumuzla ilgili değil. Birincisi: Yatay geçiş çok nadir şartlarda oluyor, ağır kademelerde oluyor.

...- Yanlış mı anladım ki?

...- Yani kayıt döneminde olmuyor.

...- Siz ilk baştaki ayrılanları mı sordunuz?

...- Menteş, evet.

...- Menteş’teki ayrılanları sordunuz.

...- Menteş ve öncesi veya sonrası işte, o dönem.

...- Özür dilerim ben yanlış anladıysam, ben genel olarak ayrılma şeylerinden bahsettim, onun hakkında düşündüklerimi.

Lisede eğer ayrılmak isteği varsa bir çocukta, ayrılırsa lise diploması yok. “Bir kere, liseyi bitireyim.” diyor. Bazı çocuklarda da tereddüt var, “Bir göreyim.” diyor. “Harp okuluna bir gideyim, bir göreyim.” Bu düşüncede olan çocukların çoğu ayrılıyor. Çok samimi olduğu arkadaş grubundan adam ayrıldıysa ayrılıyor, o halka onları çekiyor. Onun haricinde, dediğim gibi yine kara havacı olarak mesela Işıklar Askerî Lisesine girmiş, hayatı pilot olmak, çocuk şöyle diyor mesela: “Ben koridorda yürürken bile F-16 pilotu gibi yürürüm, köşeleri dönerken böyle dönerdim, şimdi bana diyorlar ki: ‘Karacı subay olacaksın.’” Bu, çocuğu etkiliyor ve kamptan ayrılıyor. Bir de ailesini ikna etmek için herhâlde bir sebep oluyor diye düşünüyorum yani ailesine, “Durup dururken neden ayrılıyorsun?” sorusuna vereceği cevap da herhâlde kampın zorluğu veya kötü davranış, mobbing falan olabilir yani şahsi düşüncem.

...- Harp okuluna gelen öğrencilerde, ilk geldikleri dönemde amfilere yerleştirme neye göre oluyor? Meşhur bir 1'inci Amfi şikâyeti var, nedir 1'inci Amfi?

...- Amfilere genelde öğrenciler... Yani okula giren öğrenciler belli nokta, bir saatte gelmiyorlar, sabah dokuzdan ikiye kadar belli grup öğrenciler geliyor, nizamiyeden servislerle alıyor, yukarı getiriliyor ve orada bildiğim kadarıyla geliş sırasına göre yerleşmeleri... Yani arkadan gelen gruplara yer açılması açısından, arkadaşlar ayakta beklemesin diye 1'inci Amfiye konulmuş; 2'nci Amfi, 3'üncü Amfi, o şekilde, amfilerde oturma düzeni var, onun haricinde herhangi bir farklı bir şey yok.

...- İsim okunduğu söyleniyor.

...- İsim, sadece herkes geldikten sonra, genel yoklama, "Kim katılış yapmış, kim katılış yapmamış?" şeklinde genel bir yoklama alındı, onun haricinde kesinlikle herhangi başka bir şey yok o şekilde, iddialarda olduğu gibi.

...- Yani isim listesiyle, okunup, siz 1'inci Amfiye, orada yat sürün...

...- Yok, kesinlikle öyle bir şey yok.

...- Peki, bu, okul esnasında soy isim, isimlik takma mecburiyeti...

...- O konu şöyle: Biz üniformada iki çeşit üniforma giyiyoruz. Bir: Kamuflaj kıyafet. Kamuflajlarımızda bütün dünya ordularında olduğu gibi soyadı vardır, aynı kamuflaj renginde, siyah harflerle yazan. Bir de normal, günlük, kravatlı, gömlekli, kazaklı kıyafetimiz var. Bunda da okulun girişinden itibaren emniyet açısından herkes kendi statüsüne göre bir giriş kartı takar. Bu şekilde yani bunun haricinde farklı bir uygulama yok.

...- Yani öğrencilerin iddiaları: Bu 1'inci Amfide bu komutları veren komutanların göğsünde soy isimlerini belirten o isimliğin olmadığı şeklinde.

...- Olmadığı ama sonra isimleri de sıralıyorlar.

...- Rütbe ve isimlerin olmadığı, tabii sonraki aşamada, ilerleyen günlerde tanıdıkları...

...- Yok, böyle bir uygulamaya hiç rastlamadım yani görev yaptığım esnada...

...- Hiç duymadınız.

...- Yani öğrencilerden geldiğini duydum ama öyle bir şeye rastlamadım.

- İsimliği çıkarmış olmak, bir şekilde orada komutana kötü niyetli olan bir insana bir avantaj sağlar mı? Kişi kendini sırf isimliğini çıkararak gizleyebilir mi?

...- Gizleyemez çünkü her odanın kapısında ve masanın üzerinde herkesin isimliği var, odanın kapılarında isimlikler var, herkes birbirine hitap ederken ismiyle, rütbesiyle hitap eder, sadece üstlere "komutanım" denir, onun haricinde herkes birbirine, arkadaşlarına ve astlarına ismiyle hitap eder, ismi ve rütbesiyle.

...- Kalabalık bir ortam...

...- Yani bunun ne anlama geldiğini falan da çok anlayamadım yani ne maksatla söylendiğini de çok kafamda oturtamıyorum açıkçası.

...- Peki, polis çocuklarına ve astsubay çocuklarına karşı bir ayırım yapıldığı şeklinde bir iddia var. Mesela sizin bölüğünüzden ayrılan, bildiğiniz var mı astsubay çocuğu, polis çocuğu?

...- Yani açıkçası şöyle arz edeyim: Okula ilk başladığımız zaman biz çocukların zaten sadece ismini öğrenmeye çalışıyoruz. O esnada çocuğun babasının yaptığı işi falan bir subayın öğrenmesi çok zor. Yani 180 tane öğrencim var benim bir bölükte...

...- Dosyalarını okumuyor musunuz daha önceden?

...- Dosyalarını okuyacak vakit...

...- Hani, “Menteş kampında buluşuyoruz.” dediniz ya...

...- Dosyaları ne zaman aldınız?

...- Dosyaları Menteş kampından, yanılmıyorsa bir gün önce ya da iki gün önce olması lazım...

...- Menteş kampından önce aldınız.

...- Evet, bir gün önce olabilir ama o yoğunlukta zannetmiyorum, kimse oturup o dosyaları okuyacak vakit... Ben bulamam, bulamadım yani daha doğrusu.

Onun haricinde, ayrılanlardan babası astsubay olan birini hatırlıyorum, şu anda ismini sorsanız bilemem ancak öyle... Olumsuz yönde mi yani...

...- Orkun Çavdar olabilir mi?

...- “Orkun Çavdar” ismini hatırlıyorum ama ayrıntılı bilgi hatırlamıyorum kendisiyle ilgili.

- Peki, Yasin Yılmaz’ı tanıyor musunuz?

...- Yasin Yılmaz’ı tanıyorum.

- Nasıl bir diyalog geçti aranızda?

...- Diğer bölükte, 1’inci Bölükte olan bir çocuktı. Ayrılma düşüncesi olduğu ve ailesinin nizamiyede olduğu söylenmişti. Ben de kendisini, görevim olmamasına rağmen yani tamamen iyi niyetle, isterse benim bölüğümde de devam edebileceği yönünde motive etmek için, ailesiyle de bu konuda görüşmek için gitmiştik ama babası kesin kararlı olduğunu... Çok ilginç iddialarda bulundu ve ayrıldı, o gün ayrıldı, hiç kalmadı.

...- Şöyle bir şey kullandınız mı: Yani, buradaki çocuklar sizin çocuklar değil, benim çocuklar, benim garantimde... Böyle bir şeyler söylediniz mi?

...- Yok, kesinlikle. Şöyle bir ifade geçti: Buradaki çocuklar hepimizin çocukları, milletimizin bize emaneti...

...- Yok, yok, “hepimizin” değil, “benim çocuklarım” ...

...- Yok, kesinlikle öyle bir şey yok. Yani hepimizin çocukları, milletimizin bize emaneti yani nasıl canı tehlikede olabilir? “Canı tehlikede” falan gibi bir şeyler söylemişti yani “Böyle bir şey nasıl olabilir, hepimizin evlatları, milletimizin bize emaneti.” şeklinde bir şey oldu yani öyle bir konuşma geçmişti ama yanlış algılamadan mı kaynaklandı, yoksa art niyetli mi bilmiyorum.

...- Darp ve şiddet var mıydı?

...- Yok, kesinlikle.

...- 2 tane öğrencinin raporları var, Komisyonumuza da getirdiler bunları.

...- Onu bilemeyeceğim ama ayrılmadan önce orada doktor raporu aldıklarını biliyorum yani şey olarak herhangi bir problem olmadığına dair. En ufak bir sağlık problemi olanın revire, hastaneye ulaşması o kadar kolay ki yani ayağımızın dibinde. En ufak problemi olan ve bu konuda hiçbir kısıtlama yok, kesinlikle gider, tedavisini yaptırır. Öyle bir şey olsa...

...- Ama Menteş’te bir öğrenci de ölüyor aynı zamanda eğitim alanında.

...- Efendim, müsaade ederseniz ben şey yapacağım. Doğal olarak mahkemeye de intikal etmiş durumda o olay yani soruşturma da yapıldı. Yanlış hatırlamıyorsam ölüm sebebi susuzluk vesaire değil –iddialarda da geçiyor bu çünkü- “helikobakteri” denen bir virüs ve bunun tespit edilememesinden kaynaklanan bir durum.

...- Bulaşıcı mı değil mi?

...- Değil, kanda mikrop üremesi helikobakteri gibi bir şey. Bunu ayrıca ben Komisyonumuza anlatacağım, durumu farklı, dosyasını da getirebilirim.

Teşekkürler.

...- Peki, diyelim ki nizamiyede asayişle ilgili bir olay olduğu zaman bunun adliyeye intikali söz konusu mu yoksa üstü örtülür mü?

...- Şu anda ben hiçbir şeyin üstünün örtülebileceğini düşünmüyorum yani kesinlikle.

...- Mesela bir öğrenci velisi -polis bu, emekli polis- öğrencisini almaya geldiğini söylemiş, dört beş saat bekletilmiş, öğrenciyle gene görüştürülememiş. Öğrenci onu aramış “Çok zor şartlardayım, gelin beni alın.” diye. Çocuk yine “Baba, beni öldürüyorlar, gel.” deyince; orada hatta silah çekmiş üst düzey bir komutanı esir almış mesela silahıyla tehdit etmiş ama bu olay örtülmüş, adliyeye intikal ettirilmemiş.

...- İntikal ettirildi diye biliyorum yani o olay hakkında çok net bilgim yok ama o şekilde bir olay olduğunu biliyorum.

...- Nedir bu olay?

...- Çok net, ayrıntılı bilgim yok.

...- Bildiğiniz nedir?

...- Ama nizamiyeye gelmiş birisinin tabanca çektiği, böyle bir olay olduğu, tutanak tutulduğu ve adli sürecin işlediğini biliyorum. Bu şekilde biliyorum.

...- Herhangi bir adli süreç yok.

...- Onu bilemeyeceğim.

- Sizce işlemesi lazım değil mi?

...- Tabii ki.

...- Salih Bey, bu güvenlik soruşturması kapsamında ev ziyaretleri yapılıyor. Onunla ilgili, ne gibi sorular soruluyor veya neler araştırılıyor? Bu konuda bilginiz var mı?

...- Bu, bizim, bölük komutanlarının veya takım komutanlarının ilgi alanının dışında olan bir konu, çok bilgi sahibi değilim.

...- Veya dosyalarında herhangi bir şey, siz o noktada görüyor musunuz bu araştırmalar neticesinde birtakım ifadeler var mı? Aile yapısı, vesairesi...

...- Yok, hayır.

...- Ayrılmak isteyen öğrenci, çocuk size müracaat ettiğinde ilk ne yapıyorsunuz, o süreci anlatabilir misiniz? “Ya, Komutanım, ben yetersizim, hastayım ya da üniversitede okumak istiyorum. Babamla biz anlaştık, ayrılmak istiyorum.” dediğinde siz nasıl bir süreç uyguluyorsunuz?

...- Şu şekilde arz edeyim: Benim ilk karşıma gelen öğrencide ben o çocuğun ayrılma fikrinin olgunlaşma derecesini bir tartıyorum yani iki üç günlük ya da anlık bir ayrılma düşüncesi mi yoksa geçmişten gelen, ailesiyle paylaşıp karara vardığı, olgunlaşmış bir ayrılma fikri mi yani bunu anlamaya çalışıyorum. Eğer geçici bir fikirse, askerlik mesleğinin değerlerine, askerlik mesleğine motive etmeye çalışıyorum ama eğer olgunlaşmış, kesin karar verilmiş, aileyle görüşülmüş bir kararsa ailesiyle de görüşüyorum, ailenin muvafakatini alıyorum ve süreci başlatıyoruz, kendisini RDM uzmanlarımızla görüştürüyoruz. Diğer türlü de yani yine, bir ihtiyacı var mı diye RDM uzmanlarıyla görüştürüyoruz.

...- Velisiyle görüşmeden kesin karara vardığınız bir şey oluyor mu?

...- Yok, kesinlikle velisiyle görüşmeden öğrenciyle ilgili kesinlikle bir şey yapmayız.

...- Peki, siz 2001 mezunusunuz.

...- Evet, 2001.

...- 2001’le bugün arasında değişen ne tür bir fark var eğitim alanında? Yani size uygulanan eğitim...

...- Yok, çok bir değişiklik yok yani kurumsal kültürü olan bir kurumda böyle on yılda falan çok fazla bir şeyin değişeceğini de düşünmüyorum açıkçası, bir fark yok.

...- Yani o zamanki ayrılma oranlarıyla şimdiki karşılaştırabilir misiniz yani kaç arkadaşınız ayrılıyordu, şimdi bölüğünüzden kaç kişi ayrılıyor?

...- O zaman kanunen ayrılma süreleri farklıydı, 1'inci sınıfın sonuna kadar ayrılma hakkı vardı, şimdi 4'üncü sınıfın sonuna kadar ayrılma hakkı var, o açıdan bir farklılık var, onun haricinde... Bir de tazminatların düşmesi, tazminatlardan azalma var amortismanlar ve öğretim bedellerinin azalması...

...- 4'üncü sınıfın son ayına gelmiş yani son dört haftadan sonra teğmen olacak birinin sizce ayrılması mümkün müdür?

...- Açıkçası şöyle söyleyeyim: Mümkün yani harp okulunu bitirebilecek bir adam dışarıda çok başarılı olabilir. Eğer bunu düşünüyorsa, subaylık mesleğini de yapmak istemiyorsa neden olmasın yani.

...- Ya da şöyle sorayım: Harp okulu 4'üncü sınıfına gelmiş, bir ay sonra teğmen olacak birinin disiplin puanını sıfırlaması mümkün müdür? Yani her şeyi artık öğrenmiş, işin son noktasında olan biri disiplin puanını sıfırlayabilir mi?

...- Sıfırlayabilir.

...- Olağan mıdır bu? Sizin döneminizde oldu mu ya da...

...- Hani, cinayet işleyen insan bile yakalanmayacağını düşünüyor ya onun gibi bir şey yani uygun olmayan bir şey yapıyor küçük yaramazlıklar gibi ama tespit ediliyor. Burada da yanımda getirdim, şurada Kara Harp Okulu Disiplin Özel Yönergesi'ndeki hususlara giriyor, oradaki karşılığındaki şeyi alıyor.

...- Mutlaka var da yani disiplin puanı düşük olanlar biraz daha dikkat ederler. 4'üncü sınıfa da gelmiş.

- Ben hiç ceza almadım, ne askerî lisede ne harp okulunda yedi sene boyunca hiç ceza almadım. O yüzden, çok, ceza alanların da şeyini bilemiyorum yani kurallara uyuyorsanız zaten kimse ceza vermiyor size. Yani kendi şahsımdan örnek verebilirim.

...- Yani siz "Bilerek düşürüyorlar." mı diyorsunuz son dönemlerde?

...- Hayır, öyle bir şey demiyorum.

...- Keyfî ceza, disiplin puanı kırılabilir mi?

...- Kesinlikle kırılmaz çünkü böyle bir şey çok olası gelmiyor bana. Az önce arz ettiğim gibi takım komutanından okul komutanına kadar beş basamak, herkes iç içe, birbirini kontrol ediyor.

...- ...okul komutanı değil ki yani "Selamı yanlış verdin.", "Düşmen şöyleydi." yani bunlar bir kişinin dudağı arasında değil bu.

...- Hayır, değil. O inceleniyor, şahidi var mı, şeyi var mı; savunma hakkı tanınıyor, orada verdiği bilgilere göre değerlendiriliyor ve en uygun şekilde karar veriliyor. Yoksa, her suça ceza da verilmiyor, birçok suç ikazla geçirtiliyor, ikaz ediliyor. Mesela burada yazan üst sınır cezasıysa önce alt sınırdan veriliyor, aynı cezayı tekrarlarsa şiddeti artırılıyor ve üst sınırdan verilebiliyor gibi. Yani

kesinlikle amaç öğrenciyi kazanmak ve yanlış yaptığı hareketten vazgeçirmek, yoksa, cezalandırmak değil. Zaten cezanın aslında adı bile şey, cezalandırmak maksadıyla değildir bence, doğruyu öğretmek maksadıyla diyebiliriz.

...- Ankara’da görev aldınız mı hiç kamp öncesi o üç günlük dönemde?

...- Evet.

...- Yani normalde müfredatta orada bir fiziksel eğitim görünmüyor ama öğrencilerin dosyalarına falan baktığımızda özellikle şikâyet konusu kısımlarına yoğunlaştığımızda ilk dikkatimi çeken konulardan birisi o oluyor yani diyorlar ki: “Bizi orada ayırıyorlar 1’inci Amfi...” - Başkanımızın da söylediği gibi- “...ondan sonra başlıyorlar bizi akşama kadar yürü, koş, sürün falan...” şeklinde. Böyle bir şey duydunuz mu?

...- Yok.

...- Siz ne olarak çalışmıştınız şeyde?

...- Ben Bölük Komutanı olarak yine... Hani, her bölükten birileri kalıyor faaliyetleri yürütmek için. Orada şey faaliyetleri var, katılıyor, katıldıktan sonra kıyafetleri dağıtılıyor, istihkakları dağıtılıyor, bankadan banka kartı çıkarıyor, viziteden vizite kartı hazırlanıyor, saç tıraşı oluyor, nerede yemek yiyeceğini görüyor, nerede yatacağını görüyor, bu gibi şeyler yani idari hususlar zaten bütün faaliyetler yaz dönemi uygulama emri ve talimnamelerde...

...- Siz kaçınıcı amfide görevliydimiz?

...- Öyle “amfide görevli” diye bir şey yok.

...- Burada 1’inci Amfi değil bir üç tane amfiden bahsediliyor da işte o Anafartalar Taburu mu, bir bölge, orada...

...- Yani isterseniz buyurun gelin, öyle amfiler birbirinden ayrı değil, bir boşluk var ortada, hepsi o boşluğa açılan kapılardan oluşan, yan yana amfiler.

...- Bölüğünüzden en son kim ayrıldı mesela kendi isteğiyle veya ayrılan oldu mu?

...- Benim bölüğümde en son kampta ayrılan oldu, okul başladığından itibaren hiç kimse ayrılmadı. 163 kişi var, hiç kimse ayrılmadı.

...- Vural Dizdaroğlu altınız değil mi?

...- Evet.

...- Onunla ilgili herhangi bir şikâyet oldu mu, olduğunda ne tür işlem yaptınız?

...- Bana onunla ilgili bir şikâyet olmadı. Kendisi çok kaliteli bir subaydır.

...- Evet, kendisinin 2’nci olduğunu biliyoruz. Hiçbir şikâyet geldi mi o konuda size?

...- Yok, ama kendisini örnek alan çok sayıda öğrenci olduğunu biliyorum. Yani onun gibi bir subay olmak isteyen çok sayıda öğrenci olduğunu biliyorum.

...- Orkun Çavdar’la ilgili yaşadığı problemler size aksetti mi hiç?

...- Yok, Orkun Çavdar'ı çok net hatırlayamıyorum zaten. Öyle bir problem aksetseydi mutlaka hatırlardım ama.

...- Negatif motivasyon var mı?

...- Açabilir misiniz?

...- Yani öğrencilerin motivasyonunu artırmak için tersine yani “Sizden asker olmaz.” işte...

...- Yok, kesinlikle.

...- “Siz bunu beceremezsiniz, yapamazsınız...”

...- Aslında çocuğun yetersiz kalabileceği durumlarda hep olumlu motivasyon olur yani “Koşarsın.”, “Yaparsın.”, “Atlarsın.”, “Zıplarsın.” hep bu şekildedir bizim motivasyonlarımız. Ben o şekilde ne kendimden ne çevremden duymadım yani olsaydı mutlaka duyardım.

...- Bu cezaların işleyişini biraz daha açabilir misin bize yani sen bir öğrenciye savunma verdin, bir hatayı gördün, süreç nasıl işliyor biraz daha açıklar mısın?

...- Mesela bir öğrencinin bir hatası tespit edildi birisi tarafından. Bunun bir formu var gözlem formu şeklinde. Bu formla birlikte bölük komutanına getirilir bu tespit edilen kişi. Mesela başka bölükten birtakım komutanı tespit etmiş, getirilir. Ben o formu incelerim, çocuğa savunmasını veririm. Çocuk savunmasına yazar, ya itiraf eder, ya der ki “Ben değilim.”, “Yanlışlıkla oldu.”, “Yanlış anlaşıldım.” ve benzeri hususlar. Daha sonra ben bunu araştırırım, incelerim, oradaki diğer kişilere sorarım, diğer kişilerden bilgisini alırım bölük komutanı olarak; ya uygun görürüm savunmasını, ceza vermem, uygun görürüm veya ikaz ederim veya savunmadaki şeyleri, ilgili mevzuatta geçen cezalardan birini yazarım. Daha sonra bu savunma okulun disiplin subayına gider. Okulun disiplin subayı bu savunmayı şekil ve esas açısından inceler, daha sonra uygun görürse “Uygundur.” mührünü bastıktan sonra, ben o cezayı öğrenciye tebliğ eder ve Yasa’da, İç Hizmet Kanunu’nda geçtiği üzere de bir yıl içerisinde infazını sağlarım.

...- Bir dosyada yer alıyor, bir öğrenci kendisi için, harp okulunda düzenlenen bir konferansta uyuduğu için, gece de nöbet tuttuğundan dolayı uyuduğundan komutan tarafından yedi gün katıksız hapis cezası verildiğini iddia ediyor, böyle bir şey olabilir mi?

...- Yani “katıksız hapis” diye bir şey... Öyle bir ceza yok zaten şu anda.

...- Oda hapsi...

...- Oda hapsi cezası...

...- Sırf uyuduğu için yani uyarılmadan, şey yapmadığı için...

...- Sırf uyuduğu için uyarılmadan çok zannetmiyorum zaten bölük komutanının üç gün oda hapsi verme yetkisi var İç Hizmet Kanunu gereği. Herkes konferansta uyuyabilir, herkes uyuyabilir yani gözünüz kayar, şey yapar...

...- O uyarılmaksızın...

...- Uyarılmaksınız, kesinlikle öyle bir şey olacağına inanmıyorum yani biraz art niyetli bir iddia gibi geldi bana.

...- Dosya var, ceza aldığına dair var.

...- Ama şöyle: Yani kafasını arkaya dayayıp, biraz, affedersiniz, baktığınız zaman... Şimdi ben burada istediğim gibi oturamam değil mi? Baktığınız zaman çok örf, âdet, terbiye, askerî görgü kurallarına uygun olmayan bir şekilde uyuyorsa da ve uyarılara rağmen bu şekilde yapıyorsa ve yönergede de ilgili ceza o kapsamdaysa, takdir yetkisi amirindir.

...- Teşekkür ediyoruz.

...- Sağ olun.

...- Fakat Kara Harp Okulu Yönergesi'ndeki doğru, o çalışma var fakat uygulanan oda hapsi cezasının da şekli şu: Dershaneye geliyorlar sabahtan, elli dakika etüt, on dakika istirahat yani bir yerde hapis yok, sınıf, normal kendi ders gördüğü sınıf ve çarşı iznine çıkamıyor. İzinsizlik cezası var, onda da sadece izne çıkamıyor, bir yoklama falan yok yani serbest, istediğini yapabilir, gazinoya gidebilir, koğuşa gidebilir ama oda hapsinde dershanede durmak zorunda, elli dakika etüt yapmak, on dakika teneffüse çıkabilmek, o da akşam saat beşte falan bitiyor zaten. Yani oda hapsinden kastımız bu, yoksa normal, askerlikteki oda hapsi bundan biraz farklı.

Teşekkürler.

...- Ben teşekkür ederim.

...- Hakan Bey, hoş geldiniz.

...- Sağ olun efendim.

...- Bugün Dilekçe Komisyonumuzda özellikle askerî okuldan istifa eden ya da ettirilen öğrencilerin şikâyetleriyle ilgili, komutanları dinleme kararı aldık. Bugün burada sizi bu noktada dinleyeceğiz.

Öncelikle bir kendinizi tanıtır, okuldaki göreviniz nedir?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Kara Harp Okulunda takım komutanı olarak görev yapmaktayım.

...- Ne kadar süredir oradasınız?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Bu, dördüncü yılım.

...- Orduda başka nerelerde görev yaptınız?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Daha önce Şırnak Cizre'de Tank Taburunda çalıştım ilk yıl.

...- Teğmen olarak.

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Teğmen olarak. Üsteğmen olduğum yıl buraya atandım. Şimdi dördüncü yılım, burada da devam ediyorum.

...- Kaç yıl kalabiliyorsunuz en fazla?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Sınıf itibarıyla, “birinci bölge” dediğimiz bu garnizonlarda sekiz yıl, yedi yıl civarında kalabiliyoruz.

...- Bu, askerî okuldan ayrılan ya da istifa eden, ettirilen öğrencilerle ilgili yoğun şikâyetler var. Bu şikâyetlerin temel özellikleri şöyle: Bu öğrenciler bir ayrıma tabi tutulduklarını söylüyorlar yani her öğrenciyle ya da genel eğitime tabii tutulan öğrencilerden ayrı, özel eğitim yaptırıldıkları, mobbing uygulandığı şeklinde şikâyetler var. Bu konuda size gelen bir şikâyet, duyum ya da görgüye dayalı bir beyanınız var mı?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Bunlarla ilgili bir duyumum yok, gördüğüm bir şey de yok.

...- Sizin bölüğünüzden böyle bir şikâyet gelmedi.

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Gelmedi.

...- Peki, Muhammed Alparslan Oğuz, Resul Akyer, Adnan Altuğ Kara, Çağrı Koca, bu isimleri tanıyor musun?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Muhammed Alparslan Oğuz, Çağrı Koca...

...- Resul Akyer, Adnan Altuğ Kara.

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Bu harbiyeliler ... bizim bölümümüzdeydi, ayrıldılar.

...- Neydi ayrılma gerekçeleri?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Yani kendi istekleriyle ayrıldılar. Ayrılma gerekçesi olarak...

...- Bu öğrencilerin hiçbirisiyle aranızda herhangi bir sorun yaşanmadı...

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Bir sorun yaşamadım, hiçbir öğrencimizle yaşamadım.

...- Çağrı Koca'nın şöyle bir iddiası var: “Benim yakama yapışıp, toparlayıp, bana küfretti buradan ayrılman gerekiyor...” şeklinde bir beyanı var.

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Yok efendim, kesinlikle böyle bir şey olmadı.

...- Kendi ayrılan, kendi ayrılmak isteyen bir öğrenci komutan hakkında niye böyle bir beyanda bulunsun? Sizce nedir bunun sebebi, ne olabilir?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Bence bunun nedeni şu olabilir: Bu harbiyeliler, adaylar daha doğrusu okula katıldığından itibaren ben ... Ankara'daydım, bütün işlemlerini hemen hemen kendi bölümümüzün ben yaptırardım. Mesela karşılama olsun, onları koğuşlara yerleştirme, saç tıraşları olsun, banyo, yatakhaneyi falan gösterme gibi; birkaç gün hep ben ilgilendim. Yani belki şu olabilir benim düşüncem: İlk tanıdıkları komutanları ben olduğum için benim adımları vermiş olabilir.

...- Peki, “Bu karşılamada her aşamada ben vardım.” diyorsun, orada 1'inci Amfiye ayrılan öğrencilerin özelliği nedir, niye 1'inci Amfiye ayrıldı onlar?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Biz, gelenleri, adayları geliş sırasına göre ayırdık. Yani kim önce gelmişse...

...- Özel, isim okundu, 1'inci Amfiye alındı ve onlara da orada eğitim dönemi olmamasına rağmen, eğitim yapılmaması gerekmesine rağmen sürdürüldü, koşturuldu...

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Özel bir isim okuma gibi bir şey olmadı. Üst komutanlıktan aldığımız listemize göre yani soyadı sırasına göre, geliş sırasına göre biz artı koyduk, ona göre amfilere aldık ama onun haricinde ayrıca bir eğitim yapma gibi veya başka bir amfiye alma gibi bir olay olmadı.

...- ...

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Yok, mümkün değil zaten öyle bir şey yani bizim elimizde olanla kalorifer yakma gibi durumumuz da olamaz. Yani kaloriferin yanma zamanı, söndürülme zamanı falan, onlar üst komutanlıkça emredilen zamanda yanar yani kış mevsiminde yanar.

- Peki, eğitimini iyi yapamayan ya da bir şekilde kurallara riayet etmeyen, ceza vermeniz gereken bir öğrenciye ne tarz bir ceza verirsiniz?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Ceza vermede bizim yaptığımız öncelikli olarak ikaz etme yani belki en az 3 defa, 5 defa sözlü ikaz...

...- Yaptınız yani bir ceza vermeniz gerekiyor artık bir öğrenciye, nedir o vereceğiniz ceza?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Disiplin Özel Yönergesi'ne göre, disiplin tecavüzlerinin hangisini işlediyse veya örnek, muadil olan, ona göre en alt limitten ceza verilir ama biz takım komutanı olarak bizden ziyade bölük komutanları ceza verir, bizim ceza verme yetkimiz yok.

...- Peki, Muhammed Alparslan Oğuz'a da böyle bir ceza verdiniz mi ya da herhangi bir ceza verdiniz mi?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Yok efendim, Alparslan'a bir ceza vermedim.

...- Muhammed Alparslan Oğuz'un şöyle bir iddiası var: Arazideki çam iğnelerini tek tek toplamak. "Ceza verdi bana." diyor. "İstirahat etme dönemimde istirahat ettirmedi. Geceleri herkes uyurken de temizlik yaptırdı." diyor. "Aynı zamanda 1,5 litre suyu tek seferde içmem için beni zorladı." diyor ve "Ayrılmam için beni tehdit etti. Herkesin huzurunda, bölüğün ortasında beni aşağıladı." şeklinde bir beyanı var.

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Şimdi, efendim, çam iğnesi toplama olayı yani Harbiyelilere bireysel bazlı değil, genel olarak hepsinin, bu, sabah kalktığımızda şahsi temizlik ve sonrasında muntaka temizliği -siz de bilirsiniz- bunun mesai çizelgesi içerisinde yeri var. O şahsi temizlikten sonraki bölümde sadece çam iğnesi de değil, bunun beraberinde diğer, çöp olsun...

...- Genel olarak değil, sadece şahsına yönelik yapıldığı söyleniyor.

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Yok, öyle bir şey yok efendim ama onunla ilgili...

...- Çam iğnesi çöp müdür yani toplanır mı ki?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Şöyle ki: Bizim bulunduğumuz konum itibarıyla, çadırlarımız çam ağaçlarının içerisinde olduğu için yani bölge yangına karşı da hassas olduğu için biz oranın temizliğinin her sabah yaparız, Harbiyelilere yaptırırız. Ama sadece bir kişiye...

...- Temizlik mutlaka da ama yani çamdan sürekli çam iğneleri dökülür. Onlar çer çöp de değildir, bitmesi de mümkün değildir.

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Mümkün değil ama sadece sabahları usulen onlar toplanır. Bütün Harbiyeliler tarafından kendi...

...- Yani onun haricinde ayrı, özel bir ceza vermedim diyorsunuz.

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Yok efendim, öyle bir şey yok. Ayrıca, öyle bir şeyden ziyade bütün Harbiyeliler sadece kendi çadırının etrafını temizler. Çadırlar ağaçların arasında olduğu için sadece çam iğnesi de değil, diğer bütün ambalaj olsun veya yediği bir şeyin paketi de olabilir...

...- Mıntıka temizliği anlamında demiyoruz. Yani özel bir ceza...

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Onun haricinde, yok efendim, öyle bir şey yok.

...- Peki, bir de Resul, Aziz, Semih gibi böyle dinî orijinli isimlerle dalga geçtiğiniz, alay ettiğiniz şeklinde şikâyetler var.

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Yok efendim, öyle, isimlerle ilgili hiçbir şeyimiz olmadı. Hatta bizim bölükten birkaç kısmın isim listesi de var. Yani isimle ilgili, bu tür isimler de var. Yani biz kimsenin ismiyle dalga geçmedik.

...- Mutlaka vardır.

...- Bir de Mehmet Can Er adlı bir öğrenciniz var. Hatırlayabildiniz mi?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Mehmet Can Er, evet, o da ayrıldı.

...- Neydi ayrılma sebebi?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Ayrılma sebebi, benim hatırladığım, en son, giderken görüştüğüm; hukuk okumak istediğini beyan edip ayrılmıştı bizden.

...- Şu anda hukuk okuyor mu?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Sonrasında takip etmedim.

...- Takip etmediniz, irtibatınız yok. Peki, bu arkadaşımızın şöyle bir iddiası var: “Beni bezdirmek istedi, ayrıl diye zorladı. ‘Sen direnmeye devam et, yastığının altında nasıl başkasının cüzdanı çıkıyor görürsün.’ şeklinde tehdidi oldu.” şeklinde bir beyanı var.

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Mehmet Can Er mi söylemiş efendim?

...- Evet.

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Böyle bir şey kesinlikle yaşamadım. Yani bu resmî olarak da bildirirse, gerekirse hukuki açıdan da ben işlem başlatmaya hazırım. Böyle bir şey kesinlikle yaşamadım.

...- Mesela Alparslan Oğuz' un "Bölüğün karşısına çıkarıp beni azarladı, herkesin huzurunda aşağıladı." şeklinde bir iddiası var. Yani böyle bir cezalandırma yönteminiz var mı?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Biz Harbiyelileri ikaz ederken toplu ceza veya toplu ikaz veya topluluğun önünde birey ikaz gibi bir yöntemimiz yok. Bizim daha ziyade kendi akranlar içerisinde, eğitim esnasında olsun veya günlük faaliyetler içerisinde birebir ikazımız var. O da olumlu motivasyon yönünde yani bağırıp çağırıp hakaret etme veya kişiliğine saygısızlık gösterme şeklinde değil.

...- Peki, güneş altında tek ayak üstünde bekletme, çok kısa zamanda yemek yeme ya da su içme gibi genel bir davranış modeli var mı okulda?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Yok efendim, öyle bir şey hiçbir zaman olmadı. Güneş altında bekleme gibi bir durum yani durduk yere öyle bir şey çok saçma bir ceza olur herhâlde.

...- Tek ayak üzerinde...

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Tek ayak üzerinde, yani doğrusu artık liselerde veya ortaokullarda bile ben böyle bir şey yapıldığını zannetmiyorum. Yemek yeme konusunda da bizim yemek yeme saatimiz, istirahat saatimiz hepsi belirli mesai çizelgesi. Mesela öğle yemekleri ve bazen sabah kahvaltılarında biz Harbiyelilerle beraber oluyoruz. Ama onun haricinde, yani "İki dakikada yemek ye." veya "Kısa zamanda yemek ye." gibi bir şey hiç olmadı.

...- Olmadı diyorsunuz.

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Evet.

...- Peki, yani genel olarak söyleyeceğim, şimdi, çok ayrılan öğrenci var. Diğer bölüklerden de var. Şimdi, az önce size söylediğim, bu verdiğim isimler birebir sizinle ilgili suçlamalarda bulundu. Diğer bölüklerde bu kadar yok ama sizde biraz fazla yani diğerlerinden çok çok fazla öne çıkıyor. Nedendir acaba?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Yani ben başlangıçta da arz ettiğim şekilde, tahminimce her işleriyle ben ilgilendiğim için, bizim bölükte öyle toplanmış olabilir. Her işlerinde beraberdik Harbiyelilerin. İlk tanıdıkları subayın da ben olduğumu düşünüyorum. Çünkü bizim bölükte o safhada ben vardım. Ondan kaynaklanabileceğini değerlendiriyorum.

...- Dosyaları ne zaman görüyorsunuz ilk?

...- Askerî liseden gelen öğrencilerin dosyalarını...

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Dosyalar bölük komutanlarına gelir.

...- Hayır, hayır. Ne zaman? Yani ilk ne zaman görüyorsunuz?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Okul başladıktan sonra yeniden şahsi dosya tasnif edildiği zaman.

...- Askerî okuldan dosya olarak size ne zaman geliyor? Ne zaman görüyorsunuz? Onu soruyorum.

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Kamp başladıktan sonra geldi diye hatırlıyorum, tam emin de değilim ama.

...- Kampta darp, şiddet, cebir var mı? Olur mu?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Yok efendim. Böyle bir şey kesinlikle olmaz.

...- Peki, 2 öğrencimizin raporu var, okuldan ayrıldıkları gün rapor almışlar.

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Böyle bir şey kesinlikle olmaz efendim.

...- Kesinlikle mümkün değil.

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Evet.

...- Peki, okulda ya da nizamiye içerisinde adliyelik bir olay olduğu zaman mutlaka adliyeye yansır mı?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Yansır yani...

...- Kampta bir öğrenci velisi -emekli polis- bir rütbeli subayı silahıyla tehdit etmiş ya da şeye almış. Bundan haberiniz oldu mu?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – O şekilde değil de “Veli silahla gelmiş.” diye bir şey duydum.

...- “Veli silahla gelmiş.” diye duydunuz.

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Evet, nizamiyeye kadar gelmiş diye duydum ama sizin dediğiniz şekilde bir şey duymadım.

...- Peki, bu olay adliyeye intikal ettirildi mi?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Bununla ilgili bilgim yok efendim.

...- Evet, sorusu olan...

Buyurun Hocam.

...- Çağrı Koca’yla ayrılırken görüştüm dediniz, ayrılma sebebi olarak ne söyledi, tam olarak hatırlıyor musunuz?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Mehmet Can...

...- Çağrı Koca...

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Çağrı Koca bizim bölükten ayrılmadı. Az önceki Mehmet Can Er’i söylemiştim ben.

...- Çağrı Koca’yı tanıyor musunuz?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Çağrı Koca başta bizim bölükteydi. Herhâlde bir altı yedi gün kaldıktan sonra başka bir bölüğe gitti, 3’üncü bölüğe gitti diye hatırlıyorum.

...- Ayrılırken onunla siz görüşmediniz.

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Yok, biz görüşmedik.

...- Tamam o zaman.

...- Kendi talebiyle mi oldu o bölük değişikliği yoksa idari bir işlem olarak mı? Yani “Sen artık bundan sonra şu bölüktesin.” mi denildi acaba?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Bu gibi şeyler genelde öğrenci isterse olur diye biliyorum. Ama idare tarafından bir şey olduğunu bilmiyorum.

...- Peki, öğrenci istediği zaman yani farz edin ki herhangi bir nedenden dolayı “Ben artık başka bölüğe geçmek istiyorum.” dedi. Yani izlenecek prosedür nedir bu durumda?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Onunla ilgili tam bilgim yok çünkü üst komutanlık karar verdiği için...

...- Talep edebilir mi yani öyle bir şeyi?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Talep edebilir.

...- Şey hakkında ne düşünüyorsunuz, mesela şimdi bir platform var: Mağdur Askerî Öğrenciler Platformu, bilmiyorum duyduunuz mu. Yani bu öğrenciler hakkında ne düşünüyorsunuz mesela? Askeriyeden kendi istekleriyle ayrılmış fakat daha sonra, işte, “Biz mobbing iddialarından dolayı ayrıldık aslında.” diyen öğrenciler var, biliyorsunuz.

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Bence “mağdur askerî öğrenci” diye bir şey olduğunu ben düşünmüyorum. Çünkü bu Harbiyeli adaylarımız hep kendi isteğiyle gittiler. Bunların mağdur edildiği konusunda...

...- Şimdi, yani bu mobbing iddiası olanların epey bir şey, İnternet’te falan da şeyleri var. Bilmiyorsunuz yani.

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Ben takip etmedim.

...- Bilmiyorsunuz, tamam.

...- Ben bir soru sorabilir miyim?

...- Buyurun.

...- Dört yıllık bir süre için çalıştığınızı söylediniz. Bugüne kadar size hiçbir dava açıldı mı? Dava açıldıysa kaç dava açıldı size karşı ve sonucu ne oldu?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Dava olarak, iki defa ifade verdiğimi hatırlıyorum, idari tahkikat.

...- Hangi konudaydı bunlar?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Benzer konular...

...- Siz “Şikâyet ederseniz edin, nereye giderseniz gidin. Benim bu kadar davam var, bir şey olmuyor.” gibi şeyler söylediniz mi? Ya da o şikâyetleriniz niçindi, hangi konudaydı? O konuda bilgi verebilir misiniz?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Yani bunlara benzer şeylerden dolayı. Bu çocuklardan da olabilir, tam hatırlamıyorum ama...

...- Bu çocuklardan önce mi, sonra mı?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Bu dönemde yani bu geçtiğimiz 2011 yazından sonra.

...- Sadece idari bir işlem mi yoksa adli bir olay mı? Yoksa mahkemeye intikal eden bir durum mu oldu?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Yani idari tahkikatta ifade verdiğimi biliyorum ama mahkemeye falan gitmedim.

...- Sonuçta bir şey, bir uyarı, herhangi bir şey oldu mu?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Bu yönden araştırıldı, bilgi istendi, onun haricinde bir şey olmadı.

...- Ceza aldınız mı?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Yok, ceza almadım.

...- Sonuçlandı mı tahkikat?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Tahkikat sonuçlandı ama cezai bir durumumuz olmadı.

...- Şimdi, az önce “Mağdur olan bir Harbiyeli yok, ben inanmıyorum.” dediniz de şimdi, kendi inançları doğrultusunda, kendi istekleriyle ayrılan öğrenciler niye avukat tutup dava açsınlar askerî mahkemede? Niye Meclisimize böyle dilekçeler versinler? Dilekçeler de üç beş tane değil, çok yoğun bir şekilde geliyor ve kategorize ettiğimizde de hemen hemen grup grup yani aynı şeyleri söylüyorlar. Sizce bu mümkün mü? Bu normal mi?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Sorunuzu tekrarlar mısınız?

...- Yani, az önce ifade ettiniz, “Mağdur olan herhangi bir Harbiyeli yok. Mağdur edilen kimse yok.” dediniz. Yani eğer bu öğrenciler gerçekten kendi iddialarıyla ayrıldılarsa amaçlarına ulaştılar, problem yok. Niye dava açıyorlar? Dava açanlar da var, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine giden de var, Askerî Yüksek İdare Mahkemesine dava açanlar da var, onun haricinde, Meclisimize gelip dilekçe verenler de var. Neyin peşindeler? Niye böyle bir yola başvuruyorlar?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Benim şahsi düşüncem şu yönde: Bu gibi öğrencilerimiz, o yaş grubunda -biz de askerî öğrenci olduk- belki kendine yedirememiş olabilir.

...- Ama kendi isteğiyle ayrıldı.

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Kendi isteğiyle ayrıldı ama bu durumda da mesela ailesi ön plana çıkıyor. Ailesini ikna etme var, bunu kabul ettirmesi var, bunun yanında tazminatı var. Bu orta seviyeli öğrencilerimiz için gerçekten büyük bir maliyet. Bunlardan dolayı olmuş olabilir diye düşünüyorum.

...- Ama yani tazminatını ödemiş, şu anda meslek sahibi olmuş, yine de bu işin peşini bırakmayan öğrenciler de var. Yani “Biz mağdur edildik. Ben asker olacaktım, beni zorla attılar.” ya da “İstifa ettirildim.” diyen öğrenciler de var, içinde ukde kalmış.

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Onunla ilgili bir fikrim yok.

...- Teşekkür ederiz, sağ olasın.

...- Peki, 2005 mezunusunuz, 16'ncı sırada bitirmişsiniz. 2005 ile bugünün arasında eğitimde herhangi bir değişiklik var mı? Dört yıllık bir süre tecrübeniz de var.

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Hiçbir fark yok. Bizim eğitimimizle aynı.

...- Teşekkür ederim.

...- Buyurun.

...- Muhammed Alparslan Oğuz'la görüştünüz o zaman değil mi ayrılma sürecinde?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Ayrılma sürecinde biz yani sadece bölük komutanına yönlendirdik. Onun haricinde...

...- Size ne söylemişti, hatırlıyor musunuz tam olarak?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Muhammed Alparslan Oğuz'un ayrılmasında herhâlde gece eğitimine gidecektik, yanlış hatırlamıyorsam. Bizden önce bölük komutanıyla görüşmüş. Onun haricinde, biz en son, eşyalarını falan toplamasına yardım ettik ama bir daha, ayrılırken görüşmedik. En son vedalaşması filan...

...- Niye ayrıldığı konusunda bir fikriniz var mı? Niye ayrıldı acaba?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Onu bilemeyeceğim, neden ayrıldığını.

...- Yani bu kişi çünkü liseyi Kuleli Askerî Lisesini 5'inci sırada bitirmiş, hani kendi ifadesinden. Biz bu öğrencilerle de görüştük de daha önce, o yüzden diyorum ben. Sonrasında da hani belli öğrencilere sanırım üniversite sınavına giriş hakkı da veriliyor. “Ben asker olmak istiyorum, subay olmak istiyorum diye ben üniversite sınavına giriş hakkımı kullanmayacağım.” diye dilekçe vermiş hiç böyle bir zorunluluğu yokken. Ama sonrasında bu Menteş Kampı'nda kısa bir sürede, birkaç günde ayrılma kararı veriyor. Bu kadar parlak, başarılı bir öğrenci, o kadar kısa bir sürede nasıl bir karar alabiliyor sizce? Bunu nasıl açıklarsınız?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Benim fikrime göre, o kadar kısa bir sürede olmamış olabilir, daha önceden planlaması...

...- Nasıl bir şey olmuş olabilir?

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Yani “Liseyi bitireyim, ondan sonra Harp Okulunda ayrılayım.” gibi bir düşüncesi olabilir. Yani şimdi, başarılı bir çizgi sergilerken belki lisenin ortasında dağıtmak istememiş de olabilir. Benim düşüncem.

...- Liseyi 5'inci bitirmiş zaten, çok iyi bir dereceyle mezun olmuş ve “Üniversite sınavına girmeyeceğim.” diye dilekçe vermiş, “Bu hakkımı kullanmak istemiyorum.” diye. Ama sonrasında birdenbire...

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Bilmiyorum efendim, bir fikrim yok yani.

...- Teşekkür ederiz.

ÜSTEĞMEN HAKAN EROL – Çok sağ olun. Kolay gelsin.

-----0-----

...- Hoş geldiniz.

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Sağ olun.

...- Şimdi, bu, askerî okuldan istifa eden ya da istifa ettirilen öğrencilerle ilgili Dilekçe Komisyonumuzun bugün toplantısı var.

Bugün okul komutanlarını, sizleri dinleme kararı aldık. Bu nedenle, genelde öğrencilerin ortak bir yakınması var. Yani bir ayrıma tabi tutulduklarını söylüyorlar. Bir grup normal eğitimlerini yaparken bir gruba çok özel, çok daha insanın biyolojik yapısını zorlayan eğitimler yapıldığı şeklinde iddialar var, mobbing iddiaları var. Bu konularda ne diyeceksiniz? Size böyle bir şikâyet geldi mi? Böyle bir olayla karşılaştınız mı?

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Ayrıma tabi tutulma, okulda böyle bir şey mümkün değil.

...- Kendinizi tanıtırsanız.

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Özkan Özgenç, ben de 1'inci Bölükte Takım Komutanıyım.

...- Kaç yıldır okulasınız?

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Üç yıldır Harp Okulunda görev yapıyorum. Daha önce Siirt'te çalıştım.

Biz eğitimlerimizi yaparken herhangi bir ayırım söz konusu değil -ben de sivil kaynağım-toplu olarak eğitim yapıyoruz. Yani eğitimler zaten komutanların...

...- Askerî lise çıkışlı mı, sivil mi?

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Yok, sivil kaynağım ben de. Bizim zamanımızda da o şekildeydi. Biz okula katılış yaptığımızda toplu olarak askerîsi, sivil, işte, bizim kendi kuruluşumuz var, bu kuruluşa göre -takım, bölük kuruluşları- toplu olarak bizim komutanlarımızın nezareti altında normal eğitim yapıyoruz. Herhangi bir ayrıma tabi tutulma gibi bir şey söz konusu değil.

...- Peki, yani eğitimde başarılı olamayan ya da disipline riayet etmeyen ya da ceza vereceğiniz bir öğrenciye ne tarz cezalar verirsiniz?

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Şimdi, biz eğitimleri yaparken belli aşamalarla yapıyoruz. Örneğin mesela bu adaylar geldiğinde intibak, başlangıç safhasında eğitimler önce başlangıç, daha sonra, işte, gelişleri yeterlilik, daha sonra idame, geliştirme şeklinde devam eder. Bu başlangıç safhasında da biz eğitimleri yaparken bu eğitimlerin bir standardı vardır. İlgili talimnamelerde, yönergede yazar. İşte, mesela tüfeği nasıl astığı vesaire. Onu eğitim programına göre, saat saat planlamıştır bu, ona göre biz onun yapılış şeklini gösteririz, doğrusunu, nasıl yapıldığını; onlar da o şekilde yaparlar. Yeterli değilse, yapamıyor eğitimi, bu da... Bizim eğitim faaliyetlerinde “bir günlük eğitim toplantısı” diye bir faaliyetimiz vardır. O gün eğitim biter, öğleden sonra bölük komutanımızla beraber toplanırız, “Bugün eğitimde ne yaptık? Hangi konular yapılamadı?” ona göre değerlendirilir. Bu, günlük eğitim programının sonuç kısmına yazılır. Aynı plan yani o konu yapılamıyorsa tekrar planlanır, yapılır.

...- Şimdi, ben farklı bir şey sordum ama. Yani bir öğrenci başarısız ya da...

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Yani eğitim konusunda bu şekilde.

...- ...ya da disiplinsiz. Buna ceza vermeniz gerekti. Ne tarz cezalar verirsiniz?

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Disiplinde de şöyle: Harp Okulu Disiplin Yönergesi’nde, işte, kanunda, tüzük, yönetmelikte disiplin cezaları bellidir. Bizde amaç ama şu değildir, yani ceza vermek değildir, öğrenci merkezli hareket ederiz. Önce ona doğrusunu gösteririz. Bu nasıl olur? Önce sözlü ikaz edersiniz, bir daha sözlü ikaz edersiniz, daha sonra birkaç defa sözlü ikaz ettiğinizde o disiplinde eğer aynı şekilde aynı suçları devam ediyorsa bu sefer yazılı bir ikaz edersiniz. Yazılı ikaz ettikten sonra, öğrenci aynı hataları gene devam ediyorsa, bu sefer yazılı uyarıda bulunursunuz. Yazılı uyarıda da bulundunuz, gene devam ediyor, bunda da uygulama mesela o suç neyse, Disiplin Yönergesi’nde karşılığı neyse, önce alt sınırını verirsiniz. Mesela üç gün oda hapsiyle önce bir gün verirsiniz, sonra...

...- Bunu siz mi veriyorsunuz?

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Bu cezayı verme yetkisi tamamen bölük komutanına aittir. Bölük komutanı kendisi değerlendirir.

...- Peki, Hakan Ekşi’yi tanıyor musun?

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Hakan Ekşi bizim intibakta ayrılan öğrencilerimizden bir tanesi olması lazım, ismi tanıyorum yani.

...- Ayrılma gerekçesi neydi? Niye ayrıldı Hakan?

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Onu tam olarak hatırlamıyorum. Çünkü bir sürü öğrenci o gün, yani...

...- Peki, Hakan'ın şöyle bir iddiası var sizinle ilgili: "Dikenlerin arasında beni süründürdü. Geceleri uyuma saatinde uyumama izin vermedi. Sıcak asfalt üstünde süründürdü, sınav çektirdi." gibi, eziyetler yaptığınız şeklinde bir şikâyet dilekçesi var. Bu konuda ne diyacaksınız?

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Şimdi, böyle bir şey mümkün değil. Biz eğitimlerimizi icra ederken, dediğim gibi, toplu olarak icra ederiz. Yani toplu olarak, bölükçe gideriz yani kimse bir şekilde bir yere ayrılıp, diken, asfalt... Eğitim alanı bellidir. Zaten günlük eğitim programında der ki: "Bu, şu eğitim alanında." Orada topluca gidilir ve bölük komutanının nezareti altında zaten toplu yapılır, orada bütün herkes vardır.

...- Peki, niye sizin hakkınızda böyle asılsız bir iddiada bulundu bu arkadaşımız?

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Bilemiyorum yani neden böyle bir şey dedi ama bilmiyorum artık.

- Peki, Hasan Şen'i tanıyor musunuz?

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – O da bu iki intibaktaki öğrencilerin biri sanırım. Çok fazla hatırlamıyorum açıkçası.

...- Hatırlamıyorsunuz.

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Çünkü bir sürü öğrenci var.

...- Ayrılma gerekçesini de bilmiyorsunuz tabii.

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Yok. Bir sürü öğrencimiz var yani şu anda da.

...- Peki. Hasan Şen ağır eğitime dayanamayıp bayılmış herhâlde.

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Bilmiyorum. Yani hiç böyle bir şey hatırlamıyorum.

...- Zorla su içerken bayılmış, zorla su içirilmiş.

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Zorla su içerken... Bilmiyorum.

...- Hatırlamıyorsunuz galiba.

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Zorla su içerken, bilemiyorum yani böyle bir şey...

...- Yani öğrencilerin bir kısmında, genelinde şöyle bir iddia da var, özellikle şeyde susuz bırakıldıklarını, daha sonra 1 litre suyu bir seferde içmek gibi, zorla su içirme gibi...

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Böyle bir şey mümkün değil ama su içme konusunda çocuklara telkinde bulunuyoruz. Malum, İzmir sıcak bir yer.

...- Yani Hasan Şen'in sadece kendi dilekçesi değil, o dönemde oradaki arkadaşları da olayı doğruluyorlar.

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Bilmiyorum. Böyle bir şey mümkün değil ama...

...- Hatırlamıyorsunuz.

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Öğrencilere zorla su içirme gibi bir şey mümkün değil yani kimse böyle bir şey söylemez. Ama sıcak olduğu için “Su için.” diye telkinde bulunduğumuz, tüm Harbiyeli adaylarına olmuştur.

...- Arada bir bayılanlar oluyor mu?

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Bayılan öğrenciler olmuyor. Sadece hani ayakta çok bekleyip, hani tören olur, komutan konuşur böyle, çok uzun sürer; belki öyle beklerken bayılan olabilir yani.

...- Sorusu olan var mıydı?

...- Normalde bu eğitimlerde diyelim ki istediğiniz seviyede değil yani ama 1 tanesi yapamıyor bunu sadece mesela, yani 1 kişi yapamıyor mesela, bununla ilgili uygulamanız nedir? Adam, mesela, farz edin, koşu yapıyorsunuz diyelim, kaç kilometre koşacaksa koşamıyor 1 kişi. Yani bununla ilgili mesela eğitim eksikliğini tamamlamak bakımından yaptığınız bir uygulama var mı?

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Bireysel bir şekilde yok. Günlük eğitim programında...

...- Ne tip bir işlem yapıyorsunuz? Yani not mu veriyorsunuz? Ben bir şeyi öğrenmek için, başarısız sayılacak...

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Şöyle: Bizim öğrencilerle ilgili tuttuğumuz bir tekâmül kartları vardır, her öğrencinin yanışık düzen eğitimi tekâmül kartı tutulur. Bu tekâmül kartına göre değerlendiririz “iyi yapıyor” veya “yapmıyor” şeklinde ama onun dışında bireysel bir, herhangi bir kimseye...

...- İyi yapmayan birisinin yaptırımı nedir mesela hani iyi yapmıyor adam, yapamıyor yani?

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Yani o faaliyeti konuşulur, daha sonraki eğitim programında o eğitim bir daha planlanır. Yani bireysel bir...

...- O şahıs için yani...

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – O şahıs için değil, toplu gene. Çünkü hani zaten herkes başlangıç eğitiminde bunu yüzde 100 yapamaz. Böyle net, yapamıyor, ayır; böyle bir şey mümkün değil. Biz toplu...

- ...- Ördek yürüyüşü, komando dansı, şınav falan...

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Hayır yok.

...- Bunlar eskide kaldı o zaman artık.

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Onlar, evet, çok eski şeyler.

...- Muhammet Tümer, Mehmet Çelik’i tanıyor musunuz?

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Mehmet Çelik’i tanımıyorum. Muhammet Tümer de Harp Okulu 1 ve 2’nci sınıfta bizimle bölüğümüzdeydi, oradan tanıyorum.

...- Peki, kampda hiç isimliksiz dolaştığınız oluyor mu ya da böyle kişileri görüyor musunuz?

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – İsimliksiz dolaşmayız yani üniformamızın bir aksesuarıdır isimlik. Yani isimlik üniformamızda vardır.

...- Böyle bir olay hiç duydunuz mu yani “Bazı komutanlar isimliksiz dolaşıyor.” diye?

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Yok, duymadım ama isimlik bir kimlik değildir yani isimlik bir aksesuardır. Zaten herkesin takım komutanı bellidir yani benim nerede çalıştığımı herkes bilir.

...- Özellikle kampın ilk dönemi için yani ilk haftası için...

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Yok, yok, kesinlikle. Her öğrencinin zaten ilk gün, ilk eğitim defterine komutanların isimleri yazılır yani. 1’inci Bölük Takım Komutanı Özkan Özgenç, şu bu diye. Yani isimlik bir kimlik veya bir şey değildir. İsimlik sadece öyle bir aksesuar yani komutan görünce orada olsun diye...

...- Zorunlu mu, değil mi?

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – İsimlik takılır, herkes takar, zorunludur yani. Herkesin vardır isimliği.

...- Kampta şok mangası kuruldu mu?

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Yok, kesinlikle böyle bir şey kurulması mümkün değil yani. Eğitim programında...

...- Peki, “şok mangası” deyince ne anlıyorsunuz?

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Şok mangası, bilmiyorum, bu bayağı bir şey şeklinde yayılıyor ama böyle bir şey yok. Eğitim programında şok mangası diye bir şey kurulmaz. Bilemiyorum yani nasıl tasvir ediyorlar ama. Yani bir takımdır, takım komutanı takımın sorumlusudur, o takıma eğitim yaptırır. Yani o da eğitim programında vardır. Şok diye bir şey yoktur.

...- Peki, olmayan bir şeyi bu kadar öğrencinin üretmesi mümkün mü?

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Vallahi, bilmiyorum, yani öğrenciler bir şeyler, İnternet sitelerinde falan mı artık ne yapıyorlar, aynı şeyleri böyle üretiyorlar, bilmiyorum ama herhâlde iletişimden kaynaklanıyor.

...- Şimdi, “Şok mangası var mı?” dedim, “Hayır.” dediniz ama ne olduğunu, siz de bir şeyler söylediniz yani.

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Yok yani...

...- Sizde ne uyandırıyor? Yani “şok mangası” deyince ne anlıyorsunuz? Biz anlamıyoruz, biz sivil olduğumuz için anlamıyoruz.

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Ben bilmiyorum. Herhâlde ayrımcılık mı düşünüyorlar, bilmiyorum. Yani böyle bir şey yok çünkü. Şok mangası diye bir şey olsa tarifini yaparız ama yok yani böyle bir şey.

...- Başka sorusu olan?

Evet, teşekkür ediyoruz.

ÜSTEĞMEN ÖZKAN ÖZGENÇ – Ben teşekkür ediyorum, sağ olun.

-----0-----

15:55-16:00

...- Hoş geldiniz.

ÜSTEĞMEN ABDULLAH SEZGİN – Sağ olun, teşekkür ederim.

...- Bugün Dilekçe Komisyonumuzun alt komisyonu olarak, askerî okuldan istifa eden ya da ettirilen öğrencilerle ilgili toplantımız var.

Bugünkü toplantımızın konusu, özellikle dilekçelerde ismi geçen okul komutanlarını dinlemek. Sizi bu gerekçeyle çağırdık.

Hoş geldiniz.

Kendinizi bir tanıtır mısınız? Okuldaki göreviniz...

ÜSTEĞMEN ABDULLAH SEZGİN – Tank Üsteğmen Abdullah Sezgin. Kara Harp Okulu Öğrenci Alayı 3' üncü Bölük Takım Komutanı.

...- Takım komutanısınız. Kaç yıldır okulasınız?

ÜSTEĞMEN ABDULLAH SEZGİN – 3' üncü senem.

- 3' üncü seneniz...

ÜSTEĞMEN ABDULLAH SEZGİN – Evet.

...- Daha önce nerede görev yaptınız?

ÜSTEĞMEN ABDULLAH SEZGİN – Daha önce Ardahan Gölü' de görev yaptım.

...- Peki, bu askerî okuldan kamptan ayrılan öğrencilerin genelde şöyle bir şikâyetleri var: Okula ilk geldiği günden itibaren birtakım öğrencilerin isim okunma yöntemiyle ayrılarak onlara ayrımcılık yapıldığı, mobbing uygulandığı, ağır eğitimler yaptırıldığı yani normal eğitim dışında ağır eğitimler yaptırıldığı şeklinde. Sizin bölüğünüzden ya da okuldan böyle duyduğunuz şikâyetler geldi mi size?

ÜSTEĞMEN ABDULLAH SEZGİN – Şimdi, öncelikli olarak, bu şekilde ağır eğitimler yaptırılması söz konusu değil. Şöyle: Biz eğitimimizi planlama, uygulama, değerlendirme, araştırma geliştirme basamaklarından geçerek yapıyoruz. Eğitimimizi planlıyoruz, daha sonra uyguluyoruz ve bununla ilgili olarak da değerlendirme safhasını her gün yapmış olduğumuz eğitimin sonunda, her gün öğleden sonra eğitim toplantısı yapıyoruz. Bu eğitim toplantısında hem o günkü yapılan eğitimdeki eksiklikleri tartışıyoruz, görüşüyoruz daha doğrusu; ardından da ertesi gün yapacağımız eğitimle ilgili planlamayı yapıyoruz orada. Bu tespit etmiş olduğumuz eğitim esnasındaki eksiklikleri daha sonraki

planlamalarımıza ekleyerek eğitimimizi o şekilde sürdürüyoruz. Yani ekstradan, herhangi bir öğrenciyi veyahut da herhangi bir grubu ayırarak “Bunların eğitimleri eksik.” şeklinde bir uygulamamız yok.

...- Muhammed Alparslan Oğuz, Orkun Çavdar ve Çağrı Koca; bunları tanıyor musunuz?

ÜSTEĞMEN ABDULLAH SEZGİN – Bir tek Çağrı Koca’yı tanıyorum, diğerlerini hatırlayamadım.

...- Çağrı Koca’nın ayrılma sebebi neydi?

ÜSTEĞMEN ABDULLAH SEZGİN – Çağrı Koca, 2’nci bölükten bizim 3’üncü bölümümüze daha sonradan geldi, kendi talebiyle zannedersen, tam hatırlayamıyorum olayı. Daha sonra kendi isteğiyle ayrılmak istediğini bize iletti. Yani tam ayrıntısını bilmiyorum, ayrılma gerekçesini tam hatırlayamıyorum.

...- Herhangi bir şey yaşadınız mı Çağrı’yla birebir?

ÜSTEĞMEN ABDULLAH SEZGİN – Yani zaten intibak kampı başlangıcından itibaren bölümümüzde 100 küsur tane öğrenci var. Bu 100 küsur tane öğrencinin birebir hiçbirisiyle bir irtibatımız olmamıştır. Genel olarak faaliyetlerimizi toplu olarak icra ediyoruz. Çağrı Koca’yla da birebir hiçbir şeyimiz olmadı.

...- Çağrı Koca’nın kepine yüzünde yara oluşuncaya kadar bastırdığınız şeklinde bir iddia var. Hatırladınız mı olayı?

ÜSTEĞMEN ABDULLAH SEZGİN – Böyle bir olay gerçekleşmedi. Sadece Çağrı Koca değil, hiçbir öğrenciye karşı bu şekilde fiziksel bir müdahale etme şansımız yok, eğitim sistemimizde zaten böyle bir uygulama yok.

...- Olursa ne olur?

Yani fiziksel temas, normal şartlar altında düşündüğünüz zaman, normal sivil insanlar arasında bile bir hukuki sorun doğurabilecek bir durumdur. Dolayısıyla, biz, eğitimlerimizde bile mesela herhangi bir konuda, eğitim esnasında herhangi bir konuda bir konuyu düzelterek zaman bile uygularken sadece uzaktan sözlü olarak uyararak düzeltiyoruz yani gidip de elimizle, işte selam verirken elini kaldır, indir şeklinde uyararak düzeltiyoruz.

...- “Fiilî bir temas olursa ne olur?” dedik ama onun cevabını alamadık yani nedir onun yaptırımı?

...- Yani yaptırım olarak yok.

...- Yaptırımı yok.

...- Yaptırım olarak tam bir bilgim yok fakat biz, bu şekilde eğitim sistemimizde, eğitim uygulamalarımızda hiçbir şekilde fiziksel temasa geçmiyoruz.

...- Şimdi, bu az önce ismini söylediğim öğrenciler askerî lisede de başarılı, dereceye giren öğrenciler, kampa da gelmişler yani akademide, Harp Okulunda okumak istiyorlar, kampa da geldiler. Yani böylesine başarılı öğrenciler ne yaşadılar da birden ayrılma ihtiyacı hissettiler?

...- Şimdi “Başarılı öğrenciler” derken, bu öğrenciler zaten askerî lise mezunu olarak dediniz...

...- Evet, askerî lise mezunu.

...- Bunların başarılı olup olmadığı hakkında benim bir fikrim yok. Harp Okuluna geldikleri zaman sivilden gelenler, askerî liseden gelenler aynı seviyede gelip Harp Okulu intibak kampına başlıyorlar ve burada harp okulunda asıl temel askerlik eğitiminin başlangıcını yapıyoruz. Ayrıca askerî örf ve âdetlerle ilgili temel bilgileri veriyoruz. Dolayısıyla benim bu öğrencinin okulda başarılı olup olmadığıyla ilgili hiçbir şekilde hiçbirisi hakkında bir fikrim yok. Sonuç itibarıyla hangi başarıdan söz ediyoruz?

...- Dosyasını ne zaman görüyorsunuz bir öğrencinin?

...- Ben bir öğrencinin dosyasını görmüyorum.

...- Hiç görmüyorsunuz...

...- Yok, hayır.

...- Peki, bu eğitimde sizce askerî lise çıkışlı bir öğrenci, normal lise çıkışlı bir öğrenciye göre çok daha başarılı olması gerekmez mi?

...- Askerî liseliler mi daha başarılı olması gerekiyor?

...- Evet çünkü dört yıl askerî eğitim almış yani netice itibarıyla.

...- Askerî lise de tam anlamıyla Millî Eğitim Bakanlığına bağlı olduğunu biliyorum ben. Dolayısıyla askerî manada temel askerlik eğitiminin verilmeye başlandığı yer Harp Okulu.

...- Yani askerlik felsefesini öğrenirler en azından, nöbeti var, silahı var, askerî kıyafeti var, selamı var, duruşu var, sporu var yani normal liseye göre kıyaslarsak aralarında da yani ben şu anki hâlimle şunu düşünüyorum, dağlar kadar fark vardır aralarında ama siz “Hiçbir bir fark yok.” diyorsunuz, öyle algıladım.

...- Yani herhangi bir ayırım yapmak gibi bir bizim takım komutanı olarak...

...- Hayır, ayırım yaptınız, yapıyorsunuz anlamında demiyorum yani bir sivil liseden gelen öğrencileriniz var, bir de askerî liseden gelen öğrenciler. Yani ilk kamp günleri, ilk günlerde askerî liselilerin daha başarılı olma şansı yok mu orada? Yani ilerleyen günlerde diğer liseliler belki telafi ederler.

...- Askerî lisedeki eğitim sistemi hakkında çok fazla bir fikrim olmadığı için, daha çok Millî Eğitim Bakanlığına bağlı olduğu için, daha çok...

...- Siz sivil liseden gelme misiniz?

...- Ben askerî liseyim.

...- Askerî lisesiniz.

...- Yani temel askerlik eğitimi dediğiniz zaman Harp Okulundaki eğitimi algılıyoruz biz.

...- Altı yıldır meslektesiniz değil mi?

...- Evet, 2006 mezunuyum, altı yıl.

...- Çağrı Koca'yla ilgili olarak, bir öğrenciye askerî elbise almaksızın ona eğitim yaptırdığınız hiç oluyor mu yani biri geldi kara Harp Okuluna...

...- Askerî eğitim, elbise derken...

...- Evet yani bir sivil elbiseyle yapabiliyor musunuz?

...- Sivil elbiseyle eğitim... Böyle bir uygulamamız kesinlikle yok. Zaten okula geldikleri zaman bu adaylar öncelikli olarak malzemelerini alıyorlar, okulu tanıyorlar, yatacakları kalkacakları yerleri, kolaylık testlerini öğrendikten sonra, kıyafetlerini giydikten sonra bu eğitim programımız başlıyor yani sivil kıyafetle herhangi bir şekilde eğitim yaptırmak gibi bir şey söz konusu değil.

...- Peki, eğitimde başarısız olan ya da disiplinsiz olan bir öğrenciye ceza vereminiz gerekirken ne tarz cezalar veriyorsunuz, nedir uygulama?

...- Disiplinsizlikle ilgili olarak, öncelikli olarak temelinde bizim intibak eğitim yönergemizde ve disiplin yönergemizde yazdığı şekliyle ifade edersek öğrenci merkezli ve cezayı kesinlikle başlangıçta geri planda tutuyoruz. Öncelikli olarak sözlü olarak ikaz ediyoruz, herhangi bir şekilde bizim söylemiş olduğumuz, anlatmış olduğumuz, öğretmiş olduğumuz konularla ilgili hata yapan öğrencileri öncelikli olarak sözlü olarak ikaz ediyoruz. Hele ki öncelikli olarak bu intibak kampına gelmiş, daha askerliğin temel eğitimini alma aşamasında olan öğrencileri bu sözlü ikazlarımızı daha fazla yapıyoruz yani bir kere ikaz ediyoruz aynı konuda, ikinci, üçüncüye de ikaz ediyoruz, ardından yazılı olarak ikaz ediyoruz ve ardından da yine aynı suçu, aynı hatayı işlemeye devam ederse gerekli cezai müeyyideyi uyguluyoruz. Bu uygulamamızı da yaparken yönergede belirtilen -bölük komutanları bununla ilgili sorumlu ilk aşamada- en az seviden cezasını verilecek şekilde uygulamaları yapıyoruz. Mesela bir cezaya iki gün oda hapsi ile yedi gün oda hapsi aralığında ceza verilebiliyorsa bu öğrenciye herhangi bir ceza verecek olursak iki gün oda hapsinden başlıyoruz ceza veremeye.

...- Aşağıdan başlıyorsunuz.

...- Evet, aşağı seviyeden başlıyoruz.

...- Sorusu olan var mıydı?

...- Buyurun Hocam.

...- Mesela bu kamp döneminde, net hatırladığınız bir örnek üzerinden anlatırsanız bize yani öğrencinin birisi geldi size, eminim bayağı da olmuştur böyle, işte mesela "Dayanamıyorum artık."

dedi yani “Ben ayrılmak istiyorum.” dedi. Yani sırasıyla ne yaptığınızı anlatabilir misiniz bize mesela? Yani fiziksel olarak dayanamayacağını, işte askerlik mesleğinin kendisine uygun olmadığını söyleyen birisi mesela ayrılmak istiyor, ne yaparsınız yani direkt olarak işlem mi yaparsınız yoksa...

...- Yok, kesinlikle öyle bir uygulamamız yok. Eğer ki bir öğrenci ayrılmak istiyorsa öncelikli olarak ailesiyle görüşüp görüşmediğini...

...- Hepsinin ailesiyle görüşüyor musunuz mesela veya görüştürüyor musunuz öğrencileri?

...- Görüştürüyoruz tabii ki. Eğitim esnasında bile öğrenci “Ben ailemle görüşmek istiyorum.” dediği zaman, özellikle intibak kampı için söylüyorum çünkü yeni gelmiş bir öğrenci, eğitim esnasında bile, bu öğrenci eğer ki talepte bulunursa “Ben ailemle görüşmek istiyorum.” dediği zaman bile izin verip gidip telefonla kendisi görüşebiliyor.

...- Prosedürü var mı bu işlemlerin?

...- Prosedür olarak, mesela bana bir öğrenci geldiği zaman, öncelikli olarak ailesiyle görüşüp görüşmediğini soruyorum, bu kararı kendi kendine mi aldığı, yoksa ailesine danışarak mı aldığıyla ilgili bilgi alıyorum. Eğer ki ailesine danışmadıysa ailesiyle görüşmesini sağlıyorum ve ardından da gelip de kararının kati olduğunu söylediği zaman bölük komutanımıza bununla ilgili bilgi veriyorum ve durumu bölük komutanıma intikal ettiriyorum. Başka bir...

...- Ondan sonra sizin işiniz bitmiş oluyor yani.

...- Evet.

...- Ondan sonra rehberlik falan bölük komutanında mı...

...- Evet, bölük komutanımız bununla ilgili olarak yazışmaları yapıyor.

...- Kaç kişi mesela ayrılmıştı hatırlıyor musunuz kamptayken sizin bölüğünüzden ya da sizin sorumlu olduğunuz takımdan, kaç kişiden kaç kişi yaklaşık olarak?

...- Tam olarak hatırlayamıyorum sayıyı.

...- Bir rakam var mıdır böyle? Kesin olmasına gerek yok yani meraktan soruyorum.

...- 80-90 civarında öğrenci ayrılmış olabilir yani bu sivil ve askerî lise olarak. Tam hatırlamıyorum.

...- Toplam yani.

...- Evet.

...- Bir bölük 200 kişi mi?

...- Bir bölük yaklaşık 150 civarındadır.

...- Yarısından fazlası ayrılıyor.

...- Bölük olarak demiyorum ben, genel olarak benim gördüğüm.

...- O bin kişiden yani kamptaki bin kişiden 80-90 kişi...

...- Yani benim genel görmüş olduğum.

...- Sayıları vermiştik Sayın Başkan, onlara bakabiliriz.

...- Var var, sayılar var.

...- Tam hatırlayamıyorum yani genel görüntü olarak söylüyorum. Bölüğümüzden o kadar ayrılması söz konusu değil.

...- Peki, astsubay, emekli ast subay ya da astsubay, polis ya da emekli polis olan velilerin, bunların çocuklarına karşı bir ayrımcılık söz konusu mu?

...- Kesinlikle böyle bir şey de söz konusu değil. Neden diyeceksiniz? Bir öğrenci geldiği zaman sadece yoklamasını almamız için bize soyadı sıralı isim listesi verilir üst komutanlığımızdan, ilk geldikleri zaman. Onun haricinde öğrencinin özel hayatıyla ilgili, geçmişiyile ilgili herhangi bir bilgi benim elimde olmaz.

...- Dosyasını “Göremiyorum.” dediniz.

...- Dosyasını da görmediğimiz için ben bir öğrencinin, bir adayın, Harbiyeli adayının babasının polis mi, astsubay mı, doktor mu, öğretmen mi olduğu hakkında başlangıçta böyle bir bilgimin olması imkânsız.

...- İddialardan biridir bu yani yoğun şekilde bu tür meslek gruplarına karşı bir şey yapıldığı şeklinde.

Peki, garnizonun içerisinde asayişle ilgili bir olayı yaşadığınız zaman bu mutlaka adliyeye aksettirilir mi?

...- Garnizon içerisinde yaşamış olduğumuz bir olay...

...- Adli bir olay mutlaka üstlere ya da adliyeye aksettirilir mi?

...- Bizler takım komutanları olarak, bir kere, benim gördüğüm, kesinlikle aksettirilir çünkü biz eğitimler yaptıran kişiler olarak, bölük komutanlarımız...

- Kampta bir öğrenci velisi, emekli polis, silahıyla rütbeli bir subayı esir alıyor, tehdit ediyor hatta, öğrencisinin getirilmesi noktasında, okul komutanı falan devreye giriyorlar, bilmem ne oluyor. Bu olayı duydunuz mu hiç?

...- Duydum.

...- Peki, ne yapıldı bu olayın akabinde?

...- Bunun ayrıntısını bilmiyorum. Benim takım komutanı olarak zaten bu tip bir şeye girmem söz konusu değil. Ben zaten ya o an eğitim alanında mıyım ya da bölüğün diğer faaliyetiyle birlikte bölükle beraberimdir yani ayrıntılı bir bilgim yok.

...- Kampta öğrencilere şiddet uygulanır mı?

...- Şiddet kesinlikle uygulamıyoruz, temel askerlik eğitimi üzerinde duruyorum özellikle. Ne öğretilmesi gerekiyorsa yönergemizde yazılı yanaşık düzen eğitimi, tek er muhabere eğitimi, mekanik nişancılık eğitimi...

...- Geçen yıl 2 tane öğrencimizin ayrıldığı gün sivil şeyden raporları var şiddet gördüğüne dair.

...- Hiç fikrim yok bu konu hakkında.

...- Teşekkür ediyorum, sağ olun.

...- Sağ olun.

Müsaade eder misiniz.

...- Tabii tabii.

Aklınıza gelen bir şey olursa sonradan yazılı olarak da verebilirsiniz yani şimdi cevap veremediğinizi düşündüğünüz bir şey olursa.

...- Tamam.

...- Hoş geldiniz.

CENGİZHAN SARI - Sağ olun.

Evet, bugün Dilekçe Komisyonumuzda özellikle askerî okuldan istifa eden ya da istifa ettirilen öğrencilerle ilgili bir toplantımız var, bu dilekçelerde ismi geçen ya da okul komutanları, okulda görev alan komutanların dinlenmesiyle ilgili bir gündemimiz var. Bu nedenle sizin de görgü ve bilgilerinizi almak için çağırdık.

Öncelikle bir kendinizi tanıtır mısınız, okuldaki göreviniz nedir, ne kadar süredir burada görev yapıyorsunuz?

CENGİZHAN SARI - İsmim Cengizhan Sarı, Jandarma Üsteğmeni. Okuldaki 2'nci yılım. Geçen sene Şırnak Uludere'ye bağlı Şenoba Sınır Tugayı'ndan geldim.

Hangi yıllarda?

CENGİZHAN SARI – 2008-2010 arasında orada görev yaptım.

...- Ben de askerliği oralarda yaptım, onun için.

Bu komisyonumuza müracaat eden öğrencilerin genelde şikâyet konuları ayrımcılık yapıldığı şeklinde. Birtakım öğrenciler normal eğitimlerini yaparken seçilen özel birtakım öğrenciler de çok aşırı eğitim yapıldığı ve mobbing uygulandığı şeklinde şikâyetler var. Bu konuda size gelen bir şikâyet oldu mu ya da görgünüz, bilginiz oldu mu bu konuda?

CENGİZHAN SARI – Görev yaparken diyorsunuz, değil mi?

...- Evet.

CENGİZHAN SARI – Yok, öyle bir şey olmadı.

...- Öyle bir şey olmadı, öyle bir şikâyet gelmedi.

Peki, Hakan Ekşi'yi tanır mısınız?

CENGİZHAN SARI – İsmen ve tahkikat sırasında hatırladım daha doğrusu.

...- Nedir tahkikatı, suç mu işledi?

CENGİZHAN SARI – Okuldan kendisiyle ilgili ayrılan bir öğrenci yani simasını basında çıktığından hatırladım zaten.

...- Nedir ayrılma sebebi?

Basında mı çıktı?

CENGİZHAN SARI – Basında çıktı, evet.

...- Nedir olay?

CENGİZHAN SARI – Yani birtakım iddialarda bulunmuş galiba.

...- Aranızda herhangi bir şey geçti mi? O anlamda soruyor Başkanımız.

CENGİZHAN SARI – Özel olarak bir şey geçmedi.

...- Nedir bu iddialar?

CENGİZHAN SARI – Yani çok hatırlamıyorum aslında. Hani ne geçti? İddialarda cevap vermişim ama şu an sizde varsa, hani hatırlatırsanız...

...- Peki, eğitim sırasında başarısız olan, derslerde başarısız olan ya da disiplinsiz olan ya da ceza verme ihtiyacı hissettiğiniz öğrenciye ne tarz cezalar verirsiniz, nasıl davranırsınız?

CENGİZHAN SARI – Ceza... Direkt ceza vermem. Zaten yani bizim programımız da onu öngörmüyor. Yani ben böyle bir şey yapamam zaten. Öncelikle biz ikaz ederiz yani öğrenciyi ikaz ederiz. Yani ceza, bir öğretim yöntemi değil bana göre ki zaten bizim planlarımız da yani prosedürümüz de o şekildedir yani öncelikle ikaz ederiz ve doğrusunun ne olduğunu, hani yapman gereken budur -hani talimnamelerde de zaten böyle yazar- şeklinde uyarırız. Hani devam ediyorsa yani o artık yazılı ikaza ve savunmaya dönüşür.

...- Hakan Ekşi'nin şöyle iddiaları var: Tren yolculuğunda onu hiç uyutmadığınız, dikenler üzerinde süründürdüğünüz, sıcak taşlar üzerinde süründürdüğünüz ve sık sık da “Joker ister misin?” diye beyanda bulundunuz. Nedir bu joker? “Joker ister misin?” dediğiniz o andaki...

CENGİZHAN SARI - Bu, trende mi olmuş?

...- Trende de olmuş, normal şeyde de olmuş.

CENGİZHAN SARI - Öncelikle trende ben yoktum, görevim orada değildi benim.

...- Neredeydi göreviniz?

CENGİZHAN SARI - Ben sivil öğrencileri kampa götürmüştük, o gruptaydım ben, onlardan önce gitmiştik yani biz, sivil öğrencilerle gittik biz kampa yani askerî liseliler daha sonra gelmişti. Yani ben trenle gidiş aşamasında yoktum.

...- Peki, kampta işte süründürme, dikenler içerisinde süründürme, sıcak taşlar üzerinde süründürme ve joker ister misin... Jokerden maksat nedir?

CENGİZHAN SARI – Yani böyle bir uygulamamız yok.

...- Öyle mi?

CENGİZHAN SARI – Joker de ayrılmak yani askeri “Ben buradan ayrılmak istiyorum.” şeklinde, ayrılmaya zorlamak anlamında. Sık sık da “Joker ister misin?” yani “Ayrılmaya karar verdin mi?” şeklinde bir beyanı var.

CENGİZHAN SARI – Hayır, öyle bir şey olmadı.

...- Öyle bir şey olmadı, doğru değil.

Peki, şok mangası nedir?

CENGİZHAN SARI – “Şok mangası” diye bir tabirimiz yok, bizim kullandığımız “şok mangası” diye bir tabir yok.

...- Öğrenciler kullanıyor bu tabiri.

CENGİZHAN SARI – Öğrenciler kullanıyor olabilir yani öğrenciler arasında birçok tabir olur. Hani belki öyle bir şeydir yani şok mangası öyle bir şeydir.

...- Yani özel seçilmiş, birtakım isimleri daha önce belirlenmiş öğrencilerden bir manga kuruluyor. Bunlara aşırı bir eğitim yaptırılıyor. “Böyle bir uygulama olmadı.” diyorsunuz.

CENGİZHAN SARI – Yok, öyle bir şey olmadı.

...- Evet, sorusu olan arkadaşımız var mı?

...- Yani çok kişiye sorduk ama bir de size soralım. Mesela takım komutanı olarak kendiniz kaç tane öğrenciden sorumlu oluyorsunuz mesela kampta?

CENGİZHAN SARI – Kampta...

...- Yani sizin takım komutanı olduğunuz, eğitim uyguladığınız bire bir kaç tane öğrenci oluyor?

CENGİZHAN SARI – Bu öğrenci sayısına göre değişiyor ama yani genelde 36 civarında, o civardadır yani.

...- Yani 30-40 civarı.

Şey yapabiliyor musunuz yani mesela diyelim ki eğitimleri hepiniz aynı alanda mı yapmak zorundasınız, dört takım da mesela, yoksa siz diyebiliyor musunuz yani mesela biz şu eğitimimizi şurada uygulayalım, burası biraz kalabalık yani başka bir nedenden dolayı alıp kendi takımınızı başka bir yere götürebiliyor musunuz?

CENGİZHAN SARI – Yok. Biz yani takım komutanının zaten kendi başına gidip eğitim yaptırması söz konusu değil. Eğitimler bölük şey yapılır ve bu plan ve program dâhil dedir yani nerede eğitim yapacağınız bellidir.

...- Yani o eğitimi ben burada yaptıracağım diye bir inisiyatif kullanamıyorsunuz.

CENGİZHAN SARI – Hayır, inisiyatif yok.

...- Peki, çok iddiada geçtiği için soruyorum yani mesela diyor ki biz 3 kişi, bir baktım, işte 3’ümüzü çağırmış sadece, yok, sadece beni çağırmış komutan yani takım komutanı veya bölük

komutanı, neyse. Yani böyle bir şey olabilir mi? Geceleyin mesela işte saat 12.00' de kaldırıyor, öyle söylüyorlar, diyorlar ki işte bizi çağırıyor, bir bakıyoruz işte takım komutanı bizi istiyormuş saat 12.00' de, diyor ki işte git şurada bir saat dur şeyde, hazır olda, sonra git tekrar yat, bir saat sonra tekrar uyandırıp çağırıyormuş mesela. Bu türden iddialar yani gerçeği yansıyor mu sizce, yapılabilecek şeyler mi?

CENGİZHAN SARI – Bence mümkün değil. Plan, dediğim gibi, belli, yapılması gerekenler yazıyor ve yani gece denilen tabir yani mesai saatinin zaten dışında oluyor, nöbetçi heyetinin bulunduğu bir zaman. O zaman da eğitim, zaten planlı eğitim olmadı, intibakta da böyle bir eğitim yok.

...- İntibakta...

CENGİZHAN SARI – Tabii gece eğitimi yok.

...- Nöbetçi subayı var geceleyin mesela, onun haricinde nöbetçi, onun üzerinde yani onu denetleyecek bir mekanizma, başka bir nöbetçi daha var mı? Nöbetçi subayının üzerinde gece nöbet tutan, uyumayan yani sabah...

CENGİZHAN SARI – Tabii, her birimin kendi nöbetçisi oluyor. Örneğin taburun kendi nöbetçi subayı olur, alayın nöbetçi amiri olur.

...- Tamam.

O alayın nöbetçi amiri yatıyor mu yani belli bir saatte?

CENGİZHAN SARI – Hayır.

...- O da sabaha kadar nöbet tutuyor yani.

CENGİZHAN SARI – Yanlış hatırlamıyorsam yatmıyordu.

...- İş dolayısıyla bir de o nöbetçi subayların aynı zamanda yani uygunsuz bir durum olsa...

CENGİZHAN SARI – Evet, öyle bir şey olsa...

...- Yani çok şeylerde falan geçiyor da yani ayrıldı, çağırdı işte falan şeklinde.

...- Tamam, teşekkür ederim.

...- Buyurun.

...- Herhangi bir eğitim formasyonunuz var mı?

CENGİZHAN SARI – Formasyon...

...- Yani askerlik dışında herhangi bir pedagojik bir formasyonunuz var mı?

CENGİZHAN SARI – Bizim aldığımız...

...- Evet, ekstrasından aldığınız bir eğitim var mı?

CENGİZHAN SARI – Yok, okula başlarken oryantasyon kapsamında bir eğiticiilik eğitimi almıştık, onun dışında yok.

...- Peki, tamam.

Bir üsteğmen üstüne haber vermeksizin ATAT’ ta ya da kara Harp Okulunda, Menteş’ te bazı öğrencileri ayrı bir eğitime tabi tutabilir mi? Eğer ayrı bir eğitime tabi tutarsa bu durumda ne yapılır ve bir şikâyeti olduğunda ne olur?

CENGİZHAN SARI – Az önce söylemiştim yani tahkikat, zaten hani komutanlarımız...

...- Yani üstüne haber vermeksizin böyle bir şey yapabilir mi?

CENGİZHAN SARI – Soruşturma yapılıyor zaten.

...- Hatırladığınız bir şey var mı böyle?

CENGİZHAN SARI – Yok, ben bir şey hatırlamıyorum.

...- Yapılabilir mi?

CENGİZHAN SARI – Yani çok zor. Dediğim gibi, nöbetçi heyeti dâhil mesai sonrasında kontrol geliyor yani devamlı geziyor, devriye saatleri oluyor, dolaşılıyor yani...

...- Evet, teşekkür ediyoruz, sağ olasın.

Diğer arkadaşımızı alalım.

Mevlüt Bey, hoş geldiniz.

MEVLÜT SAĞLAM - Teşekkür ediyorum.

...- Bugün, Dilekçe Alt Komisyonu olarak, askerî okullardan istifa eden ya da ettirilen öğrencilerle ilgili bir toplantımız var. Özellikle şikâyet dilekçelerinde ismi geçen ya da okulda görevli olan siz komutanları dinlemek istedik.

Önce kendinizi bir tanıttın, okuldaki göreviniz nedir, onu da bilelim.

MEVLÜT SAĞLAM - Yüzbaşı Mevlüt Sağlam.

Kara Harp Okulunda 17’ nci Bölükte Bölük Komutanıyım.

Yüzbaşı mısınız?

MEVLÜT SAĞLAM – Evet.

...- Bize gelen listede üsteğmen diye geçiyor.

...- O dönem itibarıyla üsteğmen, yeni yüzbaşı oldu arkadaşımız, 30 Ağustostan sonra.

...- Bize gelen listede üsteğmen olarak geldi.

...- Listeler o günün şeyiyle olduğu için.

...- Kaç yıldır orada görevlisiniz?

MEVLÜT SAĞLAM – Harp Okulunda üçüncü yılım. 2009 Haziran ayında Harp Okuluna katıldım, iki yıl takım komutanlığı yaptım, yaklaşık olarak bir yıldır da bölük komutanlığı yapıyorum.

...- Daha önceki görevleriniz?

MEVLÜT SAĞLAM – İlk görev yerim Ağrı, üç yıl kıtada çalıştım, takım ve bölük komutanlığı, zırhlı birliklerde iki yıl çalıştım Ankara’da. Orada acemi eğitim alayında takım komutanlığı yaptım, müteakiben Harp Okulunda göreve başladım, üç yıldır da Harp Okulundayım.

...- İsmail Öztürk'ü tanıyor musunuz?

MEVLÜT SAĞLAM – İsmail Öztürk'ü tanıyorum, kendisi benim bölüğümdeydi. 12 Eylül 2012 tarihinde kendi isteğiyle okuldan ayrıldı. Pardon, 2011... Zaten 2012' nin Eylülüne gelmedik.

...- Nereden ayrıldı, eğitim kampından mı?

MEVLÜT SAĞLAM – ATAT, Atıcı Tatbikat Alanı dediğimiz İzmir Menteş bölgesinde ayrıldı.

...- Neydi ayrılış gerekçesi?

MEVLÜT SAĞLAM – Öncelikle kısa bir bilgi vereyim ben. İsmail Öztürk, benim bölüğümde fiilî gün olarak on dört gün kaldı. Okuldaki sistem gereği haziran ayında, 17 haziranda bölüğe katıldı, iki gün bölükte kaldı, müteakiben yaz tatiline gönderdik, 14 Ağustosta kamp alanına katıldılar ATAT bölgesinin. Kendisi bandocuydu. Bizim malumunuz 30 Ağustosta törenlerimiz oluyor. 2011 yılında bu tören biraz erken olmuştu, 27 Ağustosta mezun törenine katılmak için okula göndermiştik, bölükte değildi o dönemde. Dönüşte, bayram tatilini müteakip 3 Eylülde bölüğe tekrar katıldı, 10 Eylül tarihinde yani bölüğe katıldıktan yedi gün sonra ayrılmak için, aslında ilk etapta o başvurmadı da babasıyla görüşmemiz neticesinde başvurdu. Ayrılma gerekçesi şuydu kendisinin: Üç yıldır ayrılmak istediğini ifade etti bize fakat ailesini, özellikle babasını ikna etmekte zorlandığını bize ifade etti. Askerî lise dâhil, askerî lise son sınıf, intibak kampı, 1'inci sınıf bitmeden önce sürekli ayrılmak istemiş, kafasında bu fikir sürekli varmış fakat babasını ikna edemediği için ayrılmamıştı. Kampta babasını ikna etmeyi başarmış, arkadaşlarından da faydalananarak ikna etmiş babasını, babasıyla da görüşüp onayını aldıktan sonra bize başvurdu. Biz de yönerge, doktrin, talimname gereği yapılması gereken işlemleri başlatıp kendisini okuldan ayırdık.

...- Babasıyla görüştünüz mü, ne görüştünüz?

MEVLÜT SAĞLAM - Babasıyla telefonda görüştüm ben. Biz bütün velilerle yapılan görüşmeleri bir tutanak altına alırsınız, yanımda mevcut o tutanak, müsaade ederseniz oradan bakayım.

...- Alalım.

MEVLÜT SAĞLAM – Dosyayla mı vereyim, çıkartayım mı?

...- Bir fotokopisini alalım verirsiniz.

MEVLÜT SAĞLAM – Fotokopisini komutanımızın iznini almayı müteakip göndersek belki daha uygun olur, bilgileri yok.

...- Peki, tamam.

...- Zaten, ben, dosyasında olduğunu zannediyorum ama...

...- Yok, dosyasında yok, bunun fotokopisini de alalım. Ben hatırlamıyorum, hiçbir dosyada böyle bir görüşme tutanağı hatırlamadım.

İntibaktan olanlarda belki olmayabilir ama ara sınıflarda olanların hepsinde olması lazım, öyle hatırlıyorum ben de.

MEVLÜT SAĞLAM - Ben kısaca isterseniz bahsedeyim tutanaktan.

...- Buyurun.

MEVLÜT SAĞLAM - Şimdi şöyle: Veli Cemal Bey öncelikli olarak bizi aradı. Ben telefonda kendisiyle görüştüm. Benden oğluyla ilgili bilgi almak istedi. Ben kendisine oğlunun disiplinli bir Harbiyeli olduğunu -bizim tam disiplin puanımız 120’dir, şu an itibarıyla, görüştüğümüz an itibarıyla söylüyorum- 120 disiplin puanına sahip olduğunu, kredi olarak bakıldığında -ders açısından tam notumuz bizim 4’ tür- 3,640 kredisi olduğunu, bu çok yüksek bir kredidir...

...- Çok başarılı bir öğrenci.

MEVLÜT SAĞLAM - Başarılı bir öğrenci yani dereceye girebilecek bir öğrenci neredeyse, ilk 50’ye rahat girer bu kredisiyle. İyi bir evlat yetiştirdikleri için kendisine teşekkür etmeyi müteakip daha konuşmadım desem çok yalan olmaz. Veli kendisini kimlerin yetiştirdiğini anlatmaya başladı, yaptığı başarılı görevlerden bahsetmeye başladı. Baktım görüşme uzuyor, nihayetinde şunu ifade etti: “Benim oğlum oradan ayrılmak istiyor ama bunu bana kendisi söylemedi, ben arkadaşlarıyla görüşüyorum. Görüştüğüm 7-8 tane arkadaşı var, onlardan öğrendiğim kadarıyla orada sıkıntı çekiyormuş, okuldan ayrılmak istiyormuş.” dedi. Ben de on dört gündür bölükte olan bir öğrenci olduğu için, çok fazla da görüştüğümü söyleyemem çocukla. Bu konuyla ilgili sizin oğlunuzun bana bir talebi yok, bu konuyla herhangi bir müracaatı yok, ben müsaade ederseniz önce çocukla görüşeyim, nedir durum bir net olarak anlayayım, müteakiben sizinle görüşelim dedim. Görüşmeyi orada sonlandırdık. Çocuğu çağırdık, İsmail’i. “İsmail, baban bu şekilde ifade ediyor. Ben senden böyle bir şey hiç duymadım, böyle bir durum var mı?” dedim. “Komutanım, ben üç yıldır ayrılmayı istiyorum fakat babamı ikna edemiyorum.” dedi. E, senin disiplin puanın yüksek, kredin yüksek, Harbiyeli sporcu da, siyah kuşak karateciydi yanlış hatırlamıyorsam yani tam asker olacak Harbiyeli. “Bütün koşulların tutuyor, neden ayrılmak istiyorsun? Bu çok önemli bir karar. Biz seni göndermek istemeyiz. Sen bizim için yetişmiş, devlet beş senedir emek harcamış, askerî liseden gelmiş, her türlü kabiliyete sahip bir insansın.” dedim. Harbiyeli de “Komutanım, doğru söylüyorsunuz ama ben mesleğe olan motivasyonumu kaybettim. Dışarısı bana daha cazip geliyor. Üniversitede de başarılı olabileceğime inanıyorum. Kredim zaten yüksek. Ankara’da ODTÜ’de elektrik elektronik mühendisliği okumak istiyorum.” şeklin de ifade etti. Bunun üzerine ben veliyi aramadan durumu Tabur Komutanımız Yarbay Ekrem Küçükberber’e arz ettim. Bilgilerini de tabur komutanına arz edince, bunun üzerine tabur komutanı “Veliyle ben görüşeyim.” dedi. Zaten görüşme yetkisi bizde değil, komutanlarımızın emri gereği tabur komutanlarımız bizim velilerle görüşür. O görüşmeyi de, veliyle olan görüşmeyi de burada tutanak altına aldık.

İstiyorsanız direkt buradan okuyabilirim atlamamak için ya da bahsedebilirim?

...- Bahsedin yeter.

...- Şimdi, tabur komutanımızın görüşmesine giderken tabii biz ayrılmak için gerekli olan süreci başlatarak gidiyoruz yanına bilgileri arz etmek için. Veliden muvafakatname istemiştik. Şöyle bir muvafakatname. Bu velinin kendi el yazısıdır. Bu muvafakatnamenin bizim için resmî bir bağlayıcılığı yoktur. Sadece biz velinin öğrencinin ayrıldığından haberi var mı şeklinde bu muvafakatnameyi istiyoruz. On sekiz yaşından büyük olan öğrenciler kendi isteğiyle okuldan ailesine hiç haber vermeden, onayını almadan ayrılabilirler yönergemiz gereği durum böyle.

...- “Muvafakat zorunlu değil.” dediniz.

...- On sekiz yaşından büyük öğrenciler için muvafakatname zorunlu değil. On sekiz yaşından küçükler için zorunlu.

Veliden biz bu muvafakatnameyi aldıktan sonra tabur komutanına ben muvafakatnameyle beraber gittim. Tabur komutanımız kendisin aradı. “İsmail Bey, oğlunuz ayrılmak istemiş. Dilekçesi benim önümde. Siz de muvafakatname göndermişsiniz. Ben bu muvafakatnameyi gerçekten siz mi gönderdiniz, bu imza sizin mi, teyit etmek için sizi aramak istedim. Neden beni aramadan oğlumu ayırdınız demeyesiniz diye aramak istedim.” şeklinde tabur komutanımız ifade etti. Bunun üzerine veli “Evet, ben muvafakatname gönderdim ama çocuğun ayrılmasını istemiyorum.” şeklinde konuşmaya başladı ve müteakiben “Beni Korkut Eken yetiştirdi. Ben askerî birliklerle bir sürü operasyona katıldım. Şu anda Van’dayım. Özel harekâta polisleri yetiştiriyorum.” şeklinde seri hâlde konuşmaya başladı. Normalde konuşma diyalog hâlinde olur, karşılıklı, bir diyalogdan ziyade monolog bir konuşmaya dönüşmeye başladı. Tutanakta da teferruatlı olarak daha ayrıntılı var.

Bunun üzerine tabur komutanımız velinin ayrılma konusunda şüpheleri olduğunu görünce bu hem sizin için hem çocuğunuz için çok önemli bir karar. Biz zaten bu çocuğu ayırmak istemiyoruz. Çocuk hem disiplin anlamında baktığınızda on üç aylık süreçte üç bölüm komutanı, dokuz takım komutanı, üç tabur komutanı, iki alay komutanı görmüş, hiç cezası yok, sözlü ikaz, yazılı ikaz, izinsizlik, oda hapsi, uyarı, hiçbir cezası yok yani. Bu zaten bizim için çok değerli bir öğrenci. Kredisine baktığımızda, kredisi yüksek, başarılı bir öğrenci. Biz bunu niye ayırmak isteyelim. O zaman gelin Menteş’e, görüşelim Menteş’te. Çocuğu da alalım görüşelim. İkna edin, ayrılmasın. Veliyle bu şekilde görüştük. Veli “Ben gelemem. Benim burada işim gücüm var, çok yoğunum. Ben bu çocuğu böyle yetiştirdim. İşinize yaramıyorsa muvafakatname de gönderdim. Gönderin, gelsin.” şeklinde ifadede bulundu.

...- Bunu telefonda söylüyor size.

...- Evet, bunu telefonda söylüyor. Ben tabur komutanımız telefonla görüşürken yanındayım. Bunu yazmak için de komutanımın emriyle dinliyorum. Bu konuşmayı nihayetinde yine kendisine

bağlayıp ben şöyle başarılıydım, böyle yaptım, şurada şöyle operasyonlara katıldık, beni Korkut Eken yetiştirdi tarzında konuşmaya başladı. İş değişik boyutlara kayınca konuşmayı neticelendirdiler. Yaklaşık kırk beş dakikalık bir konuşma orada vuku buldu. Bu şekilde konuşma tamamlandı.

Biz öğrenciye gitmeden önce bize serbestçe yazmak istediğin bir husus var mı yani bana bir imkân verilseydi ben şunları yazardım dediğin bir şey varsa serbest metin olarak yaz, ne istiyorsan yaz, biz ona bakalım dediğimiz niye ayrıldığını ifade eden şöyle bir de yazı. Bu, öğrencinin kendi yazısı. İmza, onun imzası. Öyle bir yazı alıyoruz.

...- İsmail Öztürk'ün.

...- İsmail Öztürk'ün evet.

...- Fakat bu her iki fotokopide de daha sonra eklemeler var.

...- Nasıl eklemeler?

...- Bu lahikalar zannedersen fotokopiyle sonra eklenmiş.

...- O, evet, fotokopinin üzerine lahika olarak şöyle: Bu veli bize mektup yazmıştı. Burada da bir konuşma daha önceki komisyonlarda vuku bulmuş. Bunun neticesinde o velinin bize yöneltmiş olduğu suçlamalara karış yapılan bir hazırlık var. O hazırlığa ek olarak konulduğu için onlar, lahika olarak yazılmış. Orijinali size gelmiş olmalı diye tahmin ediyorum.

...- Peki, ayrılan bütün öğrencilerin, istifa eden ya da ettirilen öğrencilerin tamamının dedikleri şu: “Bize istediğimiz şekilde dilekçe yazma şansı vermediler. Matbu şunu yazacaksın, imzalayacaksın şeklinde.”

...- Ben kendi bölümüm adına buna cevap verebilirim. Diğerlerine bu anlamda bir şey söyleyemem.

Benim bölümde kesinlikle öyle bir husus yok. Biz bunu öğrencilere serbest metin olarak istediğiniz gibi ifade edebilirsiniz şeklinde söylüyoruz. Yazdıklarını alıyoruz ve dosyalarına koyuyoruz.

...- Kaçınıcı sınıftan ayrıldı?

...- Bu çocuk 1'inci sınıf bitti 2'nci sınıf olarak ayrıldı. 30 Ağustos itibarıyla rütbeleri değişir. 12 Eylül 2011'de ayrıldığı için 2'nci sınıf olarak ayrıldı. Ayrılırken gerçekten benim üzüldüğüm bir Harbiyeliydi.

...- Sizin bölüğünüzden başka ayrılan öğrenci oldu mu?

...- Tabii, benim bölüğümde başka ayrılan öğrenciler de oldu.

...- Onlar dilediği gibi dilekçe yazdılar.

...- Tabii ki.

Şu size getirmiş olduğum hazırlıkların tamamı ayrılan her öğrenci için mevcuttur.

...- Peki, isimlerini hatırlıyor musunuz?

...- Diğer ayrılan öğrencileri mi?

...- İlk kez farklı bir söylem şu anda siz söylüyorsunuz. Bugüne kadar bizdeki bütün dilekçeler matbu. Öğrencinin ne kadar kendi el yazısıyla olsa da önüne konan metni yazıyor ve imzalıyor.

...- Şimdi, sizin o söylediğiniz dilekçe de mevcut. Şöyle: Bizim yönergemiz gereği öğrencinin matbu olarak hazırlaması gereken bir dilekçe de var. Yönergede böyle yazıyor çünkü. Biz onu da çocuğa verirken çıktı olarak vermiyoruz, al bunu da sen kendi elinle yaz, okumazsın belki, en azından yazarken orada neler olduğunu göresin diye eliyle yazdırdığımız o şekilde dilekçe de mevcut.

...- Peki, burada Cemal Öztürk'te olduğu gibi yazmış imzalamış. Öğrenci diyelim ki komutanını suçluyor veya okulunu suçluyor hiç önemli değil veya ailesini suçluyor. Bu mesleği niye bırakıyorsa, kendi içinden geldiği şekilde yazsa, okul için de daha iyi olmaz mı, sizler için de daha iyi olmaz mı? Bir eksik varsa bir yol gösterme ya da niye bu kısıtlanıyor?

...- Kesinlikle bizler için daha iyi olabilir ama ben hangisini kastettiğinizi tam anlamadım.

...- Ayrılma gerekçesini istediği gibi yazması.

...- Ben şimdi ona yorum olarak cevap vermiş olurum. Daha iyi olabilir bana göre, başkasına göre daha kötü olabilir ama mevzuat ve yönergede belirtilen matbu evraklarımız var. Biz onu mecburen onu hazırlatmak zorundayız.

...- Kafasında bitirmiş. İstifa etmeye gelmiş. İstifa dilekçesini size verecek. Bağlantısı kalmamış, öğrenciliği kalmamış. Buna da bir yönerge, tablo koymanın da bir...

...- Biz onu düşünerek serbest olarak şu metni alıyoruz kendisinden.

...- Peki, Cemal Öztürk böyle dilekçe verdi. Babasıyla da görüştünüz. Almak istedi, siz ısrar ettiniz. Peki, daha sonra niye bu yollara başvurdu bunlar? Bizi zorla okumak istememize rağmen böyle...

...- Benim de açıkçası en çok merak ettiğim konulardan birisi bu. Ben çünkü veli Cemal Öztürk'le telefonda görüşürken kendisine iltifat de etmişliğim var. Velinin de kullandığı bir ifade var, bunu söylemek çok uygun da olur mu bilmiyorum ama veli şöyle demişti: "Benim bütün şikâyetlerden haberim var. Network ağıyla diğerlerinin hepsine ulaşmış. Bütün şikâyetlerden haberim var. Ben şerefli bir Türk polisiyim. Ben Karadenizliyim.- Yanlış hatırlamıyorsa Trabzonluydu- Ben diğerleri gibi yapmam, alırsam alırım, ondan sonra önüme bakarım." Ondan sonra böyle yola başvurmasına ben gerçekten çok şaşırıyorum.

...- Diğer öğrencilerle ilgili de genel olarak. Az çok yaşamışsınız, görmüşsünüzdür. Niye böyle bir yola başvursunlar? Kendi istekleriyle ayrılanlar niye bu kadar uğraşsınlar? Kimisi idare mahkemesine dava açtı, kimisi Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine dava açtı, kimisi Mediste

mücadele ediyor, kimisi İnternet sitesi kurmuş? Yani kendi arzu ve istekleriyle ayrılan insanlar niye bir daha bu kadar uğraşıyorlar?

...- Yani ben buna sadece yorum olarak cevap verebilirim.

Kendi şahsi yorumum: Birincisi, maddi olarak tazminat yükünden kurtulma düşüncesi olabilir.

...- Dediğiniz doğru. Maddi tazminatı düşürmek isteyenler var. Bununla ilgili Mediste, bizimle görüşenler var, diğer milletvekili arkadaşlarla görüşenler var kanun teklifi hazırlansın diye. Ama hepsini bu kategoride değerlendirmek mümkün değil. Mesela bir arkadaş geldi, dört beş sene olmuş istifa edeli. Bir üniversiteyi bitirmiş. Şu anda iş sahibi olmuş ama benimle konuşurken gözleri doldu. Ben asker olmak istiyordum, beni engellediler, şöyle başarılıydım böyle başarılıydım. Tazminatını da ödemiş bu arkadaş. Artık yapacağı hiçbir şey kalmamış.

...- Anlıyorum.

Bir diğer husus da şu olabilir: Okuldan ayrılırken belki çok fark etmiyorlar ama ayrılıp gittikleri zaman yaşadıkları bir çevre var. Çevrenin daha öncesindeki bakış açısıyla sonrasındaki bakış açısı öğrencilere farklı oluyordur muhtemelen. Bunlar şimdi nihayetinde yaş itibarıyla son ergenlik ön yetişkinlik dönemindeler. O çevredeki davranış şeklini de gördükten sonra ayrılma sebeplerini haklı bir gerekçeye bağlamak maksadıyla böyle bir yola da başvurmuş olabileceklerini ben değerlendiriyorum. Bu, benim kendi yorumum.

...- Olabilir ama bir yıl uğraşır, kimisi şu anda üniversitede okuyor, kimisi mezun olmuş ama böyle bir şey var. Dedikleriniz doğru. Benim aklımdan da geçiyor ama tam oturmuyor, bir yerde bir boşluk var.

...- Belki de başvuruların tamamının dosyası ayrı ayrı incelenmeli. Onu zaten yapıyorsunuz.

...- Hocalarımızdan da o nedenle destek alıyoruz, görüş alıyoruz.

Peki, şok mangası hakkında ne diyeceksiniz?

...- Bizim talimnamelerimizde iki tane mangamız var: Birisi piyade mangası, diğeri de yine iç güvenlik eğitiminde kullandığımız kol kuruluşu. Bunun dışında herhangi bir manga kuruluşumuz yok.

...- Şok mangasını duydunuz mu? Duymuşsunuzdur mutlaka.

...- Öyle bir şey duymadım.

...- Kulağınıza gelmedi mi hiç?

...- Öğrenciler belki kendi aralarında konuşuyor olabilir ama ben öyle bir şey duymadım.

...- Ne demek yani şok mangası?

...- Olmayan bir şeyle ilgili afaki konuşmaya gerek yok.

...- Öğrencilerin bize yaptığı şikâyetleri biliyorsunuz. O konuda hazırlıklarınız da var ama şikâyetler arasında şok mangaları da var. Bununla ilgili de mutlaka kulağınıza geldi. Mutlaka bunun

bir karşılığı vardır ya da öğrencilerin söylediği karşılığı vardır. İlk kez burada duymuş değilsiniz bu ifadeyi.

...- Şimdi, mesela bu sizin söylediğiniz ifade sadece Harp Okulu için kullanılan bir ifade mi? Harp Okulundaki öğrencilerin kullandığı bir ifade mi?

...- Harp Okulu ve Menteş Kampı için.

...- Tamam. Ben mesela şöyle bir şey söylesem size: Şu anda askerî liseye gitseniz hazırlık sınıfındaki öğrenciye sorsanız belki o bile şok mangası diye bir şey duymuş olabilir. Kendi aralarında oradayken bile konuşabilirler böyle bir şeyi çünkü ben de askerî lise mezunuyum. Böyle şeyleri öğrenciyken genelde insanlar konuşur ama böyle bir şey yok yani.

...- Peki, olmayan bir şeyi niye konuşurlar?

...- O da onların kendilerini bir şekilde haklı çıkarmak için oluşturdukları bir sistem olabilir. Zaten network ağıyla bunların hepsi birbirleriyle irtibat hâindeler. Ortak hareket ediyorlar.

...- Ama mesela, bakın, bir öğrenci şunu diyor: “Ben şok mangasında değilim. Birinci sınıfta ayrıldım ama şok mangasında falanca falanca arkadaşlar vardı. Biz orada normal eğitimimizi yaparken onlara anormal eğitimler yaptırdılar.” Destek çıkmak için mi diyor?

...- Yani o onun kanka diye tabir ettiğimiz arkadaş olabilir, birbirlerini kayırıyor olabilirler. Çok değişik sebepleri olabilir yani. Çocukların o anki ruh hâline falan inmek gerekir ama ben böyle bir şeyi ne gördüm...

...- Peki, eğitimde eksiği olan ya da disiplin sorunu ya da şöyle diyeyim: Ceza vermeniz gereken bir öğrenciye, dikkatinizi çekmek istediğiniz bir öğrenciye nasıl cezalar verirsiniz, ne yaparsınız?

...- Biz öncelikle öğrenciyi kazanmaya çalışırız her zaman. Ceza bizde en son noktadır. Öğrenciyi alırız bir vukuat hâinde görmüşsek, konuşuruz, yaptığının yanlış olduğunu anlatırız, benzeri bir vukuatı yine görürsek kendisini sözlü olarak ikaz ederiz. Tekrar gördük, yazılı olarak ikaz ederiz, deftere yazarız. Hâlâ ısrar ediyorsa verilebilecek cezalardan alt limitten başlarız vermeye. Uyarı veririz önce, müteakiben izinsizlik cezası veririz, sonra oda hapis cezası veririz. Bunlar da bizim disiplin özel yönergemiz var. Yanımda da mevcut. Eğer isterseniz gösterebilirim. Oradaki ceza limitlerine göre cezası yazıyordur orada. Komutan takdiridir o. Görür, takdir eder, ne kadar uygun görürse cezayı verir. Ama maksat ceza vermek değildir. Maskat onu yetiştirmek, kazanmak, eğitmektir.

...- Peki, süründürmek, sıcakta bekletmek, su vermemek ya da sonradan aşırı derecede su yüklemek gibi cezalar var mıdır?

...- Şimdi, mesela süründürmek ceza değildir eğitimidir. Nasıl eğitimidir? Bizim hazırladığımız eğitim programları vardır. Bizim eğitimimiz dört aşamada olur. Planlama aşamasında ne yapılacağı tespit edilir.

...- Eğitim esnasındaki süründürme ayrı. Hepimiz eğitim esnasında onu yaptık ama durduk yerde sadece bana onu yaptırıyorsanız, o eğitim değil ceza.

...- Öyle bir şey olmaz bizde. Mesela adam sürünecek mi? Komando kursunda mesela, sürünmeden not verimiz biz. İlk sürünme 50 metredir. Belli bir standardı var. İkinci sürünme 100 metre, üçüncüsü 200 metre, en nihayetinde 500 metre sürünüyor insanlar.

...- 500 metrelik bir eğitim var mı, sürünme eğitimi?

...- Var, değişmediyse eğer.

...- Kim için?

...- Komando temel eğitimi aldım ben mesela. Komando temelde 500 metrelik sürünme eğitimimiz mevcut.

...- Komando temel eğitimini Harbiyeliler alıyor mu?

...- Harbiyeliler almıyor komutanım. Bizim daha öncesinde sızma parkurunda buna benzer bir eğitimimiz var. Ben eğitim olduğunu belirtmek için özellikle söyledim. Harbiyelilerin yok.

...- 500 metre bana çok fazla geldi de yani...

...- İlerleyen aşamasında, subay olduğumuzda, komando temele gittiğimizde orada mevcut, Harp Okulunda değil.

...- Ben de aynı şekilde komando eğitimi gördüm. Orada 50, 100, 200 diye zamanla artan sürünmeden not alıyorsunuz bir de. Sadece eğitim değil, bir de ondan geçmek zorundasınız zaten, yoksa başarılı olamıyorsunuz, bröve alamıyorsunuz.

...- Hayır, doğrudur. Sürünme bir eğitimidir netice itibarıyla. 500 metre çok fazla geldi çünkü kalktığınızda artık elbise kalmamış olur.

...- Kalktığınızda o kalmıyor bir de başınız da dönüyor. Çok da zorlayıcı bir eğitim.

...- Sorusu olan başka arkadaşımız var mı?

...- Şimdi, normalde bu komisyon kuruldu. Bir maksatla kuruldu. Bayağı bir yığılma var dilekçelerde başvurularda falan. Konu da malum. Ben anlamaya çalışıyorum şimdi. Kampa geliyor öğrenciler, askerî liseden kampa geliyorlar mesela, ayrılıyorlar ilk haftalarında veya bazıları Ankara'da ayrılıyor. Sizin görüşünüz ne bu konuda?

Bizim hep düşündüğümüz şudur: Adam zaten askerlik formatına, formasyonuna girmiştir askerî lisede. Harp Okuluna gelince mesela neden bir hafta, iki hafta böyle bir şey var, o süre içerisinde insanlar ayrılıyor, böyle bir yığılma oluyor ayrılmada? Bir görüşünüz var mı bu konuda?

...- Soruyu doğru anladım mı diye soruyorum: Askerî liseden Harp Okuluna gelen öğrenciler o ilk baştaki bir-iki haftalık sürede neden ayrılıyor diye soruyorsunuz. Sadece kendi yorumumu söyleyebilirim bununla ilgili. Bir de bir-iki tane gördüğüm, şimdi adını hatırlamadığım, niye ayrılıyorsun diye Harbiyelinin görüşünü söyleyeceğim.

...- Bölük komutanıydınız siz değil mi en son kampta?

...- Son kampta bölük komutanıydım ama intibak olmadığı için bende o şekilde öğrenci yok, onlar farklı taburdalar yani askerî liseden yeni gelen öğrencim yok benim. Sadece eskilere yönelik yorumumu söyleyebilirim. Askerî lisede zaten ayrılma düşüncesi kafasında oluşmuş olan Harbiyeli adayı –askerî lisede aday olurlar Harbiyelik için- eğer orada ayrılırsa lise diplomasını alamıyor. Askerî liseyi okumuş dört yıl, lise diplomasını almadan ayrılmak da hiç mantıklı gelmiyor ona. Doğal olarak orada aldığı kararı ne yapacak; diplomasını alacak, gelecek Harp Okuluna, daha Harp Okuluna geldiği gün nizamiyede “Ben ayrılacağım.” diyen adaylar gördüm. Girdiği gün hiç üniforma giymeden “Ben ayrılmak istiyorum.” deyip başvuran adaylar gördüm. “Neden ayrılıyorsun şu anda?” “Komutanım, ben diplomayı almak için...”

...- Mezuniyetle burası arasında ne kadarlık bir zaman var? Askerî liseden ne zaman mezun oluyorlar?

...- Tam emin değilim ama haziran mıydı komutanım? Haziran ayı olabilir. Öğrenciliğime gidiyorum.

...- Peki buradaki eğitim ne zaman başlıyor?

...- Buradaki eğitim de temmuz sonu, ağustos başı civarında.

...- O iki ayda niye bir daha gelsin oraya? Ayrılmak isteyen adam diplomasını alır, bir daha gelmez, uğramaz.

...- Diplomasını aldıktan sonra asker hâle gelmemesi söz konusu değil. Üniforma giyiliyor.

...- Liseyi bitirdiği anda diploma almaya hak kazanmıyor mu?

...- Liseyi bitirdiği anda diplomayı alıyor, oradan da mezun olmuş oluyor, orayla bir ilişkisi kalmıyor yani oradaki grubun onu ayırma kabiliyeti yok.

...- Şunu anlamaya çalışıyoruz: Buradaki Kara Harp Okuluna gelmek zorunda mı, gelmezse ne olur?

...- Hiç gelmeyen olmadı. Asker olduğu için gelmek zorunda diye düşünüyorum çünkü üniforma giyiyor.

...- Gelmezse lise diplomasını alamaz mı?

...- Gelmezse firarı durumuna düşer. Yükümlülüğü var, askerî liseye girerken imzalamış olduğu belgeler var. Onun teferruatına tam inemiyorum. Ama askerî öğrenci olduğu için, o vasfı taşıdığı için gelmesi gerekiyor. Zaten onlar da gelip ayrılmak için geliyorlar.

...- Yani mutlaka geliyorlar.

...- Şu da olabilir: Oradan ayrılmaya kalksa belki işlem uzun olacak. Bizim intibaktaki ayrılma işlemi yönergenin sağlamış olduğu kolaylıklar sebebiyle daha kısa zamanda tamamlanıyor.

...- Sivil kıyafetinizle ilgili de bir yönerge var mı? Bugün bütün arkadaşlar mavi kravat takmıştı.

...- Biz pek sivil giyinmiyoruz. Onun için arkadaşlar damatlığında ne giymişse, çok fazla da almayız yani, tesadüf olmuş olabilir, gerçi bunu eşim tercih etmişti. Ne takayım diye sordum.

...- Arkadaşlar, sorusu olan var mı? Buyurun.

...- Şu anki rütbeniz yüzbaşı. Emrinizde teğmenler, asteğmenler ya da üsteğmenler bulunmakta.

...- 3 tane üsteğmenim, 146 tane öğrencim var.

...- Peki bunlar hakkında size öğrencilerden gelen herhangi bir şikâyet üzerine ne tür işlem yapıyorsunuz? Fiziksel şiddete tabi olduğunu ya da mobbing uygulandığını, buna benzer şikâyetler geldiğinde ne yapıyorsunuz? Bir de eğitimle ilgili herhangi bir formasyonunuz var mı askerlik dışında?

...- Soruyu doğru anlamış mıyım diye tekrar etmek istiyorum. “Maiyetiniz olarak çalışan insanlarla ilgili size şikâyet gelirse ne yaparsınız?” dediniz. Şu ana kadar maiyetimle ilgili hiç şikâyet gelmedi. Eğer gelseydi ne yapardım? Eğer gelseydi idari tahkikat yaptırır, olayın doğruluğunu, yanlışlığını araştırır, ortaya çıkmasını sağlardım. Bunu da kendim yapmaz. Bağımsız bir komisyon kurulmasını sağlayarak yaptırırdım. Bizde o şekilde sistem. Mesela benim bölükte bir olay olmuşsa şikâyet bana geldiyse ben tabur komutanına durumu arz ederim. Tabur komutanı yan bölüklerden komisyon oluşturur. Eğer ihtiyaç varsa yine Harbiyelinin, şikâyet edenin talebi doğrultusunda farklı bir taburdan da komisyon oluşturulabilir. Bu konuyla ilgili ifadeler alınır, araştırılır, olayın gerçeği varsa ortaya çıkartılır.

...- Çok iyi bir dereceyle mezun olduğunuz görülüyor. Bayağı disiplinli görünüyorsunuz.

...- Teşekkür ederim. Çok iyi bir dereceyle mezun olmadım ama eğitim sürecinde komutanlarımız başarılı bulup takdir ettikleri için mümtaz terfi aldım geçen sene.

...- Başkanım, Harp Okulundaki subayların bir özelliği de emsalleri arasından temayüz etmiş olmak özelliğidir yani çağırdığınız 12 arkadaşımızı değil, Harp Okulundaki bütün tabur bölük komutanlarını çağırırsanız diğer kendi devrelerinde öne çıkmış, sicil itibarıyla, takdir itibarıyla öne çıkmış ve başarılı olmuş, hatta öğrenciliklerinde bile başarılı olanlardır, seçilerek alınır.

...- Süreleri dolunca bunlar kıtalara gitmeyecekler mi, hep burada mı kalacaklar?

...- Tabii bağlı olduğu bir atama yönergesi var muhakkak ama mümkün olduğunca temayüz etmiş olanın Harp Okulunda görev alma ihtimali yüksek.

...- Peki diğer dersleri kim veriyor burada?

...- Diğer dersleri öğretmenler. Dekanlık var bizim bünyemizde. Tuğgeneral rütbesinde bir dekanımız var. Dekana bağlı bölüm başkanlıkları var, ona bağlı bölüm başkanlıkları var, bölüm başkanlıklarının altında en az yüksek lisans yapmış subay öğretmenler veya yedek subay öğretmenler veya hatta sivil öğretmenler var, onlar verir dersleri kendi branşlarına göre. Mesela edebiyat dersini edebiyat öğretmeni verir. Öğretmen subaylarımız da var, sivil den gelenler de var. Matematik dersini matematik öğretmenleri verir.

...- YÖK'le herhangi bir bağlantınız var mı?

...- Bağlantımız kesinlikle var. Çünkü biz Harp Okulundan mezun olan tüm subaylara aynı zamanda bir lisans diploması veriyoruz. Bu da YÖK Kanun ve yönetmeliklerine tabidir. Bunun gereklerini yerine getirdiğimiz için verebiliyoruz bunu zaten; ders, konu, kapsam ve içerik olarak.

...- YÖK hiç denetleme yapar mı?

...- Eğitim öğretim anlamında biz YÖK'e zaten öğrenci sayılarından tutun da öğretim elemanı, kadro vesaire durumlarına kadar bütün her şey tabii ki kanunlarla ona bağlıdır. Eğitim derken askerî eğitim ve spor eğitimi söylemiyorum. Sadece akademik eğitimi söylüyorum.

...- İsmail Öztürk'ten bahsederken işte babasıyla geçen konuşmalardan bahsettiniz, not ortalamasına kadarki kısımları çok rahatlıkla bilebiliyorsunuz. Öğrencilerinizin dosyalarını ne sıklıkla incellersiniz yani sadece sorun çıktığında mı dosyasını alıp bakarsınız, yoksa mutlak bakayım, öğrencilerim ne durumda diye mi gözden geçiriyorsunuz?

...- Ben dosyalara bakmıyorum prensip gereği, önyargı oluşmaması için. Benden önce dosyaya kimin ne yazdığı benim için hiç önemli değildir. Maiyetimde çalışanlar dâhil dosyalara bakmam ama şu vardır: Öğrencinin bilgilerine de hâkim olmam gerekiyor. Bunun için kendi hazırladığım bir formatım vardır. Anasının adı, babasının adı, memleketi, daha önceki disiplin puanı, kredisi; bunu format olarak çıkartırım, fotoğrafın üzerine yapıştırırım. Ajandamda hepsi durur. Mesela şu anda benim 146 öğrencim var. Hepsinin adını soyadını bilirim, gördüğüm zaman tanırım.

...- O bilgileri dosyadan mı alıyorsunuz?

...- Bilgileri ezbere bilmem. Dosyada o bilgiler olmaz. Onu biz kendimiz koyuyoruz zaten. Dersler biter, karnesi gelir. Karnesinden hemen o bilgileri yazarım. Sistemde bunların kendi girdikleri... Okula geldikleri zaman biz bunları bilgisayar dershanesine oturturuz. Bilgisayarı başına geçer, kendi bilgilerini yazar. Adı, soyadı, memleketi, nereli olduğu, özellikleri, kendisini anlatır oraya; biz onun çıktısını alırız, ona göre onu ben öğrenirim.

...- Bu olayla ilgili söylemiyorum. Her şey planlanmış, planlandığı gibi gidiyor, her şey dört dörtlük. Hiç mi yanlış yapan yok? Sistem içerisinde bunu ayıklayacak ya da bunu ekarte edecek?

...- Bizim Türk Silahlı Kuvvetlerinin en güzide kurumlarından birisidir Harp Okulu. Harp Okulunda uzun süre çalışmak maharet ister. Şöyle ki, ben haziran ayında Harp Okuluna gelip eylül ayında tayinle gideni biliyorum. Yanlış yaptığı için gitmiştir yani. Yanlış yapanı Harp Okulu bulundurmaz, ilk tayin döneminde derhâl gönderir.

...- Öğrencilerinizin tamamının adı, soyadı, bu tür şeyleri ezbere biliyor musunuz?

...- Adı soyadı olarak hepsini ezbere bilirim. Gördüğüm zaman ismiyle hitap ederim. O da öğrencilerin hoşuna gider.

...- Fotoğrafik hafızanız güçlü o zaman.

...- Güçlü değil ama çalışarak ezberleniyor.

...- Arkadaşlar, teşekkür ediyorum.

Toplantıyı burada kapatıyorum. Katılımınızdan ve katkılarınızdan dolayı hepinize ayrı ayrı teşekkür ediyorum.

Kapanma Saati: 17.00